

ISSN 2080-1904

Nr 2 (30)
Kwiecień 2016

Forum

Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

strony 6–25

65 lat

Wydziału
Nauk o Żywności i Rybactwa

Jubileusz 65-lecia

Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa
oraz 50-lecia Wydziału na ziemi szczecińskiej

Dyplom roku na WBiA

Tegoroczną Nagrodę im. prof. Leszka Dąbrowskiego za najlepszy dyplom roku 2016, przyznawaną przez szczeciński oddział SARP, otrzymała praca Marceliny Kuźniar, przedstawiająca koncepcję nowej siedziby Teatru Współczesnego w Szczecinie. Projekt wpisuje się w trwającą od dłuższego czasu dyskusję nad potrzebą zapewnienia nowego budynku dla tej instytucji, toczącą się w środowisku szczecińskich architektów, artystów i władz miejskich. W wyniku przeprowadzonych analiz i prac koncepcyjnych powstał projekt nowoczesnej, pod względem funkcjonalnym i technologicznym, siedziby teatru przy ul. Świętego Ducha. Promotorem był dr inż. arch. Jarosław Bondar.

Projekt został również nominowany do ogólnopolskiego etapu konkursu o doroczną polsko-niemiecką nagrodę integracyjną BDA-SARP oraz konkursu SARP o doroczną nagrodę „Dyplom Roku 2016” im. Zbyszka Zawistowskiego. Do ścisłego finału konkursu SARP dotarły prace Katarzyny Florysiak oraz Marceliny Kuźniar. Katarzyna Florysiak otrzymała w tym finale wyróżnienie za pracę „Szczecińskie Centrum Kultury Skandynawskiej”; promotorem był prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew Paszkowski.

Jakub Gołębiowski

Katarzyna Florysiak – Szczecińskie Centrum Kultury Skandynawskiej

1234567890

TEATR NA MIARĘ
NOWA SIEDZIBA TEATRU WSPÓŁCZESNEGO W SZCZECINIE
OPRACOWAŁA MARCELINA KUŹNIAR | PROMOTORA DR INŻ. ARCH. JAROSŁAW BONDAR

1234567890

ZACHODNIOPOMORSKI UNIWERSYTET TECHNOLOGICZNY W SZCZECINIE | WBiA | SARP | ZBIÓRKA PROJEKTOWANA ARCHITEKTONICZNEGO

NOWA SIEDZIBA TEATRU WSPÓŁCZESNEGO W SZCZECINIE
OPRACOWAŁA MARCELINA KUŹNIAR | PROMOTORA DR INŻ. ARCH. JAROSŁAW BONDAR

1234567890

1234567890

Marcelina Kuźniar – nowa siedziba Teatru Współczesnego w Szczecinie

OBRADY SENATU

- 2 Senat
  - ...w lutym 2016
  - ...w marcu 2016
  - ...w kwietniu 2016

LUDZIE UCZELNI

- 3 Anna Kiepas-Kokot – habilitacja
- 4 Katarzyna Żelazny – habilitacja
- 5 Kolejni przedstawiciele ZUT w Polskiej Akademii Nauk

JUBILEUSZ 65-LECIA WYDZIAŁU NAUK O ŻYWNOSCI I RYBACTWA ORAZ 50-LECIA WYDZIAŁU NA ZIEMI SZCZECIŃSKIEJ

- 6 Zaproszenie na obchody jubileuszu
- 7 Słowo wstępne JM Rektora i Dziekana WNoŻiR
- 8 Powstanie Wydziału – akty założycielskie
- 12 Władze Wydziału
- 13 Z zakamarków pamięci – wspomnienie prof. Aleksandra Winnickiego
- 16 Kalendarium wydarzeń 1966–2015

Z ŻYCIA UCZELNI

- 26 Czternaścioro wspinających
  - Dutek po raz ósmy
- 27 Duże zainteresowanie II Targami Praktyk na Wydziale Elektrycznym
  - Chór Kameralny ZUT obchodzi jubileusz! Śpiewają od 25 lat
  - Doktorantka Wydziału Elektrycznego laureatką konkursu „Dyplom z wyoB+Raźni”

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 28 r@bbIT’ 2016
- 29 Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł”
- 30 Regionalny Festiwal Naukowy E(x)plory w Szczecinie

POZA UCZELNIĄ

- 30 Pamiątki – artystyczny debiut
- 31 Targowe spotkania z maturzystami
  - Olimpiada wiedzy o Żywieniu i Żywności
- 32 ZUT z ambicjami, czyli żmudna droga po unijną odznakę
- 33 Promocja Uczelni na Wschodzie
- 34 ZUT zdobywa Ukrainę
- 35 Relacje z wyjazdów w ramach ERASMUSA+

NASI STUDENCI

- 40 Łukasz Wierziński mistrzem wśród florystów
- 41 Targi Kół Naukowych Wydziału Elektrycznego
- 42 Sukces koła naukowego TAURUS

WARTO WIEDZIEĆ

- 42 Mikrokapsułki – innowacyjna technologia

WYSTAWY

- 43 Urbanistyka w świecie cyfrowych analiz

SPORT

- 44 Turniej siatkarski

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 45 Wspomnienie o Saturninie Borowcu
- 46 Profesor dr hab. Waldemar Ostrowski
- 47 Pro memoria – Profesor Krum Petkov
- 48 Jerzy Korab Słonecki

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok VIII numer 2(30) • kwiecień 2016

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Redaktor naczelny: Mieczysław Wysiecki

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów. Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego. Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Senat

...w lutym

Posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 29 lutego 2016 r. W komunikatach rektor Włodzimierz Kiernożycki z przykrością poinformował o śmierci pracowników Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie: prof. Jerzego Korab-Słoneckiego (WTiICh) i prof. Waldemara Ostrowskiego (WKŚiR). Pamięć profesorów senatorowie uczcili minutą ciszy.

Z rąk Rektora dyplomy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, przyznające stypendia za wybitne osiągnięcia w roku akademickim 2015/2016 otrzymali:

- Natalia Kieliszek, studentka III roku studiów pierwszego stopnia na kierunku inżynieria chemiczna i procesowa;
- Wojciech Kukułka, student I roku studiów drugiego stopnia na kierunku nanotechnologia;
- Łukasz Przeniosło, student II roku studiów drugiego stopnia na kierunku elektrotechnika.

Na ręce dziekan Wydziału Budownictwa i Architektury Marii Kaszyńskiej, przekazał dyplomy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego dla:

- Urszuli Chomiak, studentce II roku studiów drugiego stopnia na kierunku architektura i urbanistyka;
- Pawła Potemkowskiego, studenta II roku studiów drugiego stopnia na kierunku architektura i urbanistyka.

Rektor złożył wyróżnionym serdeczne gratulacje i życzył dalszych sukcesów w nauce oraz życiu osobistym.

Prorektor ds. kształcenia Witold Biedunkiewicz przedstawił informację o wynikach przeprowadzonych w 2015 r. akredytacji kierunków studiów oraz o planowanych akredytacjach programowych w 2016 roku.

Senat przyjął przedstawioną informację do akceptującej wiadomości.

Prorektor ds. nauki Mikołaj Protasowicki poinformował, że na podstawie Rozporządzenia MNiSW z 1.03.2013 r. oraz na podstawie Rozporządzenia MNiSW z 15.01.2013 r. w sprawie nagród Ministra dla nauczycieli akademickich złożone zostały 3 wnioski o nagrody za całokształt dorobku. W głosowaniu tajnym senat ZUT większością głosów pozytywnie zaopiniował wniosek o nagrodę dla prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Rosłańca z WIMiM.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości informację o planie audytów na 2016 r. i o dotychczasowych wynikach audytów w 2015 r. przeprowadzonych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie; informację w imieniu zespołu audytorów wewnętrznych przedstawiła mgr Ireny Sypek, natomiast informację o sprawach bhp i p.poż. w 2015 r. przekazał kanclerz mgr inż. Jarosław Potaczek.

Senat podjął uchwałę:

- zmieniającą uchwałę nr 60 Senatu ZUT z 28 maja 2012 r. w sprawie określenia opisu efektów kształcenia dla kierunku studiów oceanotechnika pierwszego i drugiego stopnia prowadzonego na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu ZUT w Szczecinie;
- w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonej w obrębie 2038, Pogodno 38, gmina Miasto Szczecin;
- w sprawie wyrażenia zgody na ustanowienie na rzecz ENEA Operator Sp. z o.o. oraz jej prawnych następców odpłatnej i nieograniczonej w czasie służebności przesyłu;
- w sprawie wyrażenia zgody na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Campus nr 2 – zadanie nr 4”.

...w marcu

Kolejne posiedzenie Senatu odbyło się 21 marca 2016 r. Rektor z przykrością poinformował o śmierci emerytowanego pracownika Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie prof. Saturnina Borowca. Pamięć profesora uczczono minutą ciszy.

W ramach komunikatów Rektor przytoczył pismo Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosława Gowina w sprawie nowej ustawy, która ma powstać w ciągu trzech lat, a pierwszym etapem jest ogłoszony konkurs i wyłonienie trzech zespołów eksperckich, których zadaniem będzie przygotowanie szczegółowych założeń do ustawy oraz przeprowadzenie konsultacji środowiskowych. Termin składania projektów konkursowych 29 kwietnia 2016 r., a ogłoszenie wyników 16 maja 2016 r.

Prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił informację o wynikach rekrutacji na studia drugiego stopnia rozpoczynające się w semestrze letnim w roku akademickim 2015/2016.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości informacje o działalności jednostek pozawydziałowych przedstawione kolejno przez:

- prorektora ds. nauki, Mikołaja Protasowickiego nt. Centrum Nowych Materiałów i Technologii, Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii, Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii;
  - prorektora ds. kształcenia Witolda Biedunkiewicza nt. Akademickiego Ośrodka Jeździeckiego, Centrum Egzaminacyjnego Języków Obcych;
  - prorektora ds. organizacji i rozwoju uczelni Ryszarda Pałkę nt. Akademickiego Centrum Informatyki, Uczelnianego Centrum Informatyki, Ośrodka Szkoleniowo-Badawczego w zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi, Ośrodka Doświadczalnego w Lipniku i Ostoi.
- Kanclerz Jarosław Potaczek omówił działalność inwestycyjno-remontową w 2015 r. oraz plany inwestycyjne na 2016 r. Senat przyjął powyższą informację do akceptującej wiadomości.

Senat podjął uchwałę

- w sprawie warunków i trybu rekrutacji na I rok studiów doktorskich oraz form studiów w poszczególnych dyscyplinach naukowych na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017;
- w sprawie określenia opisu efektów kształcenia dla kierunku studiów architektura wnętrz i ogrodów pierwszego stopnia prowadzonego na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT;
- w sprawie planowanych limitów przyjęć na studia wyższe na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017;
- w sprawie planowanych limitów przyjęć na I rok studiów doktorskich na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017;
- w sprawie wyrażenia zgody na wdrożenie na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie zintegrowanego elektronicznego systemu obiegu dokumentów (EOD);
- w sprawie warunków i trybu rekrutacji dla kierunku studiów niestacjonarnych pierwszego i drugiego stopnia gospodarka przestrzenna w roku akademickim 2016/2017.

...w kwietniu

Otwierając obrady Senatu 25 kwietnia 2016 r. rektor Włodzimierz Kiernożycki powitał zebranych oraz przedstawił nowo wybrane władze uczelni na kadencję 2016–2020:

- rektor – dr hab. inż. Jacek Wróbel, prof. ZUT;
- prorektor ds. organizacji rozwoju uczelni – prof. dr hab. inż. Stefan Domek;
- prorektor ds. nauki – prof. dr hab. inż. Jacek Przepiórski;
- prorektor ds. kształcenia – dr hab. inż. Bożena Śmiałkowska, prof. ZUT;
- prorektor ds. studenckich – dr hab. inż. Arkadiusz Terman.

Nowo wybranym władzom na najbliższą kadencję JM Rektor złożył gratulacje i życzył pomyślnego kierowania Uczelnią.

Wręczył, także nominację na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr hab. inż. Ewie Mijowskiej oraz nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego: dr hab. inż. Elżbiecie Tomaszewicz, prof. ZUT; dr hab. inż. Zofii Lendzioń-Bieluń, prof. ZUT; dr hab. inż. Maciejowi Jabłońskiemu, prof. ZUT.

W komunikatach JM Rektor poinformował o przyznanej Uczelni przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotacji budżetowej (podstawowej) na 2016 r. Zaznaczył, że dotacja jest niższa od ubiegłorocznej o 4,8 mln zł, co oznacza, między innymi, racjonalizowanie wydatków przez jednostki uczelni.

Prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni Ryszard Pałka przedstawił coroczną ocenę wdrażania „Strategii rozwoju ZUT na lata 2011–2020”, przygotowaną przez zespół ds. monitorowania procesu wdrażania strategii powołany na lata 2013–2016. Opracowanie jest wynikiem prac zespołu prowadzonych od początku 2015 r. W tym roku zrealizowano wiele zaleceń sformułowanych w strategii; do najważniejszych można zaliczyć:

- dalszy rozwój wewnętrznego systemu zapewniania Jakości Kształcenia ZUT;
- wdrożenie przez Kwesturę modułu informatycznego vSelect;
- uruchomienie systemu zarządzania dydaktyką Uczelnia.XP, zawierającego m.in. moduły Dziekanat.XP, E-Dziekanat, Rekrutacja.XP;
- wprowadzenie wewnętrznego systemu oceny pracowników niebędących nauczycielami akademickimi;
- opracowanie regulaminu korzystania z infrastruktury badawczej ZUT w Szczecinie.

Prorektor ds. nauki Mikołaj Protasowicki przedstawił informacje dotyczące: działalności wydawniczej Uczelni, wynalazczości i sprzedaży własności intelektualnej na Uczelni, działalności Biblioteki Głównej w 2015 r.

Kanclerz Jarosław Potaczek przedstawił sprawozdanie z działalności w 2015 r.

Senat przyjął powyższe informacje i sprawozdania do aprobowania wiadomości.

Senat podjął:

- uchwałę zmieniającą uchwałę nr 47 z 25 maja 2009 r. w sprawie rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych, zasad obliczania godzin dydaktycznych pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych;
- uchwałę zmieniającą uchwałę nr 36 z 27 kwietnia 2015 r. w sprawie wytycznych Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie dla rad wydziałów dotyczących programów studiów, w tym planów studiów;
- uchwałę zmieniającą uchwałę nr 49 z 25 maja 2015 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji oraz form studiów wyższych na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017;
- uchwałę zmieniającą uchwałę nr 92 Senatu ZUT z 14 grudnia 2015 r. w sprawie zasad przyjmowania na studia pierwszego stopnia w latach 2016/2017, 2017/2018, 2018/2019 laureatów i finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych;
- uchwałę w sprawie planowanych limitów przyjęć na studia wyższe na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2016/2017;
- uchwałę zmieniającą uchwałę nr 80 z 26 października 2015 r. w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej do przeprowadzenia wyborów na kadencję 2016–2020;
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na oddanie do użytkowania na podstawie umowy cywilnoprawnej, nieruchomości położonych w obrębie Lipnik, gmina Stargard, oraz Rajkowo, gmina Kołbaskowo;
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości położonej w obrębie 2060 (Pogodno 60), gmina Miasto Szczecin;
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonej w obrębie Ostoja, gmina Kołbaskowo, oraz w obrębie 5, gmina Miasto Stargard;
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na udział Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie w realizacji projektu pn. „PIONIER – LAB – Krajowa Platforma Integracji Infrastruktur Badawczych z Ekosystemami Innowacji”;
- uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz przeznaczenia zysku z 2015 r.;
- uchwałę w sprawie zatwierdzenia sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego za 2015 r.

ml/rk

Habilitacja

Anna Kiepas-Kokot

Uchwałą z 23 marca 2016 r., podjętą przez Radę Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Anna Kiepas-Kokot uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie ochrony i kształtowania środowiska w specjalności ochrona i rekultywacja gleb. Podstawą przeprowadzonego postępowania habilitacyjnego była monografia pt. „Zawartość wybranych metali ciężkich w glebach poddawanych wieloletniej działalności produkcyjnej”, wydana w Wydawnictwie Uczelnianym ZUT w Szczecinie.

Anna Kiepas-Kokot jest adiunktem w Katedrze Ekologii, Ochrony i Kształtowania Środowiska na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT w Szczecinie.

W 1996 r. po ukończonych studiach w Akademii Rolniczej w Szczecinie uzyskała tytuł magistra inżyniera ochrony środowiska o specjalności ocena stanu i zagrożeń środowiska. Na podstawie pracy pt. „Ocena możliwości utylizacji osadów z mechaniczno-biologicznej oczyszczalni ścieków w Choszczynie” przygotowanej pod opieką prof. dr hab. Zdzisława Zabłockiego. W 1997 r. podjęła pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Ekologii i Ochrony Środowiska Akademii Rolniczej w Szczecinie. W tym czasie była jednocześnie studentką międzywydziałowych studiów doktoranckich. W 2001 r. na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Akademii Rolniczej w Szczecinie odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej pt. „Ocena poziomu degradacji chemicznej gleb w wyniku wieloletniej produkcji

kabli i możliwości ich remediacji”. Pracę przygotowała pod opieką naukową prof. dr. hab. Zdzisława Zabłockiego, uzyskując stopień naukowy doktora nauk rolniczych w dyscyplinie naukowej ochrona i kształtowanie środowiska.

W okresie zatrudnienia podjęła studia II stopnia w Zachodniopomorskiej Szkole Biznesu w Szczecinie na kierunku ekonomia. W 2012 r. uzyskała tytuł magistra ekonomii o specjalności kapitał ludzki w biznesie na podstawie pracy magisterskiej pt. „Dylematy kadrowe publicznej uczelni wyższej na przykładzie Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie”, przygotowanej pod opieką naukową dr hab. Aleksandry Grzesiuk. W 2013 r. ukończyła na tej uczelni także studia podyplomowe z psychologii zarządzania, w ramach których przygotowała pod kierunkiem mgr Beaty Dobińskiej pracę dyplomową pt. „Wpływ działań i zachowań nauczyciela akademickiego na postawy studentów i ich motywacje do rozwoju”.

Prowadzona przez Annę Kiepas-Kokot działalność naukowa obejmuje zagadnienia z zakresu ochrony i kształtowania środowiska, w tym głównie gospodarki odpadami oraz ochrony gleb przed zanieczyszczeniem. Jej główne zainteresowania badawcze dotyczą zagadnień technologicznych, prawnych i ekonomicznych związanych z ochroną środowiska, a także aspektów społecznych świadomości ekologicznej i jakości życia mieszkańców, zwłaszcza obszarów zurbanizowanych. Główne tematy jej dotychczasowych badań to: przetwarzanie odpadów – kompostowanie i wermikompostowanie; gospodarcze wykorzystanie odpadów i nawozów organicznych; środowiskowe skutki gospodarowania; remediacja gleb zanieczyszczonych metalami ciężkimi i substancjami ropopochodnymi.

Aktualne zainteresowania naukowe Anny Kiepas-Kokot stanowią w dużym stopniu kontynuację dotychczasowych zainteresowań

dotyczących ochrony i kształtowania środowiska. Znacząca część badań związana jest z gospodarką odpadami – zarówno komunalnymi, jak i wytwarzanymi w przemyśle oraz podczas świadczenia usług; zainteresowana jest także procesami oczyszczania gleb poddawanych wieloletniej presji przemysłowej; prowadzi badania dokumentujące historyczne zanieczyszczenie gleby i ziemi na terenie Szczecina oraz opracowuje plany remediacji tych obszarów.

Swoją wiedzę i doświadczenie naukowe Anna Kiepas-Kokot wykorzystuje w pracach eksperckich na rzecz samorządów lokalnych i regionalnych, instytucji oraz przedsiębiorców, wydając opinie biegłego sądowego z zakresu hodowli dżdżownic; opracowuje też dokumenty dotyczące polityki środowiskowej, zamawiane przez jednostki samorządu terytorialnego, sporządza

dokumentację środowiskową dla planowanych przedsięwzięć, biznesplany i studia wykonalności, prowadzi konsultacje społeczne nt. zmian wprowadzanych w przepisach prawa lokalnego i dokumentach programowych, wykonuje ekspertyzy środowiskowe na zamówienie przedsiębiorców, instytucji, samorządów i organizacji społecznych.

Bazując na posiadanym wykształceniu z zakresu ochrony środowiska i ekonomii, wiedzy wyniesionej z prowadzonych badań naukowych, doświadczeniu rynkowemu oraz relacjach ze środowiskami branżowymi, Anna Kiepas-Kokot realizuje zajęcia dydaktyczne na różnych kierunkach studiów prowadzonych na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT w Szczecinie. W programach kształcenia wykorzystuje uczelnianą platformę e-learningową jako narzędzie wsparcia procesu dydaktycznego.

Jest matką dwóch dorastających synów. Wolne chwile spędza w ogrodzie, kuchni pachnącej domowymi wypiekami i konfiturami, z dobrą biografią lub kryminałem w rękę, w towarzystwie kilku czworonogów.

Habilitacja

Katarzyna Żelazny

Rada Wydziału Nawigacyjnego Akademii Morskiej w Szczecinie na posiedzeniu 23 marca 2016 r. podjęła uchwałę o nadaniu dr inż. Katarzynie Żelazny stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk technicznych, dyscyplinie transport na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej nt. „Metoda wyznaczania prędkości eksploatacyjnej statków transportowych – przydatna w projektowaniu wstępnym – w statystycznych warunkach pogodowych występujących na liniach żeglugowych”.

Katarzyna Żelazny urodziła się 25 stycznia 1965 r. w Szczecinie. Jest absolwentką I Liceum Ogólnokształcącego im. Marii Skłodowskiej-Curie w Szczecinie. W latach 1983–1988 studiowała na kierunku elektrotechnika na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. 28 października 1988 r., na podstawie pracy magisterskiej nt. „Zastosowanie metod korelacyjnych w optoelektronicznym

przetwarzaniu obrazu”, wykonanej pod kierunkiem dr. inż. Jerzego Gajdy, uzyskała dyplom magistra inżyniera w specjalności automatyka i metrologia elektryczna. Za pracę magisterską Wojewoda Szczeciński przyznał jej nagrodę I stopnia w ramach konkursu „Młoda myśl dla regionu”.

Po ukończeniu studiów rozpoczęła pracę w Zakładzie Oceanotechniki i Projektowania Okrętów w Instytucie Okrętowym PS jako asystent stażysta naukowy. Uczestniczyła wówczas w pracach naukowo-badawczych w zakresie: projektowania i uruchamiania układów pomiarowych, kontroli i sterowania urządzeniami oceanotechnicznymi oraz opracowaniu algorytmów do analizy niezawodności i bezpieczeństwa funkcjonowania założonych systemów oceanotechnicznych. Brała również udział w realizacji projektu aktywnego kotwicznego systemu utrzymywania pozycji statku-bazowca oraz systemu sterowania wciągarkami w ciągnowym systemie

pozycjonowania statku, wykonywanych na zlecenie Stoczni Szczecińskiej.

Od 1995 r. rozpoczęła pracę naukowo-dydaktyczną na stanowisku asystenta, prowadząc zajęcia dydaktyczne z informatyki; natomiast jej zainteresowania naukowe dotyczyły zastosowania metod numerycznych oraz symulacji komputerowych w projektowaniu i badaniu właściwości statków handlowych i obiektów oceanicznych.

W latach 2000–2005 odbyła studia doktoranckie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej. 15 listopada 2005 r. obroniła, na Wydziale Techniki Morskiej Politechniki Szczecińskiej, rozprawę doktorską nt. „Numeryczne prognozowanie średniej długoterminowej prędkości eksploatacyjnej statku transportowego” (której promotorem był prof. dr hab. inż. Tadeusz Szelangiewicz), uzyskując stopień doktora nauk technicznych w zakresie budowy i eksploatacji maszyn.

Obecnie Katarzyna Żelazny pracuje na stanowisku adiunkta w Zakładzie Projektowania Jachtów i Statków WTMiT.

Pierwsze prace naukowe Katarzyny Żelazny dotyczyły badań symulacyjnych ruchu statku swobodnie pływającego lub pozycjonowanego na morzu za pomocą dynamicznego lub kotwicznego systemu utrzymywania pozycji. Badania te były wykonywane za pomocą własnych programów komputerowych. Następnie prowadziła badania nad modelowaniem ruchu statku pływającego na zadanej linii żeglujowej w sezonowych warunkach pogodowych, wykonując na tej podstawie prognozowanie prędkości eksploatacyjnej statku, sprawności napędowej, pracy układu napędowego, w tym zużycia paliwa oraz bezpieczeństwa pływania statku na sfalowanej wodzie. Na potrzeby realizacji prowadzonych badań opracowała oprogramowanie do badania efektywności i zagrożeń statku (nadmierne kołysania, przyspieszenia i inne niebezpieczne zjawiska) podczas pływania na sfalowanej wodzie. W związku z koniecznością ochrony środowiska w transporcie morskim, poprzez zmniejszenie zużycia

paliwa i redukcji emisji spalin (redukcji CO₂ i innych szkodliwych związków – gazów cieplarnianych), wykonała specjalistyczne oprogramowanie oraz prowadziła badania symulacyjne nad zwiększeniem sprawności okrętowej śruby napędowej oraz modelowaniem kształtu kadłuba statku w celu zmniejszenia oporu, a tym samym zwiększenia ogólnej sprawności napędowej. Ostatnie jej prace badawcze dotyczyły modelowania całkowitego oporu i napędu statku pływającego w rzeczywistych warunkach pogodowych, które można wykorzystywać w modelach optymalizacyjnych stosowanych np. w projektowaniu ekologicznych statków transportowych.

Katarzyna Żelazny jest autorką lub współautorką kilkudziesięciu prac naukowych, które były publikowane w różnych czasopiśmie naukowych i monografiach oraz wygłaszane na licznych konferencjach – zarówno krajowych, jak i międzynarodowych. Za osiągnięcia naukowe uzyskała nagrodę Rektora Politechniki Szczecińskiej, a następnie Rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Działalność dydaktyczna, poza prowadzeniem zajęć, obejmuje prace w różnych komisjach i zespołach zajmujących się opracowywaniem i modyfikacją programów studiów, nowych treści przedmiotów oraz kierunków. Kolejną nagrodę Rektora ZUT otrzymała za zespołowe przygotowanie nowego kierunku budowa jachtów.

Była opiekunem prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich, pełni również funkcję promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim.

Katarzyna Żelazny jest mężatką. Mąż Artur jest również absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Szczecińskiej. Obecnie na tym wydziale na kierunku elektrotechnika studiuje syn Maciej, natomiast córka Ewa jest tegoroczną absolwentką XIII LO. Pozanaukowe zainteresowania Katarzyny Żelazny związane są z podróżami, teatrem, muzyką oraz tenisem.

Kolejni przedstawiciele ZUT w Polskiej Akademii Nauk

prof. dr hab. inż. Stefan Weyna

z Wydziału Techniki Morskiej i Transportu został członkiem Komitetu Akustyki przy Prezydium PAN na czteroletnią kadencję do 27 stycznia 2020 r.

prof. dr hab. inż. Ryszard Pałka

z Wydziału Elektrycznego został członkiem Komitetu Elektrotechniki PAN na kadencję 2015–2018.

dr hab. inż. Roman Kaszyński, prof. ZUT

z Wydziału Elektrycznego został członkiem Komitetu Metrologii i Aparatury Naukowej PAN na kadencję 2015–2018.

prof. dr hab. inż. Stefan Berczyński

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Budowy Maszyn PAN na kadencję 2016–2019.

prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof Marchelek

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Budowy Maszyn PAN na kadencję 2016–2019.

dr hab. inż. Mirosław Pajor, prof. ZUT

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Budowy Maszyn PAN na kadencję 2016–2019 (ponadto został przewodniczącym, działającej w ramach Komitetu Budowy Maszyn PAN, Sekcji Mechatroniki).

prof. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Nauki o Materiałach PAN na kadencję 2016–2019.

prof. dr hab. inż. Andrzej Błędzki

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Nauki o Materiałach PAN na kadencję 2016–2019 (ponadto został przewodniczącym, działającej w ramach Komitetu Nauki o Materiałach PAN, Sekcji Materiałów Polimerowych).

prof. dr hab. inż. Aleksander Stachel

z Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki został członkiem Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN na kadencję 2016–2019 oraz Komitetu Problemów Energetyki przy Prezydium PAN na kadencję 2015–2018.

Jubileusz 65-lecia

Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa
oraz 50-lecia Wydziału na ziemi szczecińskiej

W imieniu Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie serdecznie zapraszam na obchody Jubileuszu 65-lecia Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa oraz 50-lecia Wydziału na ziemi szczecińskiej, które odbędą się 10 czerwca 2016 roku.

Dziekan Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa
Dr hab. inż. Agnieszka Tórz, prof. nadzw.

Harmonogram – 10 czerwca 2016

- 10:00 Rejestracja uczestników (ul. Słowackiego 17)
- 11:00 Rozpoczęcie Obchodów Jubileuszu (sala Auditorium Maximum ul. Słowackiego 17)
  - wystąpienie JM Rektora - prof. dr hab. inż. **Włodzimierz Kiernożycki**
  - prezentacja Wydziału - Dziekan - dr hab. inż. **Agnieszka Tórz, prof. nadzw.**
  - historia Wydziału - prof. dr hab. inż. **Mikołaj Protasowicki**
  - wystąpienia gości
- 14:00 Prezentacja Wydziału (ul. Papieża Pawła VI)
  - poczęstunek
- 15:00 Spotkania w Katedrach i Zakładach (ul. Papieża Pawła VI i ul. Kazimierza Królewicza 4)
- 20:00 Bal Absolwenta

więcej informacji na: www.wnozir.zut.edu.pl

Patronat honorowy

JM REKTOR
ZACHODNIOPOMORSKIEGO UNIwersYTETU
TECHNOLOGICZNEGO W SZCZECINIE
PROF. DR HAB. INŻ. WŁODZIMIERZ KIERNOŻYCKI

PATRONAT HONOROWY
WICEMARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO
JAROSŁAWA RZEPY

Z przyjemnością wpisuję się do jubileuszowej publikacji Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego – Uczelni łączącej naukowo-dydaktyczne obszary z zakresu nauk technicznych i rolniczych. Symbioza tych nauk przynosi konkretne efekty w postaci szerokiej oferty dydaktycznej, wysokiego poziomu nauczania oraz sukcesów naukowych pracowników Uczelni. Dynamiczny rozwój Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie nie byłby możliwy, gdyby 1 stycznia 2009 r. nie nastąpiło połączenie dwóch najstarszych uczelni ziemi szczecińskiej – Politechniki Szczecińskiej i Akademii Rolniczej w Szczecinie. Osiadły w strukturach nowej nowoczesnej uczelni Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa w bieżącym roku obchodzi jubileusz 65-lecia oraz 50-lecia obecności na ziemi szczecińskiej.

W ciągu minionych lat Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa wzmacniał dynamicznie swoją pozycję naukową i dydaktyczną. Zarówno jego struktura, jak i oferty dydaktyczna i badawcza zmieniały się w zależności od potrzeb rynku. Nastąpił szybki rozwój kadry kształcącej wykwalifikowanych specjalistów z zakresu technologii żywności i żywienia człowieka, rybactwa oraz mikrobiologii stosowanej. Obecnie na Wydziale zatrudnionych jest ponad 100 pracowników, w tym 34 profesorów i doktorów habilitowanych oraz 46 adiunktów, wykładowców i asystentów prowadzących zajęcia dydaktyczne. Na Wydziale kształcą się ponad 660 studentów na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Wydział prowadzi również studia doktoranckie, na których kształcą się prawie 60 doktorantów w dwóch dyscyplinach naukowych – rybactwo oraz technologia żywności i żywienia. Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa może również pochwalić się znacznymi osiągnięciami w upowszechnianiu nauki oraz w pozyskiwaniu środków zewnętrznych na realizację zadań badawczo-rozwojowych – zarówno krajowych, jak i unijnych. Cechą charakterystyczną Wydziału są silne powiązania z przemysłem i gospodarką regionalną.

Gratulując Wydziałowi dotychczasowych osiągnięć, życzę wszystkim jego pracownikom oraz studentom realizacji dalszych ambitnych zadań i zamierzeń, satysfakcji z realizacji swojej misji oraz pomysłowości w życiu osobistym.

Rektor
Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego
w Szczecinie
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki

Przypadł mi w udziale zaszczyt, ale też i przyjemność przekazania kilku słów na temat Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa w związku z jubileuszem 65-lecia i 50-lecia obecności na ziemi szczecińskiej. Taki jubileusz skłania do refleksji. Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa pod obecną nazwą istnieje od 2002 r., jednak jego historia sięga 1951 r., kiedy w Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie (obecnie: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) powstał Wydział Rybacki. W 1966 r. część pracowników przeniosła się do Szczecina, gdzie w Wyższej Szkole Rolniczej (później Akademii Rolniczej) został powołany Wydział Rybactwa Morskiego, który od tego czasu, włączając się w nurt rozwoju Uczelni, odgrywał istotną rolę. W momencie powstania był to wówczas jedyny w Europie wydział o takim profilu kształcenia.

W ciągu swej historii Wydział dynamicznie się rozwijał. Priorytetami dla rozwoju Wydziału od lat są: kształcenie kadr dla rybactwa i przemysłu spożywczego, badania podstawowe w zakresie biologii wód oraz badania rozwojowe dla przemysłu. Wydział realizuje też inwestycje w unikatową infrastrukturę nauko-badawczą, czego najlepszym (i ostatnim) przykładem jest stworzone nakładem ponad 20 mln zł Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych. W ostatnich latach Wydział intensywnie włączył się we współpracę międzynarodową i wykorzystanie funduszy europejskich.

Mury Wydziału od początku jego istnienia opuściło ponad 9000 absolwentów z tytułem magistra inżyniera i inżyniera, wysoko wykwalifikowanych specjalistów gospodarki żywnościowej i przemysłu żywnościowego oraz gospodarki rybnej, akwakultury, oceanografii i ekologii.

Wielu spośród absolwentów kontynuowało swoje zainteresowania naukowe, przygotowując rozprawy doktorskie i habilitacyjne.

Łącznie na Wydziale nadano prawie 400 osobom stopnie doktorskie i ponad 130 osobom stopnie doktora habilitowanego. Stopnie doktora i doktora habilitowanego na naszym Wydziale zdobywali również obcokrajowcy.

Przed nami kolejne wyzwania – dalszy rozwój innowacyjnej tematyki badawczej, intensyfikacja współpracy z przedsiębiorstwami, dająca szansę na pozyskiwanie funduszy zewnętrznych na badania i rozwój, a także poszerzanie oferty dydaktycznej.

Wszystkim, którzy przez te wszystkie lata uczestniczyli w tworzeniu i umacnianiu pozycji Wydziału, serdecznie dziękuję, licząc jednocześnie na dalszą owocną współpracę. Wszystkim byłym i obecnym pracownikom Wydziału, jego sympatykom, życzę wszelkiej pomysłowości w życiu zawodowym i osobistym oraz wytrwałości w doskonaleniu wizerunku Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa.

dzikan Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa
dr hab. inż. Agnieszka Tórz, prof. nadzw.

Powstanie Wydziału – akty założycielskie

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie (dawniej Akademia Rolnicza w Szczecinie) powstał, na podstawie Zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z 1 września 1951 r., w strukturze ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie jako Wydział Rybacki. Utworzono go z inicjatywy grupy ichtiologów wykształconych przed wojną pod patronatem profesora Franciszka Staffa, nestora polskiego rybołówstwa. Założycielom przyswiecała idea stworzenia nowego w kraju kierunku studiów, dla którego widzieli perspektywę pomyślnego rozwoju w związku z zapotrzebowaniem na wysoko wykwalifikowaną kadrę do zagospodarowania wód, w jakie obfitowały rejony Warmii i Mazur. Przenikliwość inicjatorów przedsięwzięcia sprawiła, że od samego początku w programie kształcenia znalazło się miejsce dla problematyki morskiej, chociaż rybołówstwo morskie w owym czasie dopiero zaczynało sięgać poza Bałtyk.

W połowie lat 60. rybołówstwo morskie weszło w fazę ekspansji – polskie trawlerzy zadomowiły się na łowiskach oceanicznych. Naciskano, aby ośrodek kształcenia kadr specjalistów przesunąć bliżej morza, w rejon koncentracji przemysłu rybnego. Decyzja o zmianie nazwy na Wydział Rybactwa Morskiego oraz przeniesieniu do Szczecina i włączeniu w skład tamtejszej Wyższej Szkoły Rolniczej zapadła w 1966 r. na mocy Rozporządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego

z 16 lutego 1966 r. W latach 1966–1968 na Uczelni w Szczecinie została przeniesiona większość Wydziału, obejmująca około 70% kadr i trzy czwarte studentów, pozostała część grupująca jednostki ukierunkowane na wody śródlądowe pozostała w Olsztynie i weszła w skład Wydziału Zootechnicznego.

W 1971 r. nazwę Wydziału zmieniono na Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności w strukturach Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie.

Od 28 września 1972 r. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 28 września 1972 r. (DzU nr 41, poz. 267), po zmianie nazwy Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności znajdował się w strukturze Akademii Rolniczej w Szczecinie.

W 2001 roku zmieniono nazwę na Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa, który funkcjonował w strukturze Akademii Rolniczej w Szczecinie do 2009 r.

Od 1 stycznia 2009 r. zgodnie z Ustawą Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 września 2008 r. (DzU nr 180, poz. 1110) Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa znajduje się w strukturach Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, który utworzono z połączenia Akademii Rolniczej w Szczecinie i Politechniki Szczecińskiej.

422

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SZKÓŁ WYŻSZYCH I NAUKI

z dnia 23 listopada 1951 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Wyższej Szkole Rolniczej w Olsztynie:

- 1) tworzy się Wydział Rybacki,
- 2) przemianowuje się Wydział Rolniczy na Wydział Rolny

§ 2. Na niżej wymienionych wydziałach tworzy się następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) na Wydziale Rybackim: 1. hydrobiologii, 2. ichtiologii, 3. rybactwa śródlądowego, 4. biologii morza i rybołówstwa morskiego.
- 2) na Wydziale Rolnym: 1. fizjologii roślin, 2. uprawy łąk i pastwisk, 3. hodowli roślin i nasilnictwa, 4. meteorologii, 5. statystyki matematycznej, 6. zakład języków obcych,

- 3) na Wydziale Zootechnicznym: 1. anatomii zwierząt, 2. fizjologii zwierząt, 3. zoohigieny.

§ 3. Związuje się na Wydziale Mleczarskim katedrę technologii serowarskiej, a połączony z nią zakład naukowy przydziela się do katedry technologii mleczarskiej na tymże Wydziale.

§ 4. Przemianowuje się na niżej wymienionych wydziałach następujące katedry wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi:

- 1) na Wydziale Zootechnicznym katedrę biologii zwierząt domowych na zoologii,
- 2) na Wydziale Mleczarskim katedry: 1. nauki o mleku na chemii mleka i przetworów mleczarskich, 2. mikrobiologii na mikrobiologii rolnej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1951 r.

Minister Szkół Wyższych i Nauki: A. Rapacki

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Warszawa, dnia 16 marca 1966 r.

Nr 4

Poz. 18-34

§ 2.

1. Wydział Rybacki Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie przemianowuje się na Wydział Rybactwa Morskiego

2. Wydział Rybactwa Morskiego, o którym mowa w ust. 1. włącza się do Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, wraz z następującymi, wchodzącymi w jego skład jednostkami organizacyjnymi:

- 1) katedrą oceanografii i biologii morza wraz z zakładem o nazwie katedry,
- 2) katedrą inżynierii rybackiej z zakładem portów i baz morskich,
- 3) katedrą technologii przemysłu rybnego z zakładem technologii przetwórstwa rybnego,
- 4) katedrą mikrobiologii rybactwa z zakładem mikrobiologii przetwórstwa rybnego,
- 5) katedrą ichtiologii z zakładami:
  - a) ichtiologii,
  - b) anatomii i embriologii ryb,
  - c) biologii ryb,
  - d) chorób ryb,
  - e) fizjologii ryb.
- 6) zakładem łowisk i zasobów morza, wchodzącym dotychczas w skład katedry rybactwa b. Wydziału Rybackiego — z równoczesnym przydzieleniem go do katedry oceanografii i biologii morza.
- 7) zaocznym studium zawodowym.

Dziennik Ustaw Nr 41

— 407 —

Poz. 266, 267 i 268

267

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1972 r.

w sprawie zmiany nazwy wyższych szkół rolniczych.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zmienia się nazwy następujących szkół wyższych:

- 1) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie — na Akademię Rolniczą w Warszawie,
- 2) Wyższej Szkoły Rolniczej w Krakowie — na Akademię Rolniczą w Krakowie,
- 3) Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie — na Akademię Rolniczą w Lublinie,
- 4) Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie — na Akademię Rolniczo-Techniczną w Olsztynie,
- 5) Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu — na Akademię Rolniczą w Poznaniu,
- 6) Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie — na Akademię Rolniczą w Szczecinie,
- 7) Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu — na Akademię Rolniczą we Wrocławiu.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Uchwała nr 131
Senatu Akademii Rolniczej w Szczecinie
z dnia 23 listopada 2001 r.

w sprawie zmiany nazwy Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności na Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa.

Na podstawie art. 64 ust. 2 ustawy, z dnia 12 września 1990 r., o szkolnictwie wyższym (Dz.U. nr 65 poz. 385, z późn. zm.), uchwała się, co następuje:

§ 1

Zmienia się nazwę Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności na Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa.

§ 2

Niniejsza uchwała stanowi zmianę w strukturze organizacyjnej Akademii Rolniczej w Szczecinie – załącznik nr 2 do Statutu Uczelni.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu

REKTOR

prof. dr hab. Andrzej Nowak

1110

USTAWA

z dnia 5 września 2008 r.

o utworzeniu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Art. 1. 1. Tworzy się z dniem 1 stycznia 2009 r. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, zwany dalej „Uniwersytetem”.

2. Siedzibą Uniwersytetu jest miasto Szczecin.

3. Uniwersytet jest publiczną uczelnią akademicką.

Art. 2. Podstawowym kierunkiem działalności Uniwersytetu jest kształcenie oraz prowadzenie badań naukowych w zakresie nauk technicznych, rolniczych, ekonomicznych, biologicznych, chemicznych i matematycznych.

Art. 3. 1. Uniwersytet tworzy się z połączenia Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej.

2. Z dniem utworzenia Uniwersytetu znosi się Akademię Rolniczą w Szczecinie oraz Politechnikę Szczecińską.

Art. 4. Nadzór nad Uniwersytetem sprawuje minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego.

Art. 5. 1. Mienie, obejmujące własność i inne prawa majątkowe Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej, staje się mieniem Uniwersytetu z dniem jego utworzenia.

2. Uniwersytet przejmuje, z dniem utworzenia, prawa i zobowiązania, w tym zobowiązania finansowe, Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej.

3. Do uprawnień, praw i zobowiązań znoszonych uczelni mają zastosowanie zasady sukcesji uniwersyteckiej.

4. Stan gospodarki finansowej Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej zostanie wykazany w bilansach sporządzonych przez te uczelnie na dzień poprzedzający utworzenie Uniwersytetu.

Art. 6. 1. Z dniem utworzenia Uniwersytetu:

- 1) pracownicy zatrudnieni w Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz w Politechnice Szczecińskiej stają się pracownikami Uniwersytetu. Przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹¹) stosuje się odpowiednio;

- 2) studenci Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz studenci Politechniki Szczecińskiej stają się studentami Uniwersytetu;

- 3) doktoranci Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz doktoranci Politechniki Szczecińskiej stają się doktorantami Uniwersytetu;

- 4) osoby niebędące studentami studiów doktoranckich, które wszczęły przewody doktorskie w Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz w Politechnice Szczecińskiej, kontynuują wszczęte przewody w Uniwersytecie;

- 5) słuchacze studiów podyplomowych i kursów doszkalających Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz słuchacze studiów podyplomowych i kursów doszkalających Politechniki Szczecińskiej stają się słuchaczami studiów podyplomowych i kursów doszkalających Uniwersytetu.

2. Osoby przyjęte na pierwszy rok studiów na rok akademicki 2008/2009 do Akademii Rolniczej w Szczecinie i Politechniki Szczecińskiej z dniem utworzenia Uniwersytetu stają się jego studentami. Rekrutacja w Uniwersytecie w roku akademickim 2009/2010 na poszczególne kierunki studiów prowadzone przez wydziały odbywa się według zasad określonych w odpowiednich uchwałach senatów Akademii Rolniczej w Szczecinie i Politechniki Szczecińskiej podjętych do dnia 31 maja 2008 r.

3. Podstawowe jednostki organizacyjne Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej z dniem utworzenia Uniwersytetu stają się podstawowymi jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu. Podstawowe jednostki organizacyjne Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej, które przed dniem utworzenia Uniwersytetu posiadały uprawnienia do prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia, zachowują te uprawnienia po utworzeniu Uniwersytetu.

4. Jednostki organizacyjne Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej, które przed dniem utworzenia Uniwersytetu posiadały uprawnienia do nadawania stopni naukowych, zachowują te uprawnienia po utworzeniu Uniwersytetu.

5. Jednostki organizacyjne Akademii Rolniczej w Szczecinie oraz Politechniki Szczecińskiej, które przed dniem utworzenia Uniwersytetu zostały podda-

Władze Wydziału

prof. dr Stanisław Sakowicz
1951–1952, 1952–1954

prof. dr hab. Robert Towarnicki
1954–1956

prof. zw. dr Eugeniusz Grabda
1956–1958, 1965–1966

prof. dr Przemysław Olszewski
1958–1960

prof. zw. dr Władysław Mańkowski
1960–1962

prof. zw. mgr Bolesław Dąbrowski
1962–1965

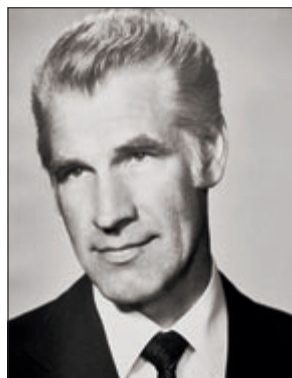
prof. dr hab. Stanisław Zaleski
1965–1969

prof. dr hab. Andrzej Niegolewski
1969–1971

prof. dr hab. Aleksander Winnicki
1972–1975, 1975–1978, 1978–1981

prof. zw. dr hab. inż. Józef Świniarski
1981–1984

prof. dr hab. Aleksander Winnicki
1984–1987, 1987–1990

prof. dr hab. inż. Rajmund Trzebiatowski
1990–1993, 1993–1996

prof. dr hab. inż. Edward Kołakowski
1996–1999, 1999–2002

prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof Formicki
2002–2005

prof. dr hab. Waldemar Dąbrowski
2005–2008, 2008–2010, 2010–2012

dr hab. inż. Agnieszka Tórz, prof. nadzw.
2012–2016, 2016–2020

Z zakamarków pamięci – wspomnienie prof. Aleksandra Winnickiego

Z zakamarków pamięci trochę wspomnień o gronie tych nielicznych, którym tak wielu spośród braci rybackiej tak wiele zawdzięcza oraz o wielotysięcznej rzeszy studentów (absolwentów), którzy swą pracą i dokonaniami dobrze świadczyli o macierzystym wydziale.

65-lecie Wydziału jest doskonałą okazją do przypomnienia czasów, kiedy Wydział powstawał, jakie były racje jego powołania, kto tego dokonał i wreszcie do omówienia jego dorobku, miejsca jakie zajął w obszarze nauki akademickiej i wpływu na kształtowanie oblicza polskiej gospodarki rybnej i jej zaplecza naukowego.

Początki były bardzo skromne i powiedzieć można, że Wydział powstawał właściwie z niczego, a zrzębami na jakich został stworzony, były myśli, głęboki patriotyzm i wielka zapobiegliwość jego twórców, władz ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie i zaangażowanie wielu ludzi mądrych, którym udało się ująć z życiem z pożogi wojennej i stanąć do pracy nad odbudową zrujnowanego kraju i jego kultury materialnej i duchowej.

Dziś trudno sobie wyobrazić jak skromne były nasze początki. Ówczesna Wyższa Szkoła Rolnicza w Olsztynie powstała w 1950 r., a już rok później – zrodził się czwarty jej wydział – Wydział Rybacki. Uczelnia mieściła się w Kortowie – na południowym przedmieściu Olsztyna, a zakłady naukowe, sale i laboratoria, oraz administracja i infrastruktura usługowa (sklepy, poczta, bary itp.), a nawet mieszkania kadry naukowej – w zaadaptowanych naprędce budynkach dużego kompleksu szpitalnego (w części zniszczonego), który właśnie w Kortowie do czasu wojny się mieścił. Nasz Wydział Rybacki z trudem został „wciśnięty” w tę nadzwyczaj skromną bazę lokalową. Brakowało wszystkiego, wyposażenie badawcze i dydaktyczne mieściło się niekiedy w pojedynczych szafach. Przyjeżdżający profesorowie (z Trójmiasta, Torunia, Warszawy, Wrocławia) sypiali na rozkładanych łóżkach, w salach, które za dnia stanowiły ich gabinety i pracownie dydaktyczne.

Sześćdziesiąt pięć lat temu w kampusie kortowskim nad pięknym jeziorem (86 ha) wszystko się zaczęło, a splot przeróżnych zdarzeń i przede wszystkim inicjatywa kilku mądrych ludzi pod wodzą prof. **dr. Stanisława Korwin-Sakowicza** doprowadziła do stworzenia ośrodka akademickiego, którego zadaniem miało być kształcenie kadr fachowców dla odbudowy zdevastowanej przez wojnę i dalszej rozbudowy gospodarki rybnej.

Pod koniec lat pięćdziesiątych, po względnym zaspokojeniu zapotrzebowania na specjalistów w gospodarce śródlądowej, pojawiło się zapotrzebowanie na specjalistów morskich, pojawiły się bowiem miejsca pracy w przedsiębiorstwach połowów dalekomorskich, w rozbudowujących się zakładach przetwórstwa rybnego, w bałtyckich przedsiębiorstwach kutrowych i spółdzielczości rybackiej. Szybki rozwój krajowej gospodarki rybnej, zasięg jej działań, stale powiększająca się strefa zainteresowań stawały przed Wydziałem coraz to nowe zadania, w tym konieczność szkolenia kadry zdolnej do pracy na każdym stanowisku.

Profil Wydziału, początkowo zdecydowanie biologiczno-przyrodniczy, zaczął się stopniowo poszerzać o dyscypliny morskie – techniczne i technologiczne. To właśnie pierwotne uprofilowanie naukowo-dydaktyczne było dziełem grona ludzi, których nazwiska godzi się w tym miejscu przywołać. A więc.

Jedynym właściwie rybakim z wykształcenia był na początku prof. **Stanisław Korwin-Sakowicz**, absolwent SGGW – uczeń profesorów Staffa i Spiczakowa, z którym, wszyscy pamiętający tamte trudne, ale jakże ciekawe kortowskie czasy wiążemy tyle ciepłych wspomnień, uczuć wdzięczności i głębokiego szacunku.

Absolwenci pierwszych roczników naszego wydziału przed 50 laty w sposób najwłaściwszy uczcili pamięć tego Wielkiego Człowieka

– Profesora i jednego z twórców Wydziału, podejmując decyzję o stworzeniu funduszu stypendialnego jego imienia, a nieco później nadając imię prof. Stanisława Korwin-Sakowicza Instytutowi Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie, którego był On również twórcą i pierwszym wieloletnim dyrektorem.

Pierwsi absolwenci pamiętają dobrze prof. **Franciszka Pliszkę** z Uniwersytetu Warszawskiego, który zorganizował Zakład Fizjologii i który pierwszy napisał podręczniki i skrypty z zakresu fizjologii i biologii ryb, a wślawił się oficjalnym wyrzucaniem podczas wykładów przez okno bloku 17 książek swoich adwersarzy.

Głęboki ślad w pamięci wielu z nas z Kortowa rodem pozostawił prof. **Robert Towarnicki**, drugi na liście dziekanów naszego wydziału, specjalista od szyszynki, absolwent Wszechnicy Jagiellońskiej, który bardziej niż kto inny przyczynił się do nadania Wydziałowi zewnętrznych znamion akademickich, człowiek o miażdżącym dowcipie, którego „skrzydlate powiedzenia” z upływem czasu obrosły w legendę, jak np. to z pamiętnej rozmowy telefonicznej z prof. Pliszką właśnie, kiedy to prof. Pliszka w podnieceniu stwierdził: „Niech Pan Dziekan nie myśli, że sroce spod ogona wypadłem”, na co dziekan z miejsca odparował: „Sądząc z nazwiska to raczej nie”.

Profesorem, którego znają wszyscy nasi ówcześni absolwenci, za sprawą którego zdrowe niegdyś ryby okazały się prawie wszystkie chore, jest człowiek – instytucja na naszym wydziale – prof. **Eugeniusz Grabda**, doktor honoris causa uczelni kortowskiej i szczecińskiej, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, dwukrotny dziekan Wydziału, rektor uczelni kortowskiej i prorektor szczecińskiej, twórca wydziałowego czasopisma „Acta Ichthyologica et Piscatoria”, wydawanego w języku kongresowym, człowiek wielkiego serca, niespożytej energii, który w drodze na Wydział i z Wydziału, albo załatwiając sprawy wydziałowe, przejechał, jak mi wyszło z przybliżonego rachunku, około 0,5 miliona kilometrów, czyli tyle, ile 12 razy wokół kuli ziemskiej albo prawie jeden i pół raza na Księżyc.

Z szacunkiem wspominamy z tamtych lat prof. **Przemysława Olszewskiego** (absolwenta Uniwersytetu Jagiellońskiego), twórcę słynnego „syfonu” na Jeziorze Kortowskim – również dziekana Wydziału, człowieka o wielkiej kulturze osobistej, wspaniałego wykładowcę, redaktora „Zeszytów Rybackich WSR w Olsztynie”, w których większość z nas znaczyła swoje pierwsze kroki naukowe. Właśnie Jemu nasza koleżanka wymyśliła ciepło przezeń przyjęte epitafium na przyszły nagrobek „Cóż, rurociągi chyba zrobić, bo mi jakoś mokro w grobie”.

Ileż szacunku, czasem wręcz uwielbienia mieliśmy dla człowieka wielkiej kultury osobistej, zawsze pełnego optymizmu, życzliwości, człowieka o ogromnej wiedzy, znawcy problemów morza, absolwenta Uniwersytetów w Krakowie i Lozannie, autora książek o morzu, z których uczyły się i nadal uczą pokolenia – prof. **Kazimierza Demela**. Obserwując tego skromnego, nieśmiałego, delikatnego człowieka, trudno było uwierzyć, że był on bohaterem walk niepodległościowych i uczestnikiem – w funkcji adiutanta dowódcy – powstania śląskiego.

Uczyli nas w tamtych trudnych latach ludzie o wielkich sercach, wiedzy i uczciwości, tacy jak prof. **Józef Mikulski** z Torunia, prof. **Kazimierz Stegman** z Warszawy, rodzeństwo Dąbrowskich – doc. **Władysława Dąbrowska** – fizjolog, męczennica obozu w Rawensbrück i jej brat – prof. **Bolesław Dąbrowski** – dziekan Wydziału i rektor Akademii w Olsztynie – rybak, ekonomista.

Profesor Władysław Mańkowski – absolwent Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie – oceanograf, były dziekan Wydziału i prorektor uczelni kortowskiej, człowiek posługujący się lepiej, niż kto inny, dowcipem sytuacyjnym, a zarazem znawca oceanografii rybackiej, promotor ponad 30 prac doktorskich, ogromnie życzliwy dla studentów i młodej kadry naukowej, któremu na wniosek absolwentów (a nie instytucji, jak to drzewiej bywało) Rada Państwa nadała tytuł Zasłużonego Nauczyciela PRL.

Właśnie profesorowie Demel i Mańkowski oraz **doc. Marian Zięćnik**, a później profesorowie **Walerian Cięglewicz** i **Józef Popiel** wzbogacili profil Wydziału o elementy morskości. Szczególnie doc. Zięćnik trafnie wyczuwał ducha nowych czasów, któremu złośliwi zarzucali marzycielstwo czy bujanie w obłokach, pierwszy jeszcze w latach 50. przewidywał naszą obecność rybacką na półkuli południowej oraz lansował z wielkim uporem konieczność rozwoju konteneryzacji. W przewidywaniu zmiany profilu naszej gospodarki rybnej napisał pierwszy bardzo wartościowy podręcznik z zakresu technologii zabezpieczania surowców rybnych, zorganizował zakład o tym profilu i – można powiedzieć – od niego zaczęła się technologia na naszym wydziale.

Profesor Walerian Cięglewicz, absolwent Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie, doktoryzowany w Krakowie, autor pierwszego w Polsce podręcznika z zakresu technologii rybnej, twórca Zakładu Biologii Ryb. wniósł na Wydział wiele kultury akademickiej i zniewalał umysły własną postawą i kulturą osobistą. Przed laty, na dworcu w Warszawie, jeden z absolwentów w trakcie wspomnień o Wydziale wyraził mi to w ten sposób: „[...] albo prof. Cięglewicz – student szedł do niego na egzamin pod ogromną presją moralną i z tremą, zakuwał tę biologię, żeby profesorowi nie zrobić przykrości, bo profesor strasznie przeżywał, kiedy musiał do indeksu postawić trójkę, za co studenta później serdecznie przeproszał. Woleliśmy się więc uczyć.”

Profesor Józef Popiel – największy w Polsce specjalista z zakresu wiedzy o rybackich zasobach morza, człowiek w naszym rybackim świecie bogaty tym, że więcej niż, kto inny, uczuć przyjaźni, życzliwości i szacunku wokół siebie zgromadził.

Przypomina mi się, jak mimo wielu prób nie mógł doprowadzić do finału przewodu doktorskiego jednego z najzdolniejszych swoich doktorantów, który wartościową pracę napisał i złożył, zdał przepisane prawem egzaminy doktorskie, z wyjątkiem jednego, z ekonomii politycznej. OMC (o mało co) doktor zaparł się i na wyznaczone terminy egzaminu z nie ulubianej przezeń ekonomii politycznej się nie zjawił. Doprowadzony niemal siłą zdał jednak ten egzamin doskonale. Po tym zdarzeniu prof. Popiel zaniepokoił się, aby nie powtórzyło się to podczas obrony i wyznał mi w zaufaniu: „Jak on obroni to ja się upiję!” Było to bardzo ważne oświadczenie i obiecujące, jako że prof. Popiel prawie zupełnie nie pijał.

Jeśli już mowa o technologii i mechanizacji procesów przetwórczych, to właśnie w tym miejscu wspomnieć z wdzięcznością wypada o **prof. Danielu Dutkiewiczu**, wybitnym konstruktorze maszyn przetwórczych, który mimo, że „przyjezdny” – zawsze głęboko utożsamiał się z Wydziałem, a jego kunszt dydaktyczny, swada, głęboka wiedza i życzliwość sprawiły, że w którymś z dawniej organizowanych na Wydziale plebiscytów został jego laureatem.

Na początku lat 60. dołączyli na Wydział **prof. Stanisław Zaleski** ze swoimi mikrobami, niespożytą energią, dowcipem i rozmachem organizacyjnym oraz **prof. Teofil Dąbrowski** z inżynierią technologiczną i przebojowością w zdobywaniu funduszy i gromadzeniu aparatury naukowej, późniejszy dyrektor MIR. I wreszcie w trakcie przenosin Wydziału do Szczecina znalazł się na Wydziale **prof. Andrzej Niegolewski**, ekonomista, późniejszy prodziekan i dziekan Wydziału, uczestnik II wojny światowej, wieloletni więzień ołagru „Woldenberg”, a co ciekawsze prapraprapraprawnik dowódcy szwadronu szwoleżerów, który zdobył w kawaleryjskiej szarży czwartą baterię w wąwozie Somošierzy.

Znamieniem czasów było to, że na początku lat 70. w Szczecinie temu potomkowi w prostej linii bohatera kampanii napoleońskich inny potomek w prostej linii – tym razem marszałka Ney’a – ówczesny

minister NSzWiT, członek rzeczywisty PAN, wręczał jedno z najwyższych odznaczeń – Order Sztandaru Pracy.

Wspólną cechą tych najważniejszych wymienionych postaci, kształtujących oblicze naukowe Wydziału były wysokie kompetencje w dziedzinach wiedzy przez nich uprawianych, wielka wyobraźnia i umiejętności przewidywania i dostrzegania tendencji rozwojowych tej szybko rozwijającej się w warunkach Polski Ludowej – opartej na odzyskanym wybrzeżu – gałęzi gospodarki morskiej jaką było rybactwo morskie. Nigdy nie byli zazdrośni o osiągnięcia naukowe swoich uczniów, a wręcz odwrotnie – zachęcali nas do pracy nad sobą, dzięki czemu w przypadkach bądź to losowych, czy innych, kiedy któregoś z nich na Wydziale zabrakło – zawsze znajdowali się następcy, dzisiaj już profesorowie lub co najmniej doktorzy nauk.

I wreszcie ich cechą wspólną, jako polskich uczonych było to, że znali i wpajali nam wielką prawdę, że prawdziwa nauka nie może być oderwana od życia, a którą to prawdę ujął ongiś w trafnej maksymie wielki Polak, urodzony w Pile, Stanisław Staszic: „Umiejętności dopotąd są jeszcze próżnym wynalazkiem, może czcym tylko rozumu wywodem, albo próżniactwa zabawą, dopokąd nie są zastosowane do użytku narodów.”

Taki jest nasz naukowy, intelektualny i moralny rodowód.

Studenci i absolwenci

Przewinęło się ich przez Wydział wiele tysięcy. Byli wśród nich starsi wiekiem (zaocznicy i ci z pierwszych olsztyńskich powojennych roczników) i całkiem młodzi, np. Aldona Gieryk ze Szczytna, która w chwili zdania egzaminów nie miała jeszcze ukończonych 16 lat, czy Basia Bizanowicz, która z ówczesnego podlotka przeobraziła się w profesora, przybierając nazwisko Szlauer. Byli ze wszystkich zakątków Polski, ze wszystkich województw i większych miast (znamiennie, że sporo było wśród nich rodowitych górali – Zachwieja, Krzeptowski i in.), których „od samiuśkich Tater” przywiał do Polski północnej i nad morze. Sporo było Wielkopolan, Ślązaków, Pomorzan i Kaszubów (Netzle).

Studiowali młodzi wywodzący się z różnych stanów – dzieci robotników, chłopów, mieszczan oraz, jak się obecnie okazało, szlachty zaściankowej i rodowej, jak Tyszkiewicz, Czartoryski czy Rzewuski (tak – z tych właśnie rodów!).

Co ich na nasz Wydział ciągnęło i przywiodło? Myślę, że nie wyrachowanie i karierowiczostwo, ale oryginalność kierunku, trochę romantyzmu i ciekawość świata, boć przecież w zamkniętym wówczas na cztery spusty kraju morskie praktyki rybackie dawały szansę uzyskania paszportu „na wszystkie kraje świata” w postaci książeczki żeglarskiej, a zatem i szansę zagładnięcia za drugą stroną lustra.

Cechami wspólnymi większości naszych studentów były więcej niż średnie uzdolnienia, duży stopień aktywności i wyrobienia społecznego, ogłada towarzyska i kultura osobista. Sprzyjało to tworzeniu atmosfery twórczego zaangażowania studiującej młodzieży, wyrazem czego był szeroko rozwinięty studencki ruch naukowy (9 kół, liczne nagrody na konkursach uczelnianych, krajowych, a nawet międzynarodowych), działalność kulturalna (kabarety studenckie, chór rybacki „Hippocampus” „Konik morski”), liczne – kilkadziesiąt – obozy naukowe (od Świnoujścia po Mierzeję Wiślaną), nad dziesiątkami jezior, u ujścia Wołgi, na Morzu Egejskim, pięć na Adriatyku (Dubrownik, Split) i jeden na półwyspie Jukatan w Meksyku, a nawet kilkuosobowa grupa oceanografów na Spitzbergen.

Nic więc dziwnego, że w ciągu tamtych 15 „przedprzełomowych” lat (1965–1980) spośród pięciu uczelni (ok. 20 wydziałów) 5 razy w dorocznych konkursach na najlepszego studenta w środowisku akademickim Szczecina pn. „Primus inter pares” triumfowali nasi studenci: W. Ślósarczyk, R. Jasnowski, W. Drozgowski. K. Formicki i Z. Neja.

Ogólna liczba absolwentów sięga około 10 tysięcy. Do tej liczby dodać należy kilkaset absolwentów studiów podyplomowych, a także kilkudziesięciu uczestników organizowanych w Ińsku, kursów z zakresu nowych technik połowów (tzw. letnia szkoła kapitanów i nawigatorów statków rybackich) i wreszcie ponad sto osób (ichtiolodzy,

lekarze weterynarii, technolodzy ze statków i zakładów przetwórczych oraz specjaliści z wojewódzkich inspektoratów sanitarnych), które ukończyły kursy z zakresu parazytologii ryb morskich, prowadzone przez wiele lat (nieodpłatnie!) przez państwa Grabdów wraz z ich zespołem. Wspomnieć też koniecznie trzeba o zorganizowanym przez nasz wydział (doc. Michał Domagała) na życzenie FAO specjalistycznym seminarium z dziedziny ekonomiki i organizacji gospodarki rybackiej, słuchaczami i uczestnikami którego byli przedstawiciele sfer rządowych i działacze gospodarczy z państw Afryki Zachodniej.

Większość absolwentów Wydziału pozostała wierna kierunkowi ukończonych studiów. Rozsypali się po Polsce (głównie na północny kraj). Objęli stanowiska kierownicze w przedsiębiorstwach rybackich – tych dalekomorskich (J. Hebel, J. Baj, M. Rybiński, M. Jędrzejczyk, P. Jasnowski). „Transoceanu” (J. Małkowski, M. Sadowski, J. Falkowski), przedsiębiorstwach kutrowych (J. Flasiński, J. Łabinowicz, B. Ilski) i spółdzielczości rybackiej (Polakowski, Kossakowski), zakładów oraz central rybnych po Lublinie i Przemyśle włącznie.

Część absolwentów, z żyłką menedżerską, znalazło się na placówkach zagranicznych związanych z gospodarką rybną (Małkowski w Vancouver, Baj w Splicie, Sadowski w Moskwie). Było kilku w randze attache morskich, bądź radców handlowych ambasad.

Nie znaczy to wcale, że w swych działaniach „konserwują” stare („niesłuszne”) rozwiązania. Nic podobnego! Nie pozwalają tylko tam, gdzie to uzasadnione ekonomicznie i społecznie zniszczyć prawdziwego dorobku. Przeciwnie, w swej masie, absolwenci naszego Wydziału są bardzo elastyczni, ciekawi nowości. Zalety gospodarki rynkowej i wolnej gry ekonomicznej poznali znacznie wcześniej czemu sprzyjały zarówno w miarę nowoczesne programy studiów, praktyki morskie (przy okazji oglądanie świata) oraz liczne wyjazdy zagraniczne – jeszcze wtedy, gdy granice były mało „przepuszczalne” a czemu nasza kadra nauczająca sprzyjała i do czego wręcz zachęcała.

Wielu spośród nich obrało karierę naukową. W chwili obecnej większość kadry naukowej, dydaktycznej i technicznej zatrudnionej na Wydziale to nasi absolwenci. Oni też stanowili trzon kadry w Morskim Instytucie Rybackim w Gdyni, w Instytucie Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie, na tamtejszym Wydziale Ochrony Wód i Rybactwa Śródlądowego, a także pracują w Uniwersytetach (Warszawskim, Szczecińskim), Akademii Medycznych (w Szczecinie, Gdańsku, Białymstoku), Akademii Rolniczych (we Wrocławiu, Krakowie), w Instytutach PAN, oraz IMGW, IKS i in.

Wielu spośród absolwentów zajmowało, bądź zajmuje ważne stanowiska administracyjne w nauce, m.in. czterech prorektorów w akademiach rolniczych (prof. Krzykowski, prof. Kołakowski, prof. Protasowicki, prof. Formicki), w WSM w Szczecinie (prof. Jaworski), rektora WSM w Szczecinie (prof. dr kpt. ż.w. Igor Jagniszczak), trzech dyrektorów MIR w Gdyni (prof. Bohdan Draganik, doc. Zbigniew Karnicki – później dyrektor Departamentu Rybołówstwa w Centrali FAO w Rzymie – i prof. Tomasz Linkowski), dyrektorzy Instytutu Rybactwa Śródlądowego (prof. Jan Szczerbowski, prof. Bogusław Zdanowski) i wielu innych, których wymienić nie sposób. Dwóch z nich przez wiele lat pełniło lub pełnią zaszczytne funkcje w Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych (prof. Szczerbowski i prof. Formicki).

Dwóch absolwentów było kierownikami wypraw polarnych (prof. Chojnacki i prof. Kołakowski).

Mamy wśród absolwentów Wydziału noblistów „szczecińskiego nobla” – prof. Formicki, prof. Bortnowska, prof. Dackowska-Kozon, dr Sawicki, dr hab. Czerniejewski.

Wielu z absolwentów pracowało lub pracuje w środkach masowego przekazu (red. D. Szpetkowska w TV w Warszawie, M. Klasa w „Kurierze Szczecińskim”), w prasie i radio, a jeszcze inni w różnych innych zawodach, bezpośrednio lub pośrednio związanych z szeroko pojętą gospodarką rybną i morską, w administracji morskiej i państwowej, w służbach ochrony środowiska oraz w szkolnictwie zawodowym i średnim. Dwóch z absolwentów pracowało w ministerstwach na stanowisku podsekretarza stanu (J. Baj i Z. Graczyk).

Wśród naszych absolwentów mamy znanego pisarza marynistę – Lesława Furmagę.

Losy rozrzuciły naszych absolwentów szeroko po świecie. Mieszkają i pracują na wszystkich kontynentach – kilkanaście osób w Afryce Południowej, w tamtejszym rybołówstwie i jego zapleczu naukowym, kilkadziesiąt osób w USA (m.in. Z. Szymański w inspekcji rybołówstwa w Kalifornii), a inni w firmach prywatnych, na uniwersytetach (dr R. Zbanyszek w Seattle), tyleż samo w Kanadzie (m.in. Anna Gawlicka na Uniwersytecie w Quebec, Przeździecki i Nowiński w biznesie rybnym), po kilka i kilkanaście osób w RFN i Francji (Cegielska doktoryzowała się we Francji i pracuje w Centrum Badań Naukowych pod Paryżem). Są w Wielkiej Brytanii, Jugosławii, Szwecji, Danii i Norwegii. Kilkoro osiadło w Australii (w Adelajdzie, Sydney i Hobart na Tasmanii), także w Nowej Zelandii. W sumie poza granicami, w różnych krajach, przebywało lub przebywa ponad 300 osób, w większości zatrudnionych w instytucjach lub biznesie związanych z gospodarką rybną.

Obrazu dopełniają nasi absolwenci obcokrajowcy: Koreańczycy, którzy współorganizowali podobny do naszego Wydział Rybacki w Wonsanie (prof. Kwon Zen Kuk i prof. Kil Dze Gjun), ponad dwudziestu Jugosłowian (Chorwaci, Słowacy i Serbowie) – jeden z nich Perica Cetinić doktoryzował się później na Wydziale, a jako profesor pełnił funkcję dyrektora Instytutu Oceanografii w Splicie, a jego następcą stał się Leon Grubisić (również nasz absolwent), trzech Węgrów, z których Sandor Lórinć był jedną z ważniejszych postaci w gospodarce rybnej Republiki Węgierskiej, dochodzą do tego Grecy, Cypryjczycy, duża grupa Peruwianczyków, 19 Wietnamczyków, trzech Bułgarów oraz obywatele Nikaragui, Kosta Riki (Costa Rica), Wenezueli, Gujany i Kolumbii.

Wśród naszych absolwentów zaobserwować można dużą więź koleżeńską, która zbliża ich i sprzyja współpracy i życzliwości nawet po upływie wielu lat od ukończenia studiów na Wydziale.

Jeden z wielu przykładów: przed wieloma laty, kiedy w Chile rządy sprawował gen. Pinochet dostęp do bogatych tamtejszych łowisk dla naszych statków był wielce utrudniony, zaś poza strefą zastrzeżoną za rybą trzeba było „się uganiać”. W charakterze inspektorów rybołówstwa pracowali wówczas w Chile nasi absolwenci – Jugosłowianie, którzy swym kolegom z polskich statków rybackich podpowiadali, gdzie łowią „bratnie” flotyle rybackie (ZSRR i Chiny), czy wskazywali bogate łowiska.

Określenie „rybak ze Szczecina” w wielu przypadkach pomagało przełamać lody, skłaniało do pomocy i współpracy.

Poza kilkoma osobami – oszałamiających karier nasi absolwenci w swoim życiu nie zrobili, a to między innymi, dlatego, że w odróżnieniu od tych, którzy dorobili się rezydencji, luksusowych pojazdów, itp. – oni zawsze mieli własne zdanie, umieli czasami nawet iść pod prąd, zostawiali na ogół po sobie dobre ślady i dlatego być może w swojej kronice towarzyskiej dzisiejszych czasów, gdzie odnotowane są wszelkiego rodzaju przekręty i malwersacje – naszych absolwentów brakuje. Chwała im za dobrą robotę i za to, że rąk swych nie ubrudzili i nie przynieśli ujmy swemu wydziałowi.

Kończąc tę garść zapamiętanych wcześniejszych faktów dotyczących początków Wydziału, przebiegu Jego (Wydziału) powstawania i burzliwego rozwoju w pierwszych dekadach jego istnienia, wspomnień o wybitnych uczonych, z których inicjatywy on powstał, przeróżnych zdarzeń w Jego rozwoju ja – niemalże od Jego zarania do chwili obecnej związany, dla którego wielkim przywilejem i szczęściem przez jedną czwartą Jego istnienia było „chodzenie na łańcuchu” dziekańskim pragnę z największą satysfakcją stwierdzić, że warto było przez te dziesięciolecia dzielić wraz z innymi pracownikami Wydziału oraz studiującą na Wydziale młodzieżą akademicką wszelkie podejmowane działania, przezwyciężać trudności i cieszyć się z sukcesów, bowiem wszystko to w sumie było ich udziałem, że wszyscy oni – każdy na miarę swych możliwości – pozostawiali i nadal pozostawiają znaczące dobre ślady w rybactwie i naukach o żywności, w działalności gospodarczej, politycznej i społecznej.

TAK TRZYMAĆ !

Kalendarium wydarzeń 1966–2015

WYDZIAŁ RYBACTWA MORSKIEGO
W SZCZECINIE
WSR BLIŻEJ MORZA

ZARZĄDZENIE MINISTRA
SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
(z dnia 16 marca 1966 roku)

Starania Komitetu Wojewódzkiego PZPR i szczecińskiego środowiska naukowego w sprawie rozbudowy Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie i bliższego jej powiązania z problemami morza uwieńczone zostały pełnym sukcesem. Minister szkolnictwa wyższego wydał specjalne zarządzenie, dotyczące zmian organizacyjnych w wyższych szkołach rolniczych w Olsztynie i Szczecinie.

Zgodnie z tym zarządzeniem Wydział Rybactwa WSR w Olsztynie zostaje przemianowany na Wydział Rybactwa Morskiego i przeniesiony do WSR w Szczecinie.

Lekcja ichtiologii

Od nowego roku szkolnego czynny jest przy Wyższej Szkole Rolniczej, przeniesiony do nas z Olsztyna, Wydział Rybactwa Morskiego. Studia na tym wydziale obejmują całokształt gospodarki rybnej m.in. również przetwórstwo. Na zdjęciu: Studenci wydziału oglądają w pracowni ciekawe eksponaty z dziedziny ichtiologii. Zajęcia prowadzi jedna z asystentek, (ko)

(Głos Szczeciński 22 I 1967)

WSR i MORZE

Egzaminy na studia 1966/7
najpopularniejsze rybactwo

Od Pracowni do Instytutu

Szczecińskie uczelnie nie trzymały się dotąd zbyt blisko morza. [...] Wobec takiej posuchy morskich zainteresowań na szczególną uwagę zasługują rodzące się ambicje rybackie Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. Właśnie ta najmłodsza szczecińska uczelnia stosunkowo najlepiej umiała przystosować się do potrzeb regionu. W ciągu niespełna 12 lat istnienia wypuściła 823 magistrów i 315 inżynierów rolnictwa. W bieżącym roku akademickim rozszerza swój profil dydaktyczno-naukowy o oddział, a w przyszłości wydział zootechniczny. Wreszcie objęła swymi zainteresowaniami rybołówstwo, będące jedną z podstawowych funkcji gospodarczych Pomorza Zachodniego.

Owoce tych zainteresowań jest PRACOWNIA PROBLEMOWA OCEANICZNEGO PRZEMYSŁU RYBNEGO przy szczecińskiej WSR. Ta jedyna w swoim rodzaju placówka naukowa została powołana do życia przed półtora rokiem przez resort szkolnictwa wyższego. Zorganizowanie jej powierzono doc. MARIANOWI ZIĘCIKOWI. Obecna nazwa nie określa we właściwy sposób charakteru placówki, która ma przekształcić się z czasem w instytut naukowy i stanowić załączek morskiego wydziału WSR. Już wkrótce PRACOWNIA ma składać się z 7 katedr (początkowo grup problemowych) i ponad 20 zakładów specjalistycznych. W zakres ich zainteresowań wejdą takie zagadnienia jak np.: technologia przemysłu rybnego, mikrobiologia rybną, oceanografia, ichtiologia, stątki i technika połowów, mechanizacja rybactwa, ekonomia rybołówstwa itp.

PRACOWNIA dysponuje już niezbędną bazą lokalową w postaci wyremontowanego budynku, przy ul. Broniewskiego i nowiutką szkołą (Tysiąclatką reu) przy ul. Kazimierza Królewicza na Niebuszewie. Wyposażenie PRACOWNI w aparaturę pochłonęło już ponad 700 tys. zł, w planie jest zakup dalszych aparatów na kwotę kilkunastu milionów złotych.

Doc. Zięćki jest pełen optymizmu. Spodziewa się, że już w przyszłym roku akademickim będzie mógł podjąć się prowadzenia zaocznych studiów magisterskich. Dydaktyka to jednak tylko jedna ze stron działalności PRACOWNI. Rozwój rybołówstwa, przejście z nieskoordynowanej eksploatacji łowisk na rozsądną „uprawę morza”, wymaga naukowego wyjaśnienia wielu tajemnic przyrody, techniki połowów oraz technologii przetwórstwa rybnego. [...] Okres organizacyjny PRACOWNI jest więc czasem przeznaczonym na adaptację naukową ludzi, którzy chcą swą „lądową” wiedzę wprzeżyć w służbę morza. [...]

(Kurier Szczeciński 9 II 1966)

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

W Wyższej Szkole Rolniczej w Szczecinie zostaje uruchomiony nowy Wydział Rybactwa Morskiego. Studia Na Wydziale Rybactwa Morskiego są dwupytowe: 4-letnie inżynierskie i 5-letnie magisterskie.

Na studiach tych przewidziane są dwie specjalności: eksploatacja połowów morskich; technologia przetwórstwa ryb. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie na kierunek rybactwo składają egzamin wstępny pisemny z matematyki i biologii ustny z matematyki.

(Głos Szczeciński 28 IV 1966)

NEPTUNALIA

Wydział Rybactwa Morskiego Wyższej Szkoły Rolniczej od powstania, a więc od 15 lat, organizuje na początku każdego roku akademickiego „Bal Neptuna”, podczas którego studenci V roku przyjmują swoich kolegów z I roku. Wybrana grupa pierwszoroczniaków musi przejść „Chrzest” podczas którego młodzieńcy poddawani są różnego rodzaju przykrym zabiegom. [...] Kto chrzest taki mężnie znieśnie temu przygody morskie niestraszne. [...] Władca Mórz długie i przepiękne przemówienie wygłosiwszy, Orderem Neptuna udekorował Rektora prof. dra J. Dmochowskiego i kilku jeszcze pracowników naukowych uczelni.

(Głos Szczeciński, 15 XII 1968)

KATAMARAN „NEPTUN” JEZIORO IŃSKIE LABORATORIUM NAUKOWYM WYDZIAŁU RYBACTWA MORSKIEGO AKADEMII ROLNICZEJ W SZCZECINIE

Jezioro Ińskie, jeden z najczystszych i najpiękniejszych zbiorników słodkowodnych województwa szczecińskiego, odegrać ma zupełnie specjalną i ważną rolę w rozwoju naszego rybołówstwa morskiego i w związanych z nim badaniach naukowych. Stanie się ono naturalnym „laboratorium” pozwalającym na prowadzenie prób techniczno-eksploatacyjnych nowych modeli sprzętu łowczego. Przejrzysta toń tego jeziora pozwoli na obserwację podwodną różnych typów sieci i włoków. Do prac tych zastosowane zostaną najnowsze zdobycze nauki i techniki łącznie z elektroniczną aparaturą pomiarowo-kontrolną i podwodnymi kamerami telewizyjnymi.

Ważnym krokiem w przekształcaniu Jeziora Ińskiego w laboratorium Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności AR jest sfinansowana w tym roku budowa [...] katamaranu. Ta osobliwa jednostka pływająca została zaprojektowana przez specjalistów z Centrum Techniki Okrętowej w Gdańsku, według założeń przedstawionych przez Instytut Eksploatacji i Ochrony Biologicznych Zasobów Morza, szczecińskiego Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności. Budowy katamaranu podjęła się stocznia „Ustka”. Latem br. jednostka ta została zwodowana, a następnie poddana próbom technicznym.

Jutro 9 bm. r/s „Neptun”, gdyż taką nazwę otrzymał oryginalny katamaran, zostanie oficjalnie przekazany do eksploatacji zespołowi szczecińskich naukowców. Uroczystość odbędzie się o godz. 11.00 w przystani Państwowego Gospodarstwa Rybackiego w Ińsku.

Na koniec krótka charakterystyka r/s „Neptun”: jest to samobieżny katamaran o długości 11,48 m i szerokości 8,56 m, posiada wyporność 8 ton i zanurzenie 0,7 m, wyposażony w dwa silniki o mocy 105 KM każdy. Koszt jego budowy wyniósł 3,9 mln. zł. Środki finansowe na ten cel otrzymano w ramach dotacji przyznanej przez dawne Ministerstwo Żeglugi. (eba)

(Głos Szczeciński 8.09.1974)

WYDZIAŁOWI Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie przekazano przed kilku latami samobieżny katamaran r/v „NEPTUN”. Ta niespotykana jednostka pływająca została zaprojektowana przez specjalistów Centrum Techniki Okrętowej w Gdańsku, według założeń Instytutu Eksploatacji i Ochrony Biologicznych Zasobów Morza Akademii Rolniczej w Szczecinie, zbudowana została w Stoczni „Ustka”. Służyć będzie ona naukowcom i praktykom do przeprowadzania badań i prób technicznych nowych modeli urządzeń łowczych.

Katamaran eksploatowany będzie na jeziorze Ińsko, jednym z najczystszych i najpiękniejszych zbiorników słodkowodnych województwa szczecińskiego. Jezioro to odgrywać będzie specjalną i bardzo ważną rolę w rozwoju naszego rybołówstwa morskiego i związanych z nim badań naukowych.

Przeznaczono mu bowiem rolę naturalnego laboratorium, pozwalającego na prowadzenie prób technicznych i eksploatacyjnych. Czyste wody jeziora pozwolą na obserwację pod wodą różnych typów sieci i włoków. Do prac tych zastosowane zostaną najnowsze zdobycze techniki i nauki. Jak na przykład elektroniczna aparatura kontrolno-pomiarowa czy podwodne kamery telewizyjne.

Na brzegu jeziora wybudowane zostanie laboratorium lądowe, gdzie prowadzone będą badania z dziedziny rybołówstwa. Istnienie podobnej jednostki-laboratorium nie notowane jest jak dotąd w literaturze fachowej świata.

Opracowanie CAF
(Słowo Powszechne,
30.11.1974)

Promocje doktorskie na Wydziale Rybactwa Morskiego (1975)

Dyplomy doktorskie dr. n. przyrodniczych otrzymali od lewej: Jadwiga Wierzbicka, Zofia Sadowska, Regina Zbanysek, Leonard Ejsmont, Barbara Szlauer, Stanisław Krzykowski.

(red)

Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Morskiego

19.06.1975 zostaje podpisane porozumienie między Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej na podstawie którego - Instytut Technologii Żywności Pochodzenia Morskiego zostaje przekształcony w jednostkę współpracującą ze Zjednoczeniem Gospodarki Rybnej w Szczecinie. Na początku roku 1973 dyrektorem powołanego w roku 1971 Instytutu Technologii Przemysłu Rybnego zostaje doc.dr hab. Edward Kołakowski, a jego zastępcą doc. dr hab. Andrzej Chodyniecki. Następuje rozszerzenie współpracy z przemysłem. Zostaje stworzona podstawa do przekształcenia Instytutu w jednostkę uczelniano-przemysłową, spełniającą zarazem funkcję naukowo-dydaktyczną oraz naukowo-badawczą branży rybnej. (XXV-lecie Akademii Rolniczej)

Łososie w Widzieńsku

W Widzieńsku nad rzeką Gowienicą zakończył się obóz, w którym brali udział studenci z Koła Naukowego Ichtiologii i Akwakultury. Rzeka Gowienica, dzięki pracom doc. dr. Z. Chełkowskiego, stała się miejscem tarlisk łososia-troci.

W czasie tych wakacji 17 studentów wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności pod kierownictwem prof. K. Prawdzica i doc. dr. Z. Chełkowskiego przeprowadziło inwentaryzację rzeki Gowienicy i jej dopływów.

(Kronika Uczelni 1978)

Akademia Rolniczo-Rybacka?

Jak donosi prasa szczecińska tematem prac trzech komisji sejmowych – Komisji Gospodarki Morskiej i Żegluga; Oświaty i Wychowania oraz Nauki i Postępu Technicznego – były ważne zagadnienia społeczne: kształcenie kadr i rozwój badań naukowych dla potrzeb gospodarki morskiej, morskie wychowanie społeczeństwa i popularyzacja wiedzy o morzu. Podkomisja poselska widzi między innymi potrzebę zmiany nazwy naszej Uczelni na Akademię Rolniczo-Rybacką. Nowa nazwa wiąże się z działalnością unikalnego w Polsce Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności. Zmiana nazwy służyłaby lepszej informacji dla kontrahentów w kraju i za granicą oraz kandydatów na studia.

(Głos Szczeciński z 29 czerwca 1977)

Pracownia Łososia na szczecińskiej AR

Naukowcy pracujący w AR w Szczecinie pod kierunkiem doc. Zygmunta Chełkowskiego badają szlaki wędrówek łososia i jego rozwój. Podejmują działania zmierzające do zwiększenia populacji tych ryb. Do rzek województwa szczecińskiego wpuszczono w bieżącym roku 900 tysięcy narybku troci - odmiany łososia. [...] Prace zespołu zostały docenione przez władze Uczelni i 31. sierpnia 1977 roku została powołana do życia na Wydziale Rybactwa i Technologii Żywności AR w Szczecinie Pracownia Łososia, której kierownictwo objął doc. Z. Chełkowski.

(Dziennik Bałtycki 31 VIII 1977)

KONKURS NA NAZWĘ NOWEGO DOMU STUDENCKIEGO – ROZSTRZYGNIĘTY

21.06.1978 r. Specjalnie powołana komisja, w składzie: mgr Ryszard Tracz, - dyrektor administracyjny, mgr Janina Makowska - kierownik Działu Nauczania, Mirosław Helta - przewodniczący Rady Uczelnianej SZSP, rozstrzygnęła konkurs na nazwę domu studenckiego.

27 osób nadesłało 74 propozycje. Jako najlepszą wybrano nazwę AMIKUS.

Autorom, Przemysławowi Ciechanowskiemu z Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności oraz Stefanowi Pawlukowi z Wydziału Rolniczego, przyznano nagrodę w postaci rocznego bezpłatnego miejsca w domu studenckim. Cztery z pozostałych propozycji wyróżniono książkami.

(Kronika Uczelni 1978)

Kobiety na trawlerach

Jak donosi „Głos Pomorza”, świnoujska „Odra” zatrudniła po raz pierwszy na swych dalekomorskich trawlerach kobiety – absolwentki Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności. Na trawlerze „Orlen” pracują Lukrecja Marzec i Krystyna Orłowska, a na „Rybaku Morskim” podjęły pracę Hanna Udalska i Ewa Leszczyńska. Wszystkie pracują w charakterze starszych rybaków przetwórstwa.

(Kronika Uczelni 1978)

Kiełbasy i hamburgery z ryb

10-osobowy zespół pracowników Akademii Rolniczej i PPDiUR „Odra” kierowany przez prof. dr. hab. Edwarda Kołakowskiego otrzymał wojewódzką nagrodę I stopnia za wybitne osiągnięcia w dziedzinie techniki w 1976 roku. [...] Nagrodzony zespół opracował oryginalną technologię wytwarzania kiełbas i hamburgerów z ryb.

(Kronika Akademii Rolniczej w Szczecinie –1977 .)

Konferencje naukowe w Uczelni 1985

Przyszły Uniwersytet Szczeciński bez WRM i TŻ

6.11.1982 Rada Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności w piśmie do JM Rektora Akademii Rolniczej określiła swoje stanowisko w sprawie Uniwersytetu Szczecińskiego: [...]

Senat Akademii Rolniczej w Szczecinie 3.11.1983 roku podjął uchwałę, że stoi na stanowisku, iż koncepcja przejścia Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności do przyszłego Uniwersytetu Szczecińskiego pozbawiona jest racjonalnych podstaw. Wydział winien nadal stanowić integralną część składową swojej macierzystej Uczelni.

(Kronika Uczelni 1982/83)

- ♦ 2-14 września 1985r. na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności odbyło się Międzynarodowe Sympozjum nt. „Zarządzania i planowania rybołówstwa w rejonie północno-zachodniej Afryki”. Sympozjum to zostało zorganizowane przy udziale Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa FAO, dla wyższych urzędników administracji gospodarki rybackiej z krajów Afryki Zachodniej.
- ♦ 19-21 września 1985r. Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności był organizatorem XII Sympozjum Polarnego.

(Na podstawie „Czterdziestolecie AR w Szczecinie” – Kalendarium – M. Grodek)

28 Międzynarodowe Spotkanie Ekspertów ds. Łososia Bałtyckiego

Committee Meeting
24-26 Sept. 1984

Od 18-20 maja w siedzibie Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie obradowała grupa robocza ekspertów ds. łososia bałtyckiego przy Międzynarodowej Radzie Badań Morza ze stałą siedzibą w Kopenhadze. W pracach tej grupy wzięli udział naukowcy i eksperci z Danii, Finlandii Kanady, Norwegii, RFN, Szwecji, ZSRR i Polski. Omawiano wyniki badań nad stadami łososi i troci bałtyckiej oraz rezultaty wylęgowego chowu łososi i zarybiania.

Nominacje profesorskie

Uchwałą Rady Państwa z dnia 29.04.1982 – na wniosek Prezesa Rady Ministrów, 49 uczonych otrzymało godność profesora zwyczajnego, a 70 – profesora nadzwyczajnego. Wśród nich znalazło się czterech pracowników szczecińskiej Akademii Rolniczej. Tytuł profesora zwyczajnego otrzymali: **prof. Adam Brzozowski** i **prof. Zygmunt Chudecki**, tytułem profesora nadzwyczajnego uhonorowano **prof. Edmunda Dobrzyckiego** i **prof. Józefa Świniarskiego**.

(Kronika Uczelni 1981/82)

Gazeta Pięćdziesięciolecia AR w Szczecinie, Nr 12

KSZTAŁCIMY KADRY DLA RYBOŁÓWSTWA TRZECIEGO ŚWIATA

Na Wydziale Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności powstało Międzynarodowe Centrum Kształcenia Kadr dla przedstawicieli rybołówstwa krajów Trzeciego Świata.

W ramach tego Centrum powstały Studia Doktoranckie dla cudzoziemców.

(red)

Zuniga Sanchez de la Vega Jorge z Meksyku (pierwszy od lewej) otrzymuje dyplom doktora (1987), obok: promotor doc. dr Z. Pędziński, prorektor prof. dr hab. A. Warzecha, rektor prof. dr hab. J. Piasecki, dziekan prof. dr hab. A. Winnicki

Juan Adrian Arredondo Alvarez z Meksyku po wręczeniu dyplomu doktorskiego – po lewej rektor prof. J. Piasecki, po prawej dziekan prof. A. Winnicki

Prof. Grabda doktorem h.c. szczecińskiej AR

Dziś 7.06. 1989 roku prof. E. Grabda otrzymał tytuł doktora honoris causa szczecińskiej Akademii Rolniczej, z którą związany jest od 1966 roku. Pan prof. E. Grabda jest współtwórcą Wydziału Rybackiego, wychowawcą licznej

rzeszy rybaków i kadr badaczy zajmujących się przede wszystkim zwalczaniem chorób ryb słodkowodnych i morskich.

Trybuna Ludu i Kurier Szczeciński 8.06.1989 r.

(red)

W morskim regionie studenci już nie pływają!!!

Każdego roku od wielu lat 15-20 studentów wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie mustrowało na statki dalekomorskie, mając na celu zgromadzenie materiałów potrzebnych do napisania pracy magisterskiej, lub po to, by zarobić. Angażowano ich na tych samych zasadach co innych pracowników armatora, przyznając wynagrodzenie w złotych i dewizach. Ostatnio jednak, w związku z reformą gospodarczą, sytuacja się zmieniła. Armatorzy nie chcą już studentów, ponieważ mają wystarczającą ilość własnych pracowników, natomiast szkoły nie stać na wysłanie ich w rejs w charakterze praktykantów, gdyż wiąże się to z wydatkami pieniężnymi. Efekt jest taki, że aktualnie, nie ma w rejsie dalekomorskim żadnego studenta. Dziesięciu przyszłych magistrów rybactwa znajdzie zatrudnienie jedynie na kutrach rybackich.

(Żar)

(Głos Szczeciński 16.03.1990 r.)

Szczecińskie spotkanie biologów morza - 1989

Od 1962 r. działa organizacja Bałtyckich Biologów Morza, zrzeszająca naukowców siedmiu krajów nadbałtyckich, w tym również z Polski. Co dwa lata odbywają się sympozja, na których prezentowana jest najnowsza wiedza dotycząca biologii Bałtyku. Przedstawiane są również informacje na temat, czym aktualnie poszczególne kraje się zajmują. Owocem sympozjum są zwykle opracowania publikowane w formie książkowej.

Właśnie od dziś do 16 września Szczecin gościł będzie ponad dwustu uczestników XI Sympozjum Bałtyckich Biologów Morza. Organizatorem spotkania jest Akademia Rolnicza. Przyjazd zapowiedziało 77 biologów z Finlandii, 26 z Republiki Federalnej Niemiec, 24 z Niemieckiej Republiki Demokratycznej, 15 ze Szwecji, 20 z Danii i pięciu ze Związku Radzieckiego. W trakcie sympozjum, którego obrady poprzedzone będą zebraniem członków Komitetu Bałtyckich Biologów Morza, przedstawionych zostanie 51 referatów i około 80 komunikatów naukowych. Pod tym względem szczecińskie sympozjum ma szansę wyróżnić się spośród wszystkich dotychczasowych spotkań biologów morza. Rekordowa ma być również frekwencja.

Uczestnicy XI Sympozjum Bałtyckich Biologów Morza

Obrady koncentrować się będą wokół trzech zasadniczych problemów:

- krótko- i długoterminowych zmian w zbiorowiskach roślinnych i zwierzęcych Bałtyku,
- substancji toksycznych zanieczyszczających morze,
- ekologii ryb przybrzeżnych.

(Głos Szczeciński 11.09.1989 r.)

(Żar)

Współpraca i pomoc Holandii dla Inst. Technologii Żywności Pochodzenia Morskiego Akademii Rolniczej

W gmachu Ministerstwa Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych odbyło się uroczyste podpisanie protokołu o współpracy polsko-holenderskiej przez ministra E. Nijpels'a, przewodniczącego delegacji resortu Budownictwa, Planowania Przestrzennego i Środowiska Holandii oraz przedstawiciela naszego ministerstwa dr. hab. Bronisława Kamińskiego.

40 lat Wydziału Rybactwa i Technologii Żywności

Tytuł honoris Causa dla prof. dr. Józefa Popiela

Historia tego wydziału rozpoczęła się od powołania w 1951 roku Wydziału Rybackiego Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie. Przenikliwość inicjatorów przedsięwzięcia sprawiła, że od samego początku w programie kształcenia było miejsce dla problematyki morskiej. Z czasem posunięciem naturalnym i koniecznym było przeniesienie ośrodka kształcenia specjalistów bliżej morza w rejon koncentracji przemysłu rybnego. W 1966 roku Wydział Rybactwa Morskiego stał się wydziałem Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie. Programy i struktura studiów ulegały zmianom stosownie do potrzeb branży. Te potrzeby uzasadniały także rozwijanie studiów zaocznych, eksternistycznych i podyplomowych.

Obchody 40-lecia Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności były okazją do zorganizowania dwu wruszających uroczystości: nadaniu tytułu doktora honoris causa prof. dr. Józefowi Popielowi i Zjazdu Absolwentów.

(Głos Szczeciński 23.09.1991)

Wydziałowi
Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności
za wybitne zasługi w kształceniu kadr
i osiągnięcia naukowe
w okresie 40-lecia istnienia

Nowe kierunki studiów

Z rozpoczęciem roku akademickiego 1992/93 Uczelnia Nasza poszerzyła ofertę edukacyjną o dwa nowe kierunki studiów. W bieżącym roku akademickim rozpoczynają u nas naukę studenci kierunków: Ochrona Środowiska i Technologia Żywności i Żywnie Człowieka.

SYMPOZJUM POLARNE

10-12 V 1991 w Świnoujściu

(Głos Szczeciński 10.05.1991 r.)

Zdjęcie uczestników Sympozjum.

Nowe prawa doktoryzowania na Wydziale RMITŻ

12 lutego 1999 WRMiTŻ uzyskał uprawnienia nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie Technologia Żywności i Żywienia, przyznanego przez Centralną Komisję ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych. Bardzo się z tego cieszymy i życzymy WRMiTŻ dalszych sukcesów.

(red)

Prof. dr hab. J. Szczerbowski doktorem honoris causa Akademii Rolniczej w Szczecinie

25 czerwca 1997 w Auditorium Maximum odbyło się nadanie godności doktora honoris causa prof. dr. hab. Janowi Szczerbowskiemu. Profesor jest dyrektorem Inst. Rybactwa Śródlądowego ART w Olsztynie i członkiem wielu gremiów naukowych. Ma wielkie zasługi dla Wydziału Rybactwa i Technologii Żywności naszej Uczelni. Zainteresowania naukowe Profesora związane są z biologią szeregu gatunków słodkowodnych ryb użytkowych. Połowa jego prac poświęcona jest lososiołowi w tym troci wdzydzkiej.

(red) (Biul. AR nr 4, 1997 r.)

Niedawno Senat Uczelni przyjął strategię rozwoju do 2010 roku, zgodnie z którą do 2010 roku przewiduje się przekształcić Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności w dwa nowe wydziały: Rybactwa i Biologii Morza oraz Technologii Żywności i Żywienia Człowieka. Ponadto będzie zorganizowanych 7 terenowych punktów kształce-

nia, powołane zostaną 2 nowe kierunki studiów: zarządzanie i marketing oraz towaroznawstwo. Akademia Rolnicza w Szczecinie będzie kształcić studentów w 13 nowych specjalnościach.[...] W realizacji tych planów liczymy na czynne wsparcie naszych absolwentów i przyjaciół Akademii.

(red.) (Agrarius nr 7, 1999)

Druga część budynku przy
ul. Papieża Pawła VI nr 3 oddana do użytku

W nowym roku akademickim Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności zyskał nowy obiekt, dzięki któremu znacznie polepszyły się warunki lokalowe Wydziału.

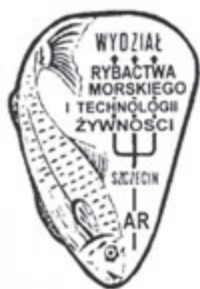

Nowy budynek Akademii Rolniczej

Biuletyn AR w Szczecinie, 1-3(83-85), 2000

EJPAU - Electronic Journal of Polish Agricultural Universities
pierwsze angielskojęzyczne pismo elektroniczne polskich akademii rolniczych

50 – LECIE WYDZIAŁU RYBACTWA

28-29 czerwca 2001 odbyły się obchody 50-lecia Wydziału Rybactwa

Na wniosek Dziekana i Rady Wydziału Nauk o Żywności, Senat w dniu 27 czerwca 2003 roku podjął uchwałę o nadaniu tytułu doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Szczecinie prof. dr hab. Haraldowi Rosenthalowi

Uroczystość nadania tytułu odbyła się dnia 10 października 2003 r.
Biuletyn AR w Szczecinie, 7–8(117–118), 2003

NADSZEDŁ CZAS NA ZMIANY NAZW WYDZIAŁÓW

Koniec 2001 roku zaowocował zmianami podkreślającymi jakościowe przeobrażenia w Uczelni.

26 października - decyzją Senatu - najstarszy wydział naszej Uczelni - Wydział Rolniczy zmienił nazwę na Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, a 23 listopada Wydział Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności zmienił nazwę na Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa. (red)

PROFESOR ANNA KOŁAKOWSKA, kierownik Katedry Towaroznawstwa i Oceny Jakości na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa AR, została laureatką nagrody „Zachodniopomorski Nobel 2002” w dziedzinie nauk rolniczych.

(Agrarius nr 7-8, 2003)

Centralna Komisja do spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych przyznała:

- 24 lutego 2003 - Wydziałowi Nauk o Żywności i Rybactwa uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia;

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ma jedne z najszerszych uprawnień akademickich w Szczecinie. Od 45 lat może nadawać stopień doktora i doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rybactwo oraz doktora w dyscyplinie: technologia żywności i żywienia. Ponadto Wydział ma prawa nadawania stopnia doktora w dziedzinie nauk o Ziemi w dyscyplinie oceanologia.

(Agrarius nr 3-4, 2003)

WYDZIAŁ MA NOWE LOGO!

Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa Akademii Rolniczej w Szczecinie ma nowe logo. Konkurs na znak graficzny Wydziału wygrała szczecińska plastyczka Ewa Łatosz.

Biuletyn AR w Szczecinie, 1–2(111–112), 2003

Na wniosek Dziekana i Rady Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, Senat Uczelni w 25 lutego 2005 podjął uchwałę o nadaniu godności doktora honoris causa Akademii Rolniczej w Szczecinie

prof. dr. hab. dr h.c. Stanisławowi Rakusa–Suszczewskiemu

Biuletyn AR w Szczecinie, Nr 5-6/135-136/2005

W dniu 6.06.2005 roku wręczono piąty raz Zachodniopomorskie Noble - prestiżową nagrodę przyznawaną przez kapitułę Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki. Laureatem Szczecińskiego Nobla w dziedzinie nauk rolniczych został prof. dr hab. **Krzysztof Formicki**, dziekan Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, kierownik Zakładu Anatomii i Embriologii Ryb, za wykorzystanie pola magnetycznego w motoryce i morfomechanice organizmów wodnych.

Potrójny jubileusz

Podczas tegorocznej immatrykulacji na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa, która odbyła się 20 października obchodzono potrójny jubileusz:

- 55 lat istnienia Wydziału,
- 50 lat uzyskania praw akademickich,
- 40 lat przenosin z Olsztyna do Szczecina.

Dziekan prof. W. Dąbrowski przekazuje zdjęcia z Antarktydy przechodzącym na emeryturę profesorom: Jerzemu Szypule i Włodzimierzowi Załachowskiemu.

Uroczystość ubarwił Chór Kameralny AR pod dyrekcją dr Iwony Wiśniewskiej-Salamon. Tu w towarzystwie marszałka województwa zachodniopomorskiego - profesora Zygmunta Meyera, który zaszczylił swoją obecnością.

Biuletyn AR w Szczecinie 9-10/149-150/2006

W dniu 4 czerwca br. wręczono szósty raz Zachodniopomorskie Noble – prestiżową nagrodę przyznawaną przez kapitułę Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki. Otrzymało ją czterech naukowców. Nobla w dziedzinie nauk rolniczych za badania nad toksynami w żywności otrzymał dziekan Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa prof. dr hab. Waldemar Dąbrowski, kierownik Katedry Mikrobiologii Żywności

Biuletyn AR w Szczecinie 5-6/145-146/2006

Zachodniopomorski Nobel 2007 w dziedzinie rolnictwa przyznany został dr. inż. Przemysławowi Czerniejewskiemu za badania nad rozprzestrzenianiem się, biologią i oceną wielkości połowów użytkowych organizmów wodnych na Pomorzu Zachodnim.

Biuletyn AR w Szczecinie 5-6/155-156/2007

Acta Ichthyologica et Piscatoria na liście filadelfijskiej

Acta Ichthyologica et Piscatoria starały się od dawna o awans do SCIEEx. Przez kilkanaście miesięcy Thomson oceniał jakość czasopisma i wreszcie w 2008 r. starania zespołu redakcyjnego zostały uwieńczone sukcesem. Do bazy SCIEEx trafił pierwszy w 2008 r. numer AI&P – 38(1). Jest to pierwsze, zachodniopomorskie czasopismo naukowe (wydawane w naszym województwie), które trafiło na listę filadelfijską.

Forum uczelniane nr 1 (1) styczeń 2009

Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych, działające przy Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, otwarto uroczystie 23 września 2011 roku. Centrum będzie ośrodkiem spotkań przedstawicieli świata nauki, wytwórców urządzeń badawczych i technologicznych dla przemysłu oraz podmiotów gospodarczych działających w ramach różnych branż zainteresowanych tematyką badań prowadzonych w centrum.

Forum Uczelniane nr 4 (12) październik 2011

Noble 2014 rozdane

Zachodniopomorskie Noble to najważniejsza naukowa nagroda regionu, przyznawana od 2000 roku za wdrożone patenty i za publikacje, które ukazały się w najbardziej prestiżowych pismach naukowych na świecie; nie bez znaczenia jest również praktyczne znaczenie naukowych osiągnięć. Za 2014 rok w 15. edycji spośród 18 nominowanych kapituła konkursu przyznała naukowcom pracującym indywidualnie lub w zespołach siedem nagród. Odebrali je: dr Grażyna Bortnowska z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – w dziedzinie nauk rolniczych za badania nad profilowaniem ciekłych układów niejednorodnych w kierunku żywności prozdrowotnej

Forum Uczelniane nr 3/4 (27/28) lipiec/październik 2015

Centrum Bioimmobilizacji i Innowacyjnych Materiałów Opakowaniowych od 1 września 2013 roku ma w swoich strukturach Akredytowane Laboratorium Badawcze, które wykonuje badania przepuszczalności/barierowości materiałów opakowaniowych względem pary wodnej i tlenu. Laboratorium spełnia wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących i otrzymało certyfikat akredytacji ważny do 2017 r.

Forum Uczelniane nr 4 (20) październik 2013

Wyróżnione czasopisma

Dwa czasopisma naukowe wydawane przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie znajdujące się na liście filadelfijskiej uzyskały status Impact Factor.

Lista filadelfijska jest zestawem najlepszych czasopism naukowych na świecie. Artykuły w nich zamieszczane prezentują najwyższy poziom. Uczelnie Szczecina wydają trzy tytuły z tej listy.

Redaktorem pierwszego *Acta Ichthyologica et Piscatoria* jest prof. Wojciech Piasecki, drugiego *Polish Journal of Chemical Technology* prof. Ryszard J. Kaleńczuk (zastępcą redaktora naczelnego jest prof. Maria Tomaszewska). Obydwa czasopisma ZUT wydawane w języku angielskim zostały umieszczone na liście filadelfijskiej trzy lata temu. W tym czasie była badana ich jakość naukowa i stopień ich percepcji, mierzona głównie liczbą cytowań

w światowym środowisku naukowym. Wszystkie prace są recenzowane przez recenzentów z wielu krajów. Analiza ta potwierdziła klasę obydwu pism.

W czerwcu 2011 r. Instytut Filadelfijski uznał, że obydwu pismom należy się pełnoprawne miejsce na liście i przyznał im pierwsze wyróżniki (tzw. Impact Factor), począwszy od rocznika 2010.

Ranga wyróżnionych tytułów wśród czasopism wydawanych w Polsce jest bardzo wysoka. *Polish Journal of Chemical Technology* jest najwyższym punktowanym pismem wśród wszystkich polskich czasopism dotyczących stosowanych aspektów chemii (technologii chemicznej i inżynierii chemicznej).

Sukces jest duży i zapewne przyczyni się do dalszego dynamicznego rozwoju obydwu tytułów.

Forum Uczelniane nr 4 (12) październik 2011

Czternaścioro wspaniałych

Dyplom nie zamyka etapu zdobywania wiedzy – powiedział prof. Włodzimierz Kiernożycki, rektor Uczelni podczas corocznego spotkania z najlepszymi absolwentami rocznika 2014/2015, które odbyło się 13 maja 2016 r.

Byłych studentów, a także kontynuujących edukację na studiach doktoranckich, ich znajomych i rodziców powitał rektor elekt dr hab. inż. Jacek Wróbel. „Bądźcie najlepszymi ambasadorami Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie” – zaapelował.

Najlepsi absolwenci dostąpili zaszczytu wpisania do „Złotej księgi”, otrzymali dyplomy z gratulacjami i pamiątkowe medale i – tak

jak pan Maciej Chabier, absolwent Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa gospodarujący wraz z ojcem na niespełna 200 hektarach – podzielili się swoimi refleksjami.

„Kiedy byłem dzieckiem ojciec powtarzał mi, że jeśli się nie będę uczył, to będę musiał ciężko pracować. Teraz, kiedy ukończyłem uczelnię, częstokroć po dniu wypełnionym mozolnym wysiłkiem zadaję sobie pytanie: co by to dopiero było, gdybym się nie uczył?” – mówi pan Maciej.

rk

Zdjęcia Stanisław Heropolitański

Dutek po raz ósmy

Równolatak ZUT-u – Dziecięcy Uniwersytet Technologiczny Dutek rozpoczyna już ósmy rok swojej działalności. Dotychczas w zajęciach dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjalnych wzięło udział ponad 1500 osób.

Rok akademicki „Dutka” rozpoczyna się już we wrześniu podczas uroczystej inauguracji. Dla dzieci jest to bardzo podniosła uroczystość, podczas której z rąk Rektora otrzymują indeksy. Przez kolejne miesiące mali studenci uczestniczą w zajęciach prowadzonych na wszystkich wydziałach Uczelni, a także w jednostkach ogólnouczelnianych, takich jak Ośrodek Szkoleniowo-Badawczy w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi i Akademicki Ośrodek Jeździecki.

Zajęcia na „Dutku” w całości są finansowane przez Uczelnię; rodzice nie ponoszą żadnych kosztów. W bieżącym roku akademickim Uczelni udało się pozyskać do współpracy Polską Grupę Energetyczną Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna SA.

Za organizację „Dutka” od samego początku odpowiada Biuro Promocji ZUT, za ofertę edukacyjną – powołana do tego celu Rada Naukowa. Warto nadmienić, że obecnie w Szczecinie wiele uczelni prowadzi dodatkowe zajęcia dla dzieci, jednak „Dutek” jest pierwszą tego typu inicjatywą w naszym mieście i cieszy się największym uznaniem.

Dodatkowo do „Dutka” zaprosiliśmy gimnazjalistów, którzy drugi rok z rzędu będą mogli wziąć udział w naszym projekcie.

Kontynuacją „Dutka” są zajęcia dydaktyczne dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych; oferta obejmuje około 150 specjalnie przygotowanych tematów zajęć na naszej Uczelni. Ta forma zajęć cieszy się z roku na rok coraz większym zainteresowaniem. Liczymy, na to że uczestnicy projektu już za kilka lat trafią do ZUT jako pełnoprawni studenci.

Duże zainteresowanie II Targami Praktyk na Wydziale Elektrycznym

17 marca br. odbyły się na Wydziale Elektrycznym II Targi Praktyk. W godzinach 10.00–15.00 w budynku przy ul. 26 Kwietnia 10 gościliśmy 16 firm: ASTOR, Atnel, B&R, Bridgestone, brightONE, Durable, Elektrobudowa, HKL, Icotera, KK Wind Solutions, Marcontrol, Mobic, REC Global, RW Swiss Automation Polska, Urząd Komunikacji Elektronicznej oraz Vestas Poland. Przedstawiciele firmy zaprezentowali profile swojej działalności i odpowiadali na pytania dotyczące programów praktyk. Urząd Komunikacji Elektronicznej na dziedzińcu przed Uczelnią przygotował również prezentację swojego wozu pomiarowego.

Zainteresowanie studentów było jeszcze większe niż rok temu – to efekt dużo większej liczby prezentujących się firm oraz ich profesjonalnego przygotowania. Dziękujemy za udział w Targach i liczymy na uczestnictwo w następnych, które – tego jesteśmy pewni – będziemy organizować w 2017 r.

Tekst i zdjęcia Justyna Jończyk

Doktorantka Wydziału Elektrycznego laureatką konkursu „Dyplom z wyoB+Raźni”

Z przyjemnością informujemy, że Diana Olejnik – doktorantka I roku studiów stacjonarnych III stopnia w dyscyplinie automatyka i robotyka – została laureatką konkursu na najlepszą pracę dyplomową dla absolwentów ZUT „Dyplom z wyoB+Raźni” w kategorii „najlepszy produkt”.

Praca dyplomowa magisterska Diany Olejnik pt. „Robot kroczący przeznaczony do elektromagnetycznych badań nieniszczących kon-

strukcji żelbetonowych nachylonych pod różnymi kątami” (opiekun naukowy dr hab. inż. Tomasz Chady, prof. ZUT) została uznana za najlepszą spośród aż 14 prac zgłoszonych w tej kategorii.

*Tekst: Aurelia Kołodziej
Zdjęcie: RCIiTT*

Chór Kameralny ZUT obchodzi jubileusz! Śpiewają od 25 lat

Chór Kameralny ZUT powstał w Akademii Rolniczej w Szczecinie w 1991 r. z inicjatywy Iwony Wiśniewskiej-Salamon, która do dziś jest dyrygentem i „dobrym duchem” zespołu. Chór tworzą studenci i absolwenci Uczelni, więc jego skład ulega ciągłym zmianom. Repertuar obejmuje muzykę sakralną, ludową, rozrywkową oraz gospel. W dorobku zespołu znajdują się „Carmina Burana” Carla Orffa, „Stella Coeli” Josepha Martina Kraussa, „Msza G-dur” Franciszka Schuberta, „Sancta Caecilia” i „Missa Brevis” Mariana Sawy, „Requiem” i „Msza koronacyjna” Wolfganga Amadeusza Mozarta, „IX symfonia” Ludwika van Beethovena, „Missa Brevis” i „Msza o pokój” Jana Szopińskiego oraz wiele innych utworów wokalnie-instrumentalnych.

Chór koncertował w Szwecji, Danii, Czechach, Niemczech, we Włoszech, Francji, w Hiszpanii, Portugalii, Holandii, Kanadzie, Wielkiej Brytanii, Rosji i Estonii oraz na Litwie, w Łotwie, na Ukrainie i Słowacji, a także na Wyspach Owczych, w Bornholmie, na Malcie oraz w Gozo.

Jest laureatem wielu konkursów chóralnych w Polsce i na świecie. Dorobek artystyczny został utrwalony na czterech kasetach i 10 płytach CD. Od lat stara się zachować kameralny styl i charakter oraz młodzieńcze i radosne brzmienie.

r@bbIT' 2016

Od 19 do 21 kwietnia 2016 r. na Wydziale Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyła się trzecia edycja konferencji r@bbIT. To unikatowa formuła łącząca w sobie konferencję branżową, pokazy technologiczne, targi pracy branży IT, dni otwarte WI ZUT oraz finał ogólnopolskiego konkursu informatycznego dla młodzieży ponadgimnazjalnej – wszystko w jednym miejscu – na Wydziale Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Zgodnie z hasłem przewodnim tej edycji – „Inspiration. Innovation. Impact” – r@bbIT w 2016 r. to przede wszystkim bezpośrednio

spotkania, które miały inspirować różne grupy społeczne do podejmowania innowacyjnych działań na wielu płaszczyznach (w edukacji, przemyśle, usługach). Ważne było wskazanie młodym ludziom kierunków rozwoju zawodowego w branży IT.

r@bbIT zgromadził ponad 300 uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych z Chojny, Nowogardu, ze Świnoujścia oraz Szczecina, którzy najliczniej reprezentowali uczniowie Technikum Informatycznego SCI, Zespołu Szkół Łączności, II Liceum Ogólnokształcącego, Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych TME oraz Technikum DELTA. Uczniowie zwiedzali laboratoria, a w rozmowach z przedstawicielami firm dowiadywali się, jakie umiejętności i kompetencje są poszukiwane na rynku pracy branży IT. Targi pracy wykorzystali studenci Wydziału Informatyki i innych pokrewnych kierunków, którzy odbyli prawie 1500 rozmów aplikacyjnych, przede wszystkim poszukując staży i praktyk.

Swoimi pomysłami podzielili się i pochwalili studenci WI ZUT działający w Kole Naukowym WiWAV oraz Grupie.NET. Studenci z Koła Naukowego MAD przygotowali aplikację mobilną, która

informowała o wydarzeniu i pozwalała ocenić ofertę praktyk i staży przygotowaną przez firmy.

Podczas otwarcia konferencji, w obecności przedstawicieli lokalnych władz samorządowych i zaproszonych gości, wręczono nagrody laureatom Ogólnopolskiego Konkursu Informatycznego PING. W tym roku czterech uczniów otrzymało „przepustki” na studia na jednym z dwóch kierunków prowadzonych przez WI ZUT na informatykę lub inżynierię cyfryzacji. Nagrody dla finalistów ufundowały Consileon, NCDC, Asseco Data Systems, home.pl oraz IAI S.A.

Według obliczeń organizatorów r@bbit zgromadził ok. 3000 gości i 32 wystawców. „Obleżenie” przeżywała firma Avid|Orad, która przygotowała pokazy swoich technologii – wirtualne studio na bazie pattern recognition oraz wzbogacanie transmisji sportowych na bazie telestracji. Dwa wykłady technologiczne, przygotowane przez HP Enterprise („Nowe IT: fabryka automatów”) oraz Avid|Orad („Mixed reality – więcej niż wirtualna rzeczywistość”), zgromadziły pełną aulę słuchaczy.

Konferencję zakończył, wygłoszony 21 kwietnia 2016 r. przez gościa specjalnego – wybitego informatyka i wizjonera – prof. Andy Hoppera, dyrektora Wydziału Informatyki Uniwersytetu w Cambridge, wykład otwarty „Perspektywy dla innowacji”.

Więcej informacji na www.rabbit.zut.edu.pl

Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł”

Sympozjum „Młodzi. Technika. Przemysł” odbyło się w dniach 3–5 marca br. na Wydziale Elektrycznym, Organizatorzy: IEEE Student Branch Szczecin, Komisja Młodzieżowa przy FSNT NOT w Szczecinie oraz Akademickie Koło Stowarzyszenia Elektryków Polskich zadbały o to, by uczestnicy mieli czas wypełniony nie tylko panelami merytorycznymi, ale także praktycznymi warsztatami oraz dyskusjami.

Pierwszego dnia odbyły się szkolenia z umiejętności miękkich, czyli Soft Skills oraz te specjalistyczne, przeprowadzone przez firmy: ASTOR, Schneider Electric oraz CADSOFT. Goście mogli zmierzyć się z praktycznymi zagadnieniami i ćwiczeniami oraz uczestniczyć w konkursie w nagrodami.

Drugi dzień miał charakter otwarty. Wzięli w nim udział studenci szczecińskich uczelni technicznych – Akademii Morskiej oraz ZUT w Szczecinie, przedstawiciele władz uczelni, stowarzyszeń technicznych, szkół oraz przedsiębiorcy. Sympozjum zainaugurował prezes IEEE Student Branch Szczecin inż. Marcin Gabruś, a przybyłych gości powitał gospodarz – dziekan Wydziału Elektrycznego Stefan Domek. Następnie wręczono nagrody w konkursie na najlepszą pracę dyplomową oraz stypendium dla młodych liderów SEP. Część merytoryczna tego dnia dotyczyła procedury uzyskania karty zawodowej inżyniera, która ułatwia podjęcie pracy przez młodych inżynierów na terenie Unii Europejskiej. Uczestnicy mieli także okazję poszerzyć swoją wiedzę na temat międzynarodowej organizacji IEEE oraz osiągnięć jej szczecińskiego oddziału.

Głównym punktem programu był panel ekspercki pt. „Współpraca trzech środowisk: nauki, przemysłu i stowarzyszeń podstawą rozwoju zawodowego współczesnych kreatywnych inżynierów”. Wśród zaproszonych gości znaleźli się przedstawiciele środowisk oświaty i akademickiego, działacze stowarzyszeń technicznych oraz przedsiębiorcy. W trakcie panelu zastanawiano się nad efektywnym modelem współpracy, która połączyłaby wszystkie środowiska. Dyskusja wzbudziła wiele emocji, wśród ekspertów i uczestników, którzy jeszcze długo po zakończeniu tej części rozmawiali o wnioskach z panelu; dotyczyły one potrzeby konsolidacji środowisk oraz wyznaczenia stowarzyszeń technicznych jako łącznika pomiędzy tymi środowiskami. Na zakończenie tej części podpisano porozumienie o współpracy między IEEE Student Branch Szczecin oraz firmą

ASTOR, a także pomiędzy Komisją Młodzieżową przy FSNT NOT w Szczecinie a Wydziałem Ekonomicznym ZUT.

Kto poczuł gorącą atmosferę spotkania w auli, mógł trochę ochłoniąć na zewnątrz – w foyer audytorium Wydziału Elektrycznego. Znajdowały się tam stoiska firm, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem wśród młodych ludzi. Studenci mogli uzyskać informacje dotyczące możliwości odbycia praktyk, stażu czy wręcz zostawić swoje CV do celów rekrutacyjnych firmy. Z profilem działalności przedsiębiorstw mogli zapoznać się w trakcie późniejszej prezentacji firm. Atrakcją okazały się również stanowiska kół naukowych, których pokazy przyciągały uwagę przybyłych.

Ten dzień zakończyły obrady poszczególnych komisji: Centralnej Komisji Młodzieży i Studentów SEP, Centralnej Komisji ds. Współpracy Firm Przemysłu Elektrotechnicznego SEP oraz wspólne zebranie studentów ze Student Branch IEEE i z AK SEP.

Ostatniego dnia odbyły się prelekcje naukowe, uczestnicy zwiedzili laboratoria Wydziału Elektrycznego, a także zmierzli się z zagadkami podziemnego Szczecina w trakcie oglądania bunkrów pod Dworcem Głównym. Pomimo zmęczenia podczas trzydniowego zjazdu gościom towarzyszył uśmiech na twarzach i gorące zapewnienia, że wrócą tu za rok.

Sympozjum swoją obecnością uświetnili: prof. dr hab. inż. Józef Suchy – wiceprezes FSNT NOT, mgr Sebastian Lalka, dr Arkadiusz Malkowski, dr hab. inż. Marcin Hołub – prodziekan ds. organizacji i rozwoju WE ZUT, dr hab. inż. Mariusz Malinowski, prof. PW – przewodniczący Polskiej Sekcji IEEE, dr inż. Piotr Szymczak – prezes SEP, mgr inż. Karolina Wiśniewska – Zachodniopomorski Klaster Morski, mgr inż. Konrad Markowski – student Section Representative Poland Section IEEE, dr inż. Jacek Nowicki – Elektrobudowa S.A., mgr inż. Krzysztof Burek – Schneider Electric, mgr inż. Mirosław Matwijów – Elektromont S.A., mgr inż. Jan Pytlarz – przewodniczący CKMiS SEP, mgr inż. Beata Miętus – dyrektor Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych.

Wśród zaproszonych firm znalazły się: ASTOR, BIC Electric, Bridgestone, KK Wind Solution, Schneider Electric.

*Tekst Wioleta Plewka
Zdjęcie Rafał Głogowski*

Regionalny Festiwal Naukowy E(x)plory w Szczecinie

4 marca br. w Technoparku Pomerania w Szczecinie odbył się Regionalny Festiwal Naukowy E(x)plory. Pasjonaci nauki mogli uczestniczyć w bogatym programie bezpłatnych wykładów i warsztatów naukowych, a także obejrzeć zaskakujące projekty badawcze przygotowane przez młodych naukowców w wieku 13–20 lat.

Wydział Elektryczny ZUT reprezentował dr inż. Robert Krupiński z Katedry Przetwarzania Sygnałów i Inżynierii Multimedialnej. Podczas wykładu zatytułowanego „Ciekawostki programowania – www i android” opowiadał, w jaki sposób tworzyć aplikacje mobilne dla systemu Android, omówił techniki wykrywające ruch telefonu w aplikacji i odtwarzające dźwięk. Słuchacze dowiedzieli się również, jak stworzyć animowanego gracza na stronie www.

Wystąpienie cieszyło się dużym zainteresowaniem – przewidziano 30 miejsc, ale uczestników było aż 45!

Tekst Justyna Jończyk

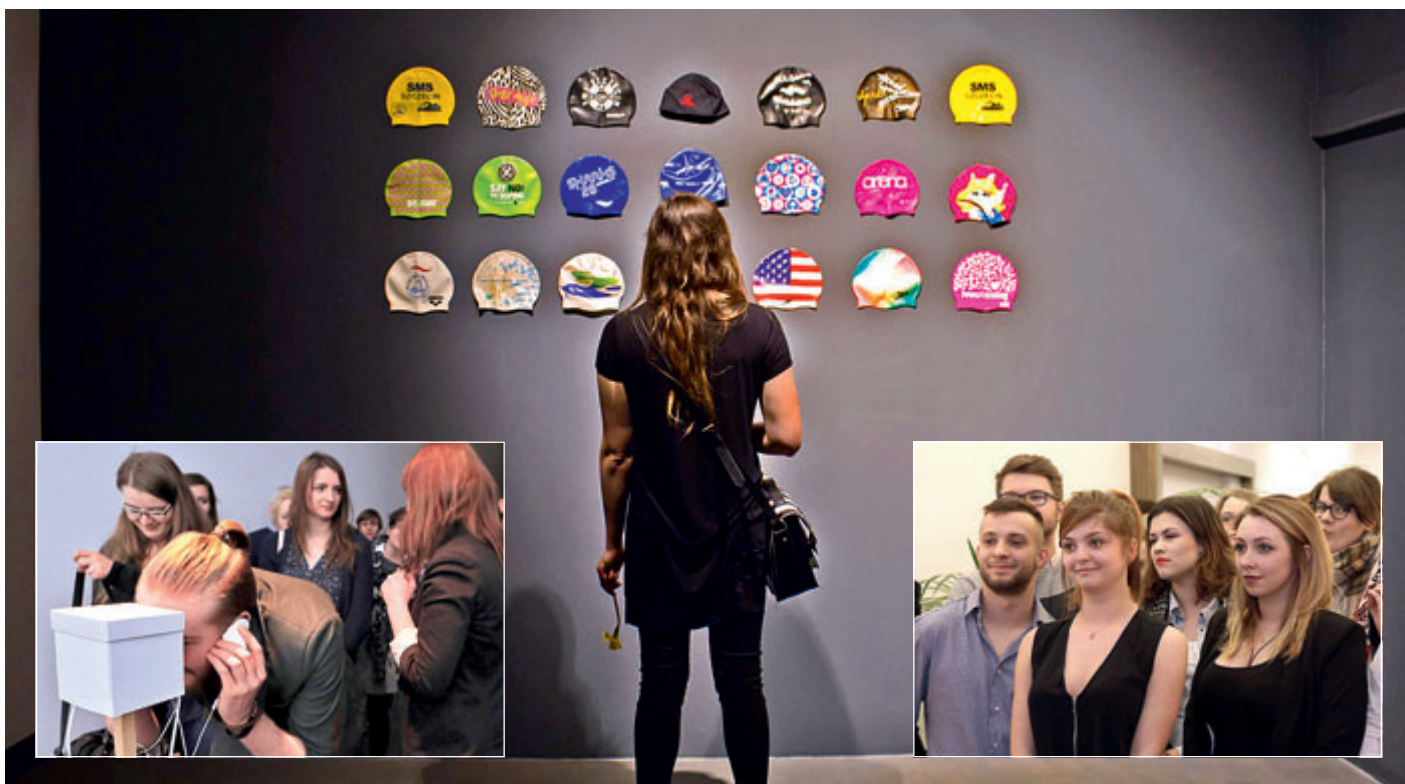
Pamiętki – artystyczny debiut

Na interdyscyplinarnej wystawie prac studentów Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT, której wernisaż odbył się 17 marca 2016 r. w Trafostacji Sztuki, swoje prace zaprezentowało piętnaścioro młodych artystów: Joanna Dudek, Grzegorz Gębuś, Karolina Koźluk, Jędrzej Laskowski, Magdalena Noworyta, Dorota Pąk, Agnieszka Podlecka, Anna Puskiewicz, Kamila Rostkowska, Dorota Śękara, Maciej Witkowski, Monika Wróblewska.

Pamiętki – przedmioty i wspomnienia – stały się punktem wyjścia dla artystycznych działań: realizacji wideo, performance, instalacji dźwiękowych i obiektów rzeźbiarskich.

Prace zostały zrealizowane w ramach zajęć w pracowni rzeźby i działań przestrzennych dr Moniki Szpener na kierunku wzornictwo Wydziału Budownictwa i Architektury.

Zdjęcia: Sebastian Wołosz

Targowe spotkania z maturzystami

Czas między końcem ferii zimowych a długim weekendem majowym to najlepszy okres na bezpośrednie spotkania z maturzystami. Każdego roku pracownicy Biura Promocji i wydziałów naszej uczelni biorą udział w targach edukacyjnych. W tym roku odbyło się 19 imprez wystawienniczych skierowanych do abiturientów, co jest swojego rodzaju rekordem. Nigdy jeszcze od momentu powstania uczelni nie było tylu imprez targowych w tak krótkim czasie.

Podobnie jak w minionych latach targi odbywały się m.in. dzięki finansowemu wsparciu Miasta Szczecina w ramach projektu „Akademicki Szczecin”. Staraliśmy się być zarówno w małych ośrodkach, jak i dużych miastach wojewódzkich.

Mimo, że od kilku lat liczba maturzystów systematycznie maleje, organizatorzy targów starają się zapewnić dużą frekwencję. Tegoroczne spotkania dostarczyły kilku ważnych spostrzeżeń. Przede wszystkim obecna młodzież nastawiona jest na uzyskanie konkretnych informacji od przedstawicieli uczelni. Nie ma już tłumów, które mogliśmy zaobserwować jeszcze kilka lata temu. Dzisiejszy maturzysta zadaje konkretne pytania dotyczące danego kierunku i możliwości

otrzymania pracy po jego ukończeniu. Mniej go interesują gadzety wystawiane na stoisku. Według danych Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Poznaniu do matury w województwie zachodniopomorskim przystąpiło w tym roku 11 678 osób. Jako uczelnia musimy zainteresować naszymi studiami młodzież z innych regionów kraju. Warto w tym miejscu przypomnieć, że prawie 35% naszych studentów jest ze Szczecina, 15% z kraju, a 50% z powiatów województwa zachodniopomorskiego.

Zestawienie targów edukacyjnych zima/wiosna 2016: 17 lutego – Choszczno, 23 lutego – Sulechów, 24 lutego – Świdwin, 1–2 marca – Gorzów Wielkopolski, 8–9 marca – Zielona Góra, 10 marca – Słupsk, 11 marca – Białogard, 15 marca – Drawsko Pomorskie, 18–20 marca – Poznań, 21–22 marca – Gdańsk, 30 marca – Międzyrzecz, 31 marca – Choszczno, 5 kwietnia – Koszalin, 6 kwietnia – Kamień Pomorski, 6 kwietnia – Brodnica, 7 kwietnia – Chojnice, 19–20 kwietnia – Szczecin, 22 kwietnia – Pyrzyce, 26 kwietnia – Gryfice. Targi w liczbach: 30 000 odwiedzających targi, 24 dni trwania targów, 19 targów edukacyjnych.

Olimpiada wiedzy o Żywieniu i Żywności

Okręgowy etap jubileuszowej XX Olimpiady Wiedzy o Żywieniu i Żywności w Zespole Szkół nr 6 im. Mikołaja Reja w Szczecinie odbył się 11 stycznia 2016 r. Celem olimpiady jest pobudzanie i rozwijanie zainteresowań uczniów problemami żywienia, upowszechnianie wzorców racjonalnego żywienia i promocji zdrowia. W tym roku hasłem przewodnim była żywność prozdrowotna. W rywalizacji wzięło udział 37 uczniów z 20 szkół województwa zachodniopomorskiego. Pytania dotyczyły między innymi aspektów żywienia człowieka, ewolucji sztuki kulinarnej i technologii potraw, teraźniejszości i przyszłości żywności prozdrowotnej.

Podczas olimpiady zarówno uczniowie, jak i nauczyciele mogli uczestniczyć w wykładach i pokazach przygotowanych przez organizatorów i zaproszonych gości. Jedną z prelegentek była dr hab. inż. Wioletta Biel – pracownik Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, która przedstawiła wykład nt. „Przetwory z ziarna owsa jako źródło ważnych substancji prozdrowotnych”. Podczas wykładu przedstawiła owsies i produkty owsiane jako ważne źródło wielu cennych składników o znaczeniu odżywczym i biologicznym, przede wszystkim

białek, tłuszczów, błonnika pokarmowego, węglowodanów oraz związków mineralnych i witamin. Uczestnicy wystąpienia dowiedzieli się, że produkty owsiane mogą stanowić cenne uzupełnienie

diety, zwłaszcza u osób z takimi chorobami, jak: hipercholesterolemia, nadwaga, zaburzenia czynności przewodu pokarmowego, obniżona sprawność psychofizyczna, niedobory białka, miażdżyca czy nadciśnienie. Temat wzbudził zainteresowanie słuchaczy, o czym świadczyły liczne pytania w trakcie wystąpienia oraz długa i żywiłowa dyskusja po wykładzie.

Dziękujemy mgr. Adamowi Grzegorzówce – sekretarzowi etapu okręgowego OWOŻiŻ w Szczecinie, nauczycielowi biologii w Zespół Szkół

nr 6 za zaproszenie, a wszystkim słuchaczom za zainteresowanie wykładem. Spotkanie to pozwoliło na wymianę wiedzy na temat żywności o działaniu prozdrowotnym z nauczycielami i dało nadzieję na nowe kontakty i spotkania – wykłady w szkołach województwa zachodniopomorskiego.

Tekst Wioletta Biel

Zdjęcie Adam Grzegorzówka

ZUT z ambicjami, czyli zmudna droga po unijną odznakę

Komisja Europejska z determinacją dąży do realizacji swoich założeń w tworzeniu europejskiej przestrzeni badawczej. Jednym z nich jest dbanie o dobro naukowców jako fundamentu europejskiego rozwoju. W tym celu ustanowione zostały „Europejska karta naukowca” i „Kodeks postępowania przy rekrutacji pracowników”. Tworzą one zbiór zasad, które zalecane są do stosowania przez organizacje naukowo-badawcze i instytucje finansujące badania w całej Europie. Mają one stanowić ramy działania dla instytucji, jak również dla samych zainteresowanych, a więc naukowców. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, na wzór Komisji Europejskiej, także prowadzi aktywną kampanię na temat promocji obu dokumentów, zachęcając tym samym uczelnie, aby zapisy w nich zawarte wcielić w życie. Włączanie ich do aktów wewnętrznych jednostek zajmujących się działalnością badawczo-rozwojową jest o tyle ważne, że buduje środowisko naukowe pełne tolerancji, motywacji i ciągłego rozwoju. Ponadto mają one zachęcać do odpowiedzialnego profesjonalnego postępowania w środowisku pracy.

„Europejska karta naukowca” to przede wszystkim zasady i wymagania stawiane przed naukowcami, ale również instytucjami, w których są zatrudnieni. Dokument zawiera ideowe zapisy dotyczące wolności badań naukowych, przestrzegania zasad etycznych, odpowiedzialności zawodowej, ale również konkretne zapisy dotyczące przestrzegania zobowiązań wynikających z umów o pracę i/lub grantów badawczych, obowiązków w zakresie sprawowania opieki naukowej nad początkującymi naukowcami oraz upowszechniania i wykorzystywania wyników badań.

Z kolei „Kodeks postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych”, jak sama nazwa wskazuje, przede wszystkim dotyczy procesu rekrutacji naukowców. Niezmiernie istotna jest zasada prowadzenia

rekrutacji przez niezależną i obiektywną komisję rekrutacyjną, jak również zasada niedyskryminacji, oraz zapewnienie odpowiednich warunków pracy i stabilności zawodowej. Ponadto bardzo ważne jest zapewnienie naukowcom możliwości ciągłego rozwoju, mobilności międzynarodowej i dostępu do doradztwa zawodowego. To tylko niektóre zapisy wyżej wymienionych dokumentów.

Komisja Europejska dąży do zapewnienia równego traktowania naukowców w Europie, niezależnie od kraju, instytucji, w której pracują oraz niezależnie od tego, jakiego rodzaju badania prowadzą. Ma to się również przyczynić do zwiększenia liczby pracowników naukowych instytucji europejskich, i – co z tym się wiąże – również zwiększenia potencjału innowacyjnego całej Europy.

Podczas promowania Karty i Kodeksu narodziła się idea nagradzania jednostek, które aktywnie będą uczestniczyły w dążeniu do wcielenia w życie wszystkich zapisów. Taką nagrodą ma być uhonorowanie jednostek logo z napisem „HR Excellence in Research” (tzw. logo HR). Instytucje, którym Komisja Europejska nada prawo do posługiwania się logo, wchodzi w grono prestiżowych uczelni i jednostek nie tylko w Europie. Uzyskanie znaku tworzy wizerunek prestiżowej i profesjonalnej jednostki. Owo logo otwiera wiele drzwi w świecie nauki, pozyskiwania grantów oraz rekrutowania najlepszych naukowców. Komisja Europejska wspiera instytucje wdrażające zasady Karty i Kodeksu, organizując spotkania i dyskusje z udziałem zaangażowanych uczelni, instytutów i przedsiębiorstw, a także promuje je wśród międzynarodowych organizacji i naukowców jako te, które zapewniają naukowcom najlepsze warunki pracy i rozwoju. Oprócz kwestii prestiżowych istnieje również możliwość otrzymywania grantów międzynarodowych i nie tylko. Komisja Europejska wprowadza zasadę premiowania projektów

dotychczasowymi punktami w ocenie wniosków, w których będą brały udział jednostki posiadające logo HR. W przypadku olbrzymiej konkurencji pomiędzy wnioskodawcami każda dodatkowa punktacja jest na wagę złota. Ponadto działania podjęte przez MNiSW prowadzą do tego, aby również krajowe instytucje finansujące badania, takie jak NCN i NCBiR, premiowały instytucje opatrzone logo. Jego posiadanie będzie również brane pod uwagę podczas oceny parametrycznej jednostek.

Obecnie znakiem i napisem „HR Excellence in Research” może poszczycić się jedynie 17 instytucji w Polsce (na około 240), w tym tylko trzy uczelnie wyższe. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie zamierza dołączyć do nich. Aby dążyć do doskonałości, władze Uczelni podjęły decyzję o sukcesywnym wdrażaniu zapisów zawartych w Karcie i Kodeksie, i w związku z tym o staraniu się o uzyskanie prestiżowego logo.

Prace koordynujące w celu uzyskania logo powierzono Regionalnemu Centrum Innowacji i Transferu Technologii. Dotychczas:

dokonano wewnętrznej analizy aktów prawnych obowiązujących na Uczelni w ramach wszystkich obszarów zawartych w Karcie i Kodeksie; przeprowadzono anonimową ankietę wśród pracowników naukowych Uczelni i doktorantów w celu zbadania, jak postrzegane są zasady Karty i Kodeksu; opracowano i opublikowano strategię ZUT dotyczącą zasobów ludzkich w kontekście wdrażania zapisów Karty i Kodeksu (strategia HR). Opracowany w raporcie plan działań zawiera jasno określone zadania wdrożeniowe wraz ze wskazaniem osób odpowiedzialnych za ich implementację.

Wszystkie dokumenty dostępne są na stronie www.hrs4r.zut.edu.pl. Teraz pozostaje nam cierpliwie czekać na to, czy Komisja Europejska zaakceptuje naszą strategię i uhonoruje nas prestiżowym logo „HR Excellence Research”.

Edyta Pazura

*konsultant ds. programów badawczych UE
w Regionalnym Centrum Innowacji i Transferu Technologii*

Promocja Uczelni na Wschodzie

Według najnowszych danych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w Polsce w 2016 r. studiuje ponad 57 tysięcy cudzoziemców; od lat w tym zestawieniu dominują obywatele Ukrainy; jest ich w naszym kraju ponad 30 tysięcy. W rankingu województw województwo zachodniopomorskie z 1146 cudzoziemcami plasuje się na 11 miejscu w kraju pod względem ogólnej liczby studentów z zagranicy.

Od 2009 r. do chwili obecnej liczba maturzystów w województwie zachodniopomorskim zmniejszyła się o ponad 30%. Każdego roku pracownicy uczelni uczestniczą w akcjach promocyjnych na terenie całego kraju, skupiając się przede wszystkim na tzw. Polsce powiatowej. Staramy się dotrzeć przede wszystkim do środowisk w małych miastach, z których i tak większość osób po zdaniu matury planuje wyjechać w celu kontynuowania nauki. Corocznie nasza uczelnia prezentuje się na prawie 30 targach edukacyjnych. Jednak mimo dużych nakładów pracy działania te okazały się niewystarczające; liczba maturzystów z roku na rok maleje w całym kraju; najniższa będzie w roku 2022. Wtedy maturę będzie zdawała młodzież urodzona w 2003 r. (wg danych GUS w tym roku urodziło się 351 100 dzieci; dla porównania w 1990 r. było to 547 700).

Biorąc pod uwagę powyższą sytuację, w roku akademickim 2015/2016 przygotowano plan działań promujących ofertę uczelni na Ukrainie i Białorusi. Dla potencjalnych kandydatów uruchomiono serwis internetowy na głównej stronie uczelni w języku ukraińskim

i języku rosyjskim. Uczelnia podpisała także dwie umowy z ukraińskim i agencjami rekrutacyjnymi. Zamieściliśmy także reklamę w przewodniku dla maturzystów uczących się w obwodzie wołyńskim.

Największy nacisk położyliśmy jednak na bezpośrednie spotkania z potencjalnymi kandydatami na studia. W roku akademickim 2015/2016 wzięliśmy udział w targach edukacyjnych w Kijowie, w dniach 12–14 listopada 2015 r. (tekst o targach ukazał się w „Forum Uczelnianym” nr 29, w styczniu 2016 r.), Mińsku, w dniach 11–13 kwietnia br., we Lwowie, w dniach 1–2 kwietnia br., w Kijowie w dniach 14–16 kwietnia br. (o targach we Lwowie i Kijowie można przeczytać w artykule „ZUT zdobywa Ukrainę” Katarzyny Stawnej w niniejszym wydaniu „Forum Uczelnianego”) i w Tarnopolu, w dniach 22–23 kwietnia br. Łącznie z ofertą uczelni zapoznało

się kilka tysięcy osób. Oferta edukacyjna ZUT-u oraz samo miasto Szczecin wzbudzało wśród większości osób duże zainteresowanie. Trzeba tu podkreślić, że dla maturzystów i ich rodziców, poza umowną linią wyznaczoną przez Gdańsk, Poznań, Wrocław, nie istnieje rynek uczelni wyższych; stąd też duże zaciekawienie studiami w Szczecinie. Ponadto, takie miasta jak Lublin, Rzeszów, Kraków, nie cieszą się już tak dużą popularnością jak jeszcze kilka lat temu.

Przed wyjazdem do Tarnopola zorganizowaliśmy zbiórkę używanych laptopów dla tamtejszej Polonii. Podczas targów, w obecności władz Konsulatu Generalnego RP w Łucku, przekazaliśmy je przedstawicielom środowisk polonijnych z Tarnopola i okolic.

Czy jako uczelnia, a zarazem miasto Szczecin wykorzystamy tę szansę, aby przyciągnąć na studia osoby ze Wschodu? Dużo zależy od nas; oprócz studiów w języku polskim wiele pytań dotyczyło kształcenia w języku angielskim. Ważna jest też pomoc władz miasta Szczecina, które mogą udzielić wsparcia szczecińskim uczelniom. Od 2011 r. działa projekt „Akademicki Szczecin”, który wspiera działania uczelni w kraju. Czas pomyśleć o programie „Study in Szczecin”. Tak to robią już od wielu lat inne miasta w kraju, takie jak Poznań, Lublin, Gdańsk i Wrocław. Miasta te m.in. opłacają wspólną powierzchnię wystawienniczą na targach, a także współpracują z władzami lokalnymi miast na Ukrainie.

ZUT zdobywa Ukrainę

Wiosna rozpoczęła się intensywnymi wyjazdami przedstawicieli Biura Promocji i Działu Kształcenia na Ukrainę w celu pozyskania kandydatów na studia prowadzone przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Po raz kolejny zdecydowaliśmy się na promocję Uczelni wśród młodzieży ukraińskiej, co – mamy nadzieję – wpłynie pozytywnie na wynik rekrutacji na studia rozpoczynające się w roku akademickim 2016/2017.

uczniów szkół średnich, dla których mieliśmy okazję zaprezentować ZUT z jak najlepszej strony.

Kijów 14–16 kwietnia 2016

Targi edukacyjne „Osvita ta kariera” w Kijowie po raz kolejny nie zawiodły. Mnóstwo wystawców, trzy – pełne pracy – intensywne dni mające na celu przedstawienie oferty kształcenia Uczelni oraz przedstawienie jej na arenie międzynarodowej. Przygotowane materiały informacyjne i ulotki cieszyły się dużą popularnością wśród uczestników targów; prowadziliśmy też rozmowy z potencjalnymi kandydatami na studia. Jednocześnie mieliśmy możliwość zaprezentować się indywidualnie poprzez prezentację multimedialną.

W roku akademickim 2015/2016 ZUT przyjął na studia ośmiu obywateli Ukrainy na studia pierwszego i drugiego stopnia. Z roku na rok zauważa się zwiększenie tej liczb (w roku akademickim 2014/2015 było pięcioro studentów), jednak wciąż – w porównaniu z innymi uczelniami technicznymi w kraju – liczba ta nie jest duża. W tym roku Uczelnia zdecydowała się na wsparcie w pozyskiwaniu kandydatów, podpisując umowy z dwiema agencjami rekrutacyjnymi. Agencje bezpośrednio trafiają do zainteresowanych, szczegółowo informując o procedurze rekrutacyjnej, oraz odciążają Uczelnię, załatwiając wszelkie formalności związane z ubieganiem się o przyjęcie na studia. Ostatecznie trafia na Uczelnię kandydat spełniający wszystkie wymagania formalne.

Efekt targów już jest zauważalny – w porównaniu z ubiegłym rokiem otrzymujemy coraz więcej pytań od potencjalnych kandydatów o możliwości kształcenia, kierunki studiów, proces i zasady rekrutacji. Przewidujemy, że w najbliższej rekrutacji liczba obywateli Ukrainy przyjętych na studia będzie większa niż w roku poprzednim, co będzie dowodem na to, że wysiłki Uczelni w pozyskiwaniu zagranicznych studentów przyniosły zakładane rezultaty.

*Tekst i zdjęcia Katarzyna Stawna
Dział Kształcenia, sekcja ds. współpracy z zagranicą*

Lwów 1–2 kwietnia 2016

Ze Lwowa i obwodu lwowskiego pochodzi najwięcej studentów Ukraińców studiujących w Polsce, dlatego zdecydowaliśmy się uczestniczyć w targach edukacyjnych „Higher education 2016”. Umożliwiły nam one dotarcie do młodzieży ukraińskiej mieszkającej poza stolicą kraju. Targi odbyły się we Lwowskim Pałacu Sztuki; organizatorzy przeznaczili dużo miejsca na wystawę, zadbali o obecność

Relacje z wyjazdów w ramach ERASMUSA+

Kompetencje zawodowe w górę? Z ERASMUSEM+ to łatwe!

Pobyt szkoleniowy w Žilinie

Od 4 do 6 kwietnia 2016 r. gościłam na słowackiej uczelni Žilinská Univerzita v Žiline (Słowacja). Pobyt szkoleniowy został zrealizowany w ramach Programu Erasmus+. Osobami koordynującymi i wspomagającymi realizację przedsięwzięcia byli prorektor ds. stosunków międzynarodowych i marketingu Jozef Ristvej oraz profesor Tomáš Loveček.

Dzięki trosce i życzliwości pracowników Wydziału Inżynierii Bezpieczeństwa miałam możliwość zapoznania się z funkcjonowaniem uniwersytetu, a także wymiany doświadczeń oraz omówienia aspektów dotyczących współpracy naszych wydziałów. Poznałam infrastrukturę Uczelni, w tym zaplecze laboratoryjne Wydziału. Wyjazd był dla mnie interesujący nie tylko pod względem poznawczym, ale stał się również sprzyjającą okolicznością do nawiązania nowych kontaktów.

Wzięłam udział w spotkaniu ze studentami kierunku inżynieria bezpieczeństwa, podczas którego omówiliśmy, między innymi, możliwości współpracy w ramach umowy partnerskiej. Uczestnicząc w zajęciach dla studentów, mogłam zapoznać się z metodami nauczania oraz poziomem kształcenia na kierunku. Niezmiernie ciekawe były coroczne zawody organizowane dla chętnych studentów Wydziału. W ramach ŠVOČ 2016 mieli oni możliwość zaprezentowania projektów naukowych w jednej z czterech sekcji: bezpieczeństwo i ochrona infrastruktury krytycznej, zarządzanie kryzysowe, ochrona osób i mienia oraz służby ratownicze.

*Agnieszka Ubowska
Wydział Techniki Morskiej i Transportu*

W trakcie szkolenia

pracowników i studentów oraz doskonalenie relacji studenci–administracja–nauczyciele.

Każdy taki kontakt niewątpliwie wzbogaca o nowe doświadczenia i kompetencje, uczy otwartości, wrażliwości i tolerancji.

Cały pobyt przebiegł w przyjaznej atmosferze. Osoby odpowiedzialne za programy służyły wszelką pomocą, a opiekunowie byli doskonałymi przewodnikami po Uczelni. Udzielili nam również cennych informacji o przepięknym mieście, jakim jest Wilno.

Wyjazd i pobyt na Uniwersytecie Wileńskim należy zaliczyć do bardzo udanych. Oznacza to nowe kontakty, nowe znajomości, nowe doświadczenia.

*Liliana Dudzień, Łucja Kiriaka, Renata Zielińska
Wydział Informatyki*

Vilnius University, Faculty of Mathematics and Informatics

Wyjazd szkoleniowy

Beneficjentkami szkolenia, przeprowadzonego w ramach programu Erasmus+ na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Wileńskiego (Litwa), w dniach od 18 do 22 kwietnia br. były: Liliana Dudzień, Łucja Kiriaka, Renata Zielińska, pracownice Wydziału Informatyki ZUT w Szczecinie.

Dla Liliany Dudzień celem głównym szkolenia było doskonalenie kompetencji w zakresie współpracy z przedstawicielami firm i instytucji publicznych, jak również poznanie organizacji pracy uczelni przyjmującej. Łucja Kiriaka skupiona była głównie na specyfice pracy dziekanatu i profesjonalnej obsłudze studenta. Renata Zielińska natomiast skoncentrowana była na analizie przebiegu procesu rekrutacji na Uniwersytecie Wileńskim oraz poszerzeniu wiedzy dotyczącej procedur związanych z możliwością pozyskania ze źródeł zewnętrznych środków na stypendia, staże i praktyki studenckie.

Szkolenie to przede wszystkim spotkania z pracownikami, wykłady i warsztaty prowadzone przez specjalistów, obserwacja typowych zadań i procedur w środowisku akademickim (także w trybie tzw. jobshadowing), rozpoznawanie znaczenia kompetencji społecznych

Pobyt szkoleniowy w Universidad Politecnica de Valencia

Mój pobyt w ramach programu Erasmus+ w celu realizacji planu szkolenia dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi do Universitat Politecnica de Valencia w Hiszpanii trwał od 25 do 29 kwietnia 2016 r. Podczas pobytu na Esquela Tecnica Superior

Wystawa prac studentów

Kampus uczelniany

Hannover Messe 2016 – samochód elektryczny BMW i3

d'Arquitectura zapoznałam się z przepisami obowiązującymi na Uczelni dotyczącymi cyklu kształcenia studentów na kierunku architektura.

Jestem pracownikiem dziekanatu, dlatego dla mnie najważniejszym było porównanie pracy wykonywanej na poziomie administracyjnym. Podczas wizyty poznałam strukturę administracyjną dziekanatu, a także procedury dotyczące obsługi studentów, miałam również okazję zapoznać się z programem studiów na każdym poziomie kształcenia, planem studiów, a także porozmawiać z samymi studentami kierunku architektura. Dodatkowo miałam przyjemność obserwować pracę w biurze Erasmusa. W ostatnim dniu szkolenia mogłam obejrzeć wystawę najlepszych prac semestralnych dyplomowych przygotowanych przez studentów.

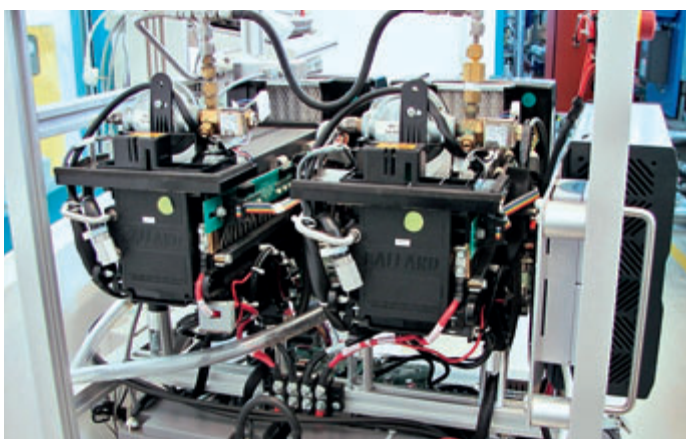
Polecam wyjazdy szkoleniowe każdemu pracownikowi – jest to na pewno możliwość poszerzenia swojego doświadczenia zawodowego, a także poznania wielu ciekawych ludzi i miejsc.

*Tekst Magdalena Andrzejak
dziekanat Wydziału Budownictwa i Architektury*

Erasmusowa współpraca WTMiT z Fachhochschule Stralsund

W ostatnim tygodniu kwietnia 2016 r. miałem przyjemność prowadzenia zajęć dydaktycznych w Fachhochschule Stralsund (FHS) w Niemczech. Jest to w pewnym sensie zwieńczenie długoletniej współpracy Wydziału Techniki Morskiej i Transportu z FHS, której początki sięgają roku 2001. Wtedy właśnie poznałem na V Międzynarodowej Konferencji UEES '1 (Unconventional Electromechanical And Electrical Systems) zorganizowanej w Międzyzdrojach przez Wydział Elektryczny Politechniki Szczecińskiej, prof. Thomasa Luschtinetza z FHS. Mój udział w konferencji związany był

z pracami, jakie prowadziłem wówczas w zakresie zastosowania niekonwencjonalnych źródeł energii takich jak ogniwa paliwowe czy odnawialne źródła energii na statkach. Skądinąd wiedziałem, że badaniami ogniw paliwowych zajmował się także prof. Luschtinetz. Kontakty z FH Stralsund miał wcześniej Wydział Elektryczny, a także Wydział Mechaniczny Politechniki Szczecińskiej. Efektem rozmowy z prof. Luschtinetzem było zaproszenie do Stralsundu i udziału w międzynarodowym sympozjum organizowanym przez FH Stralsund „HYPOTHESIS IV” (HYdrogen – POver THEoretical and Engineering Solutions International Symposium), które miało się odbyć w niedługim czasie po konferencji w Międzyzdrojach tj. 9–13 września 2001 r. Ta data, będąca początkiem praktycznej współpracy, zapadła mi dobrze w pamięci, gdyż właśnie w tym czasie miał miejsce zamach terrorystyczny na World Trade Center w USA. Podczas tego pierwszego krótkiego pobytu w FH Stralsund mogłem zwiedzić jedno z najlepiej wyposażonych w Niemczech laboratoriów związanych z badaniami nad wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii i technologii wodorowych. Do laboratorium należą m.in. siłownia wiatrowa, o mocy 100 kW, współpracująca z elektrolizerem o mocy 20 kW, zbiorniki ze sprężonym wodorem, panele fotowoltaiczne, kilka ogniw paliwowych. Już podczas tego pobytu określiliśmy możliwości współpracy i jej zakres. Ponieważ w tym czasie pełniłem na WTMiT funkcję koordynatora ds. współpracy z zagranicą, szybko doprowadziłem do podpisania umowy bilateralnej w ramach programu SOCRATES. W wyniku podpisania tej umowy, która systematycznie była odnawiana, studenci kierunku oceanotechnika mogli wyjeżdżać na jeden semestr studiów w FH Stralsund. Byli to studenci ostatniego semestru, a ich pobyt związany był głównie z prowadzeniem w laboratorium badań niezbędnych do wykonania ich prac dyplomowych. Były to innowacyjne prace dotyczące różnych aspektów zastosowania ogniw paliwowych w siłowniach okrętowych. Efektem tych prac były także referaty polsko-niemieckie wygłaszane na konferencjach w Niemczech i w Polsce.

Ogniwa paliwowe w „Nexa Power Module” firmy Ballard w laboratorium w FHS

Ogniwo paliwowe, na którym ćwiczą studenci w laboratorium FHS

Hannover Messe 2016 – zbiornik do magazynowania wodoru w samochodach z ogniwami paliwowymi

W 2008 r. zgłosiliśmy się jako partnerzy w programie Erasmus IP do udziału w Spring School, który organizowała FHS. Przez kilka kolejnych lat co roku w ciągu dwóch wiosennych tygodni pięciu naszych studentów wraz ze studentami z takich krajów, jak Litwa, Estonia, Finlandia, Norwegia, Hiszpania, mogło uczestniczyć w intensywnym kursie dotyczącym automatyzacji i modelowania systemów opartych na ogniwach paliwowych. W przypadku mniejszej liczby chętnych studentów z WTMiT wyjeżdżali także studenci z Wydziału Inżynierii Materiałowej i Mechatroniki oraz z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej.

Tematyka przeprowadzonych przeze mnie wykładów podczas ostatniego pobytu dotyczyła ekologicznych aspektów wykorzystania różnych źródeł energii na statkach. W szczególności zaprezentowałem możliwości wykorzystania odnawialnych źródeł energii (wiatru, energii słonecznej, biomasy, ciepła wody zaburtowej), pozwalające na uzyskanie korzystnego projektowego wskaźnika efektywności energetycznej statku. Przedstawiłem także różne aspekty wykorzystania ogniw paliwowych na statkach, a także zagadnienia związane z zasilaniem statku gazem ziemnym.

Podczas mojego trzydniowego pobytu miałem możliwość uczestniczenia w jednodniowej wycieczce na Międzynarodowe Targi Przemysłowe do Hanoweru (Hannover Messe), organizowanej w FSH dla studentów. Na targach szczególnie zaakcentowana była obecność firm branży energetycznej i automatyki przemysłowej. Prezentowane były liczne pojazdy z napędem elektrycznym, zarówno bateryjnym, jak i z ogniwami paliwowymi.

Moje kontakty z prof. Luschtinetzem, ale także z prof. Lehmanem nie ograniczają się tylko do organizacji wyjazdów studenckich. Od wielu lat co roku w listopadzie biorę udział w organizowanym przez nich Energie Symposium poświęconym wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii i technologii wodorowych.

Mój raport z wyjazdu celowo uzupełniłem o historię mojej współpracy z partnerem zagranicznym. Współpraca ta może być bowiem traktowana jako wzorcowy przykład nawiązania kontaktów i ich rozwoju, przydatny młodszym pracownikom naszej uczelni.

*Tekst Wojciech Zeńczak
Wydział Techniki Morskiej i Transportu*

Relacja z wyjazdu dydaktycznego w ramach programu Erasmus+, Gazi University, Ankara

Współpraca dydaktyczna z Gazi University w Ankarze (Turcja) trwa od trzech lat. W ramach tegorocznego wyjazdu dydaktycznego (25–29 kwietnia br.) zrealizowane zostały dwa typy aktywności dydaktycznej. Pierwszym było przygotowanie i wygłoszenie wykładu gościnnego dotyczącego osiągnięć polskiej architektury współczesnej ostatniego dziesięciolecia, zatytułowanego „Architecture

Plakaty z wykładu gościnnego i warsztatów (po lewej i po prawej), certyfikat / dyplom z prelekcji w ramach seminarium (pośrodku) oraz zdjęcia z zajęć warsztatowych (poniżej)

in Poland – recent 10 years of development”. Ponad dwugodzinna prelekcję wygłoszoną w ramach cyklu międzynarodowych seminariów organizowanych przez Wydział Architektury Uniwersytetu Gazi. Drugim typem aktywności były zajęcia warsztatowe prowadzone z grupą studentów II roku Wydziału Architektury, dotyczące technik i zastosowania wirtualnych modeli miast w procesie nauczania i zaawansowanych analizach urbanistycznych w ramach przedmiotu projektowanie urbanistyczne. Zajęcia o nazwie International Workshop on Virtual City Models in Urban Design dotyczyły w szczególności zagadnień kształtowania zespołów zabudowy mieszkaniowej.

*Tekst Adam Zwoliński
Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego
Wydział Budownictwa i Architektury*

Wyjazd dydaktyczny do National Technical University of Athens (Grecja)

Program Erasmus+ pozwolił mi na poznanie ludzi, nowych miejsc i zwyczajów. Od 11 do 15 kwietnia 2016 r. odwiedziłem Faculty of Electrical & Computer Engineering (FE&CE) of the National Technical University of Athens. Była to pierwsza wizyta pracownika Wydziału Elektrycznego w FE&CE dlatego zależało nam bardzo na prezentacji własnych walorów, poznaniu możliwości partnera i nawiązaniu bliższych relacji naukowych i dydaktycznych. Olbrzymią szansę na owocną współpracę daje zaangażowanie pracowników naszej uczelni i kolegów z Grecji. Bardzo szybka odpowiedź na propozycję wyjazdu udzielona przez koordynatora programu Erasmus w FE&CE prof. Marię Ioannides oraz rzeczone i konkretne rozmowy z moim opiekunem prof. Panayiotisem Frangosem, pozwoliły na sprawne załatwienie wszelkich formalności. Profesor Frangos czuwał osobiście nad realizacją głównego, z formalnego punktu widzenia, celu wizyty, jakim były wykłady na temat wybranych problemów teorii sterowania. Spotkania te, jak również wizyty w kilku laboratoriach wydziału, m.in. w laboratorium zaawansowanych systemów sterowania czy napędów elektrycznych, dały mi możliwość bezpośredniego kontaktu ze studentami i z wykładowcami. Mam nadzieję, że nasze ciekawe dyskusje zainspirują zarówno studentów, jak i mnie do dalszych naukowych poszukiwań.

Oprócz wizyt na Uczelni pobyt w Atenach dał mi możliwość poznania wspaniałego, tętniącego życiem, miasta. Miasta będącego przykładem nowoczesności, a jednocześnie dbającego o pamiętki kolebki naszej cywilizacji. Niezliczona ilość zabytków, ale też wiecznie żywe miasto z mnóstwem turystów, sklepików i restauracji nie

pozwalają się nudzić. Gorąco zachęcam wszystkich, zarówno pracowników jak i studentów, do skorzystania z oferty programu Erasmus+ i wizyty w Atenach i National Technical University of Athens.

*Tekst Paweł Dworak
Wydział Elektryczny*

Wyjazd dydaktyczny Erasmus+ do Mendel University, Brno (Czechy)

W ramach programu ERASMUS+ w okresie od 1 do 8 kwietnia 2016 r. uczestniczyliśmy w wyjeździe dydaktycznym do Uniwersytetu im. Mendela w Brnie w Republice Czeskiej. W ramach pobytu były realizowane zajęcia dla studentów Wydziału Rolniczego na kierunku technika rolnicza i leśna. W realizowanych przez nas zajęciach uczestniczyli prof. ing. Jan Mareček, PhD. oraz doc. ing. Jan Červinka, CSc., nauczyciele akademicy z Instytutu Przetwórstwa Rolno-Spożywczego. Podstawą wyboru uczelni była podpisana umowa między naszymi uczelniami oraz, dodatkowo, umowa związana z wymianą pracowników i studentów w ramach programu ERASMUS+.

Po przyjeździe do Brna przedstawiono nam szczegółowy program pobytu, przygotowany przez doc. ing. Jana Červinkę, CSc. –pracownika Wydziału Rolniczego. W ramach programu ERASMUS+ mogliśmy dodatkowo uczestniczyć w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Mendeltech International 2016”, tematycznie związanej z inżynierią rolniczą i odnawialnymi źródłami energii. Termin programu ERASMUS+ zbiegł się również z terminem Międzynarodowych Targów TechAgro (technika rolnicza) i Biomass (źródła energii w rolnictwie i leśnictwie), w których również braliśmy udział. Interesujący wydaje się fakt, że jednym z wystawców prezentujących sprzęt rolniczy był przedstawiciel polskiej firmy. Wystawiał on ciągniki rolnicze marki „Ursus”. Należy pamiętać, że targi brneńskie są największą imprezą wystawienniczą w Czechach. Dodatkowo w trakcie pobytu na Uczelni zapoznaliśmy się z laboratoriami dydaktycznymi i badawczymi Instytutu. Na szczególną uwagę zasługiwało nowo uruchomione laboratorium umożliwiające prowadzenie badań biogazu w skali mikro i makro.

Profesor dr hab. inż. Tomasz Dobek prowadzi wykład, z prawej strony doc. ing. Jan Červinka (fot. M. Rynkiewicz)

W godzinach popołudniowych w czasie wolnym zwiedzaliśmy Brno – drugie co do wielkości miasto w Republice Czeskiej. Obejrzeliliśmy katedrę św. Piotra i Pawła, znajdującą się na wzgórzu Petrov, i Stary Ratusz, zwiedziliśmy również ściśle centrum Brna wokół placu Náměstí Svobody. Już w kwietniu br. można było tu spotkać wiele grup wycieczkowych oglądających przepiękne budowle i korzystających w tym urokliwym miejscu z kawiarni czy restauracji. Doc. ing. Jan Červinka, CSc. zorganizował nam także wyjazd

do Lednic, w trakcie którego odbyło się spotkanie z prodziekanem Wydziału Ogrodniczego ds. nauki, badań i studiów doktoranckich doc. ing. Patrikiem Burgiem PhD. Na spotkaniu omówiono możliwości współpracy w ramach programu ERASMUS+, prowadzenia wspólnych badań, a także wspólnych publikacji. Pobyt w Lednicach był również okazją zwiedzenia przepięknego Pałacu Lednickiego.

Pobyt w ramach programu ERASMUS+ uważamy za bardzo udany z uwagi na ciekawe spotkania z pracownikami i ze studentami Uniwersytetu im. Mendela w Brnie, z powodu nawiązania nowych kontaktów, wymiany doświadczeń, zaplanowania wspólnych badań i publikacji, a także możliwości poznania kultury czeskiej.

*Tekst Tomasz Dobek
Marek Rynkiewicz
Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa*

Relacja w wyjeździe dydaktycznego Erasmus+ Łotewski Uniwersytet Rolniczy w Jelgawie (Łotwa)

Podstawowym celem wyjazdu, zrealizowanego w dniach 18–22 kwietnia 2016 r., było przeprowadzenie zajęć w formie wykładów i ćwiczeń dla studentów studiów licencjackich i magisterskich na Wydziale Ekonomii i Społecznego Rozwoju. Cykl wykładów i ćwiczeń (łącznie 8 godzin) został ujęty w corocznym planie działalności dydaktycznej Wydziału z Jelgawy jako część International Week. Wzięli w nim udział także naukowcy z innych polskich uczelni oraz z Portugalii, Chorwacji, Litwy, Włoch i Słowacji.

Celem przeprowadzonych zajęć (w języku angielskim) było zwiększenie ogólnej wiedzy studentów na temat ekonomicznych czynników wpływających na rozwój rolnictwa państw Unii Europejskiej. Podczas ćwiczeń i wykładów omówiono obecną politykę rolną UE, bazując na programach rozwoju PROW 2007–2013 i 2014–2020. Tematyka zajęć:

1. Rural Areas Development Plan in 2014–2020 – conclusions and facts.
2. Multifunctionality of agriculture and rural areas in the European Union.
3. Challenges facing agri-food sector in a time of uncertainty.
4. The European Union in period of ecological agriculture development in rural areas.
5. The diversity of effects of the EU membership agriculture in Member States.
6. Agri-environmental programs and their meaning in modern European agriculture.

Zajęcia cieszyły się dość dużym zainteresowaniem studentów, czego dowodem była aktywność na zajęciach. Zadawano wiele pytań, dotyczących przede wszystkim ekonomicznych aspektów rozwoju polskiego rolnictwa, produkcji żywności, funkcjonowania rynku

Międzynarodowa grupa uczestników

żywności ekologicznej i masowego eksportu polskich produktów do Łotwy (w centrach handlowych, takich jak Rimi lub Maxima, ok. 15% produktów spożywczych pochodzi z Polski).

Organizatorzy International Week zadbali także o program promująco-marketingowy regionu Zemgale, w którym znajduje się Jełgawa, i zorganizowali wyjazd studyjny oraz pieszą wycieczkę po mieście.

Oprócz osiągniętych wyników dydaktycznych wyjazd w ramach Erasmus+ posłużył do dalszego zacieśniania kontaktów i współpracy naukowo-dydaktycznej, czego efektem powinna być przyszła wymiana studentów, także w ramach programu Erasmus+.

Bartosz Mickiewicz
Wydział Ekonomiczny

Relacja z wyjazdu dydaktycznego w ramach programu Erasmus+ na Uniwersytecie w Liège (Université de Liège) w Belgii

Nasz pobyt na Uniwersytecie w Liège w Belgii w ramach wyjazdu dydaktycznego miał miejsce w okresie od 11 do 15 kwietnia 2016 r. Był to nasz pierwszy wyjazd w ramach programu Erasmus+.

W pierwszym dniu naszego pobytu na Wydziale Konstrukcji Okrętowych i Analiz Systemów Transportowych – ANAST (Architecture Navale et Analyse des Systèmes de Transport) – prof. Philippe Rigo – (koordynator uczelni przyjmującej) przedstawił nam strukturę wydziału, zapoznał ze swoimi współpracownikami oraz z obszarem działalności naukowo-dydaktycznej wydziału. W kolejnych dniach miałyśmy przyjemność zaprezentować przygotowane przez nas wykłady (w wymiarze 8 godzin każda z nas), w podziale na kilka grup tematycznych. Doktor inż. Roma Strulak-Wójcikiewicz prezentowała zagadnienia dotyczące wpływu transportu na środowisko. Doktor inż. Magdalena Kaup prezentowała natomiast zagadnienia dotyczące możliwości i ograniczeń funkcjonowania żeglugi śródlądowej i rzeczno-morskiej w europejskich korytarzach transportowych. Biorąc pod uwagę ożywioną dyskusję studentów w ostatnich częściach wykładów, można uznać, że przedstawiony materiał był aktualny i interesujący.

Zajęcia przeprowadziłyśmy w j. francuskim i angielskim w grupach liczących ok. 18 osób. Ponadto miałyśmy okazję wzięcia udziału w wielu dyskusjach dotyczących aktualnych obszarów badań prowadzonych przez doktorantów z różnych krajów, którzy przygotowali swoje prace doktorskie na Wydziale Konstrukcji Okrętowych i Analiz Systemów Transportowych.

Wyjazd wniósł ciekawe doświadczenia w nasz rozwój dydaktyczny i naukowy. Przede wszystkim sprawdziłyśmy swój poziom znajomości języków obcych i nabyłyśmy praktyki w porozumiewaniu się w języku obcym w obszarze naszych zainteresowań naukowych. Mogłyśmy wymienić swoje poglądy z naukowcami z innych krajów na temat aktualnych badań. Zapoznaliśmy się ze zwyczajami i obyczajami panującymi na goszczącej nas uczelni, które w niektórych aspektach odbiegały od tych panujących u nas.

dr inż. Roma Strulak-Wójcikiewicz
dr inż. Magdalena Kaup
Wydział Techniki Morskiej i Transportu

Uniwersytet Arystotelesa w Salonikach Wyjazd dydaktyczny Erasmus+ w mieście, które nigdy nie śpi!

Piękny, słoneczny, wręcz upalny kwietniowy tydzień. Nawet jak na Grecję, temperatura 28°C o tej porze roku to raczej rzadkość. W całym mieście unosi się intensywny, przyjemny zapach kwitnących

Biała Wieża w Salonikach

drzew pomarańczy, zmieszany z morskim aromatem Zatoki Salonickiej. W drodze na Uniwersytet każdego dnia mijałam wybudowaną przez sułtana Sulejmana Wspaniałego Białą Wieżę (imponujący fragment dawnych fortyfikacji otaczających miasto), powszechnie uważaną za symbol Salonik. Właśnie ten fragment tuż przy wieży, a także niedaleko położony skwer Arystotelesa to ulubione miejsca spotkań studentów. Tuż po zmroku, kiedy temperatura powietrza nieco spadnie wszystkie miejsca w małych kawiarenkach, na skrawkach zieleni i wzdłuż brzegu zatoki wypełniają się młodymi adeptami nauki. A jest ich, uwierzcie mi, wielu! Uniwersytet Arystotelesa w Salonikach to jeden z większych ośrodków uniwersyteckich w Europie. Położony w centrum miasta zajmuje prawie 23 ha. Na licznych wydziałach i kierunkach Uniwersytetu studiuje łącznie ponad 95 tysięcy studentów. Mimo, że Grecja ciągle boryka się z problemami ekonomicznymi, Uniwersytet niezmiennie tętni życiem. Każdego dnia korytarze, sale laboratoryjne i wykładowe wypełnione są młodymi ludźmi i ich nauczycielami. Wydział, który odwiedziłam w ramach programu Erasmus+ (Faculty of Sciences, School of Biology), powstał w 1973 r.; i obecnie kształci studentów w zakresie szeroko rozumianej biologii. Wydział oferuje wiele interesujących kursów, – od genetyki, biologii rozwoju i biologii molekularnej po ekologię, zoologię i botanikę. To właśnie tutaj po raz kolejny miałam ogromną przyjemność poprowadzić zajęcia z przedmiotu fizjologia zwierząt.

Ten krótki, ale bardzo intensywny czas, który spędziłam na Uniwersytecie, był dla mnie bardzo cennym doświadczeniem. Podczas tego pobytu nie tylko podniosłam, swoje kwalifikacje dydaktyczne i językowe, wzbogaciłam swoją wiedzę, ale także nawiązałam nowe kontakty i umocniłam wcześniej zawarte przyjaźnie. Bowiem dzięki poprzednim wizytom również i my na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt mogliśmy gościć, w ramach programu Erasmus+

Studenci podczas zajęć z przedmiotu anatomia zwierząt

profesor Martę Kaloyianni, która jest jedną z najbardziej utytułowanych nauczycieli akademickich i naukowców Uniwersytetu Arystotelesa w Salonikach.

Z Salonik wróciłam bogatsza o nowe doświadczenia – zarówno naukowe, jak i dydaktyczne, które niewątpliwie przełożą się na moją codzienną pracę. Wyjazd w ramach programu Erasmus+ i pobyt na Uniwersytecie Arystotelesa w Salonikach był nie tylko ważnym czynnikiem stymulującym mój zawodowy rozwój, ale sprawił także, że niewątpliwie nadal z ogromną chęcią będę poszukiwać możliwości kolejnych wyjazdów i nowych kontaktów na innych europejskich uczelniach.

*Tekst Katarzyna Michalek
Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt*

Erasmus+. Relacja z wyjazdu dydaktycznego do Vilnius University, Institute of Mathematics and Informatics (Litwa)

Współpraca w ramach programu Erasmus+, zapoczątkowana podpisaniem umowy z Uniwersytetem Wileńskim (UW) doprowadziła do mojego wyjazdu dydaktycznego do Instytutu Matematyki i Informatyki (IMI). Koordynatorem programu z IMI jest dr Saulius Maskeliunas, który z dużym zaangażowaniem podjął się roli opiekuna osób przybywających na ww. uczelnię.

Celem wizyty, zrealizowanej w dniach 18–22 kwietnia 2016 r., była przede wszystkim wymiana doświadczeń edukacyjnych w zakresie nauczania informatyki (w szczególności przetwarzania i rozpoznawania obrazów cyfrowych). W związku z tym, w ramach seminarium doktoranckiego, przeprowadzony został cykl zajęć teoretycznych obejmujących tematykę zaawansowanych metod przetwarzania obrazów oraz zadania redukcji wymiarowości w problemach rozpoznawania obrazów. W zajęciach uczestniczyli studenci – doktoranci z IMI, którzy zainteresowani są badaniami naukowymi w tym zakresie. Wykład dr. Forczmańskiego poprzedzony był prezentacją przedstawicieli Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie i jego oferty dydaktycznej w ramach programu Erasmus+.

Wizyta na Uniwersytecie Wileńskim przebiegła w bardzo dobrej atmosferze. Oprócz części dydaktycznej, przeprowadzone zostały rozmowy z koordynatorem Erasmus+ ze strony IMI/UW i dyrektorem

Podczas zajęć dydaktycznych...

...i po godzinach

IMI prof. dr. hab. Gintautasem Dzemydą na temat perspektyw poszerzenia współpracy pomiędzy UW i ZUT w ramach programu Erasmus+.

Wyjazd i pobyt na Uniwersytecie Wileńskim należy zaliczyć do bardzo udanych. Nawiązane nowe kontakty są bez wątpienia inspiracją do dalszej pracy dydaktycznej i naukowej.

*Tekst Paweł Forczmański
Wydział Informatyki*

Łukasz Wierzbiński mistrzem wśród florystów

Członek Studenckiego Koła Naukowego Florystów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie Łukasz Wierzbiński – student ogrodnictwa, który w październiku 2015 r. wygrał II Krajowe Florystyczne Mistrzostwa Regionu Wielkopolsko-Zachodniopomorskiego zdobył tytuł międzynarodowego mistrza Polski w kategorii seniorów podczas IX Międzynarodowych Mistrzostw Florystycznych Polski zorganizowanych w Poznaniu w dniach 24–26 lutego 2016 r.

Uczestnicy mistrzostw mieli za zadanie wykonać florystyczną pracę główną pt. „Henryk Wieniawski – poeta skrzypiec”, dekorację stołu inspirowaną „Fantazją Faustowską”, bukiet ślubny nawiązujący do stylu biedermeier oraz kompozycję niespodziankę. Suma punktów z poszczególnych konkurencji pozwoliła ostatecznie

wyłączyć zwycięzcę. Prace Łuksza Wierzbńskiego wyróżniały się oryginalnością, indywidualnym podejściem do florystyki, szacunkiem do materiału roślinnego i natury. Kompozycje były spójne, przejrzyste i estetyczne.

Mistrzostwa zorganizowało Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Ogrodnictwa, Oddział Poznański, w ramach targów Special Days oraz GARDENIA na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich. W największej imprezie skupiającej

miłośników ogrodnictwa w Polsce, wzięło udział w tym roku prawie 30 tysięcy osób.

Opiekunem naukowym SKN Florystów jest dr inż. Piotr Salachna; koło działa przy Katedrze Ogrodnictwa na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT.

*Tekst Dawid Dawidowicz
pełnomocnik rektora ds. studenckiego ruchu naukowego
Zdjęcia Bożena Wieczorek*

Targi Kół Naukowych Wydziału Elektrycznego

W zorem lat ubiegłych odbyły się Wydziałowe Targi Kół Naukowych, podczas których zaprezentowały się następujące koła naukowe oraz organizacje studenckie działające na Wydziale Elektrycznym:

- SKN ACT! (opiekun naukowy: dr inż. Tomasz Barciński);
- SKN Teleinformatyki Apacz 500 (opiekun naukowy: dr inż. Piotr Lech);
- IEEE Student Branch (opiekun naukowy: dr inż. Piotr Szymczak);
- SKN SARIS (opiekun naukowy: dr inż. Rafał Osypiuk);
- SKN SKORP (opiekun naukowy: mgr inż. Andrzej Biedka);
- Akademickie Koło Stowarzyszenia Elektryków Polskich (opiekun naukowy: dr inż. Marcin Wardach).

2 grudnia 2015 r. studenci poznali działalność i sukcesy naukowe kół, a tych w ostatnim czasie nie brakowało! Spadł na nas „deszcz” nagród podczas I Ogólnopolskiej Sesji Kół Naukowych (I miejsce – SARIS, II miejsce – SKORP, III – AKSON oraz dwa wyróżnienia dla

ACT! i SKORP). Otrzymaliśmy wyróżnienie za projekt wirtualnej klawiatury dla osób z chorobą Parkinsona podczas maratonu programistycznego home.pl Hackathon Ultra Innovation (APACZ 500). Zdobyliśmy puchary za zajęcie I miejsca w rywalizacji drużynowej oraz indywidualnej, a także nagrodę specjalną ufundowaną przez firmę ABB w corocznym konkursie Ligi Elektryków organizowanym podczas XVII Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka (AK SEP).

Dużym zainteresowaniem podczas targów cieszyła się drukarka 3D, którą zaprezentowało SKN SARIS. SKN SKORP umożliwiło zapoznanie się z konstrukcją oraz ze sposobem działania robotów mobilnych, dronów, a także platformy symulacyjnej. SKN ACT! pochwaliło się wielokrotnie wyróżnianą gondolą do lotów stratosferycznych.

*Tekst Aurelia Kołodziej
Zdjęcia Robert Kujawski*

Sukces koła naukowego TAURUS

Magdalena Skibicka wraz z Komisją UP w Lublinie (fot. S. Sikora)

Nagroda Sesji Kół w Lublinie 2016, III miejsce (fot. E. Czerniawska-Piątkowska)

Uczestnicy XIII Międzynarodowego Seminarium Studenckich Kół Naukowych w Lublinie (fot. Sknbiż, Lublin 2016)

Studenci ZUT działający w kołach naukowych osiągnęli kolejny sukces. 7 kwietnia 2016 r. odbyło się XIII Międzynarodowe Seminarium Studenckich Kół Naukowych pt. „Środowisko-Zwierzę-Produkt” zorganizowane przez Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie.

Na seminarium tym ZUT reprezentowała studentka Magdalena Skibicka ze Studenckiego Koła Naukowego Hodowców Zwierząt Przeżuwających TAURUS, która zajęła III miejsce w sesji referatowej

pt. „Biologia i hodowla zwierząt”. Pani Magdalena wygłosiła referat pt. „Wpływ systemu utrzymania na zdrowotność i wyniki odchowu cieląt”.

Warto przypomnieć, że Studenckie Koło Naukowe Hodowców Zwierząt Przeżuwających „TAURUS” działa przy Katedrze Nauk o Zwierzętach Przeżuwających na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt; opiekunem koła jest dr hab. Ewa Czerniawska-Piątkowska.

Serdecznie gratulujemy sukcesu.

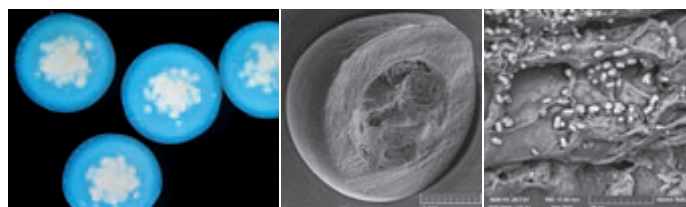
Mikrokapsułki – innowacyjna technologia

System immunologiczny człowieka przeszczepione komórki najczęściej traktuje jak ciało obce i zwalcza je. Naukowcy skonstruowali więc nośniki w postaci mikrokapsulek, które izolują komórki od zwalczających je przeciwciał, a jednocześnie dopuszczają substancje pożądane, to jedna z możliwości stosowania mikrokapsulek.

Opracowane przez naukowców Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie mikrokapsułki to nośniki hydrożelowe. Istotą technologii jest sposób otrzymywania bardzo wytrzymałych hydrożelowych mikrokuleczek, w środku których umieścić można rozmaite żywe komórki, np. komórki roślinne, zwierzęce, mikroorganizmy (bakterie, drożdże) albo różne związki. W ten sposób częściowo izolujemy je od środowiska zewnętrznego, co przynosi pozytywne rezultaty szczególnie w procesach biotechnologicznych. Do korzyści technologicznych i ekonomicznych, wynikających z zastosowania mikrokapsulek, możemy zaliczyć: wyższą produktywność bakterii i co za tym idzie skrócenie czasu fermentacji, eliminację fazy namnażania komórek, możliwość wielokrotnego wykorzystania tych samych mikrokapsułów w kolejnych procesach, a także wydłużenie czasu aktywności i stabilności bakterii.

Do tej pory mikrokapsułki nie były szeroko stosowane, ponieważ większość z nich jest bardzo delikatna. Szybko ulegają zniszczeniu chemicznemu po wrzuceniu do pożywki, mechanicznemu a także zniszczeniu gdy uderza w nie mieszadło podczas mieszania albo gdy bakterie zaczynają rosnąć w ich wnętrzu, niszcząc je od środka.

Opracowana technologia otrzymywania mikrokapsułów została przetestowana do enkapsulacji dwóch szczepów bakterii – *Lactobacillus*

Zdjęcia mikrokapsułów oraz bakterii w ich wnętrzu

casei oraz *Citrobacter freundii*. W obu przypadkach te same kapsuły zostały wykorzystane w siedmiu kolejnych pożywkach. Zaobserwowano 2,5-krotny wzrost wydajności prowadzonego procesu. Bakterie *Lactobacillus casei* produkowały kwas mlekowy z melasy, natomiast bakterie *Citrobacter freundii* 1,3-propanediol – z odpadowego glicerolu. W obu przypadkach kapsuły wykazały wysoką stabilność podczas prowadzonego procesu i nie uległy dezintegracji, jak to się dzieje w opisywanych do tej pory w literaturze mikrokapsułkach.

Potwierdzona wysoka stabilność mikrokapsułów w dwóch różnych pożywkach biotechnologicznych sugeruje, że mogłyby one znaleźć zastosowanie także podczas prowadzenia innych bioprocessów, takich jak otrzymywanie bioetanolu, kwasów organicznych, aminokwasów, bakteriocyn, oraz przy produkcji rekombinowanych białek.

Kolejną zaletą opracowanych mikrokapsułów, oprócz opisanej wyżej wytrzymałości i stabilności, jest niska cena materiałów, które służą do ich produkcji. Podczas badań skupiono się głównie na komercyjnie dostępnych polimerach, mając na uwadze fakt, że opłacalność danej technologii jest głównym kryterium decydującym o jej wdrożeniu w przedsiębiorstwie.

Tekst Marcin Soból

Zdjęcia Agnieszka Romanowska-Osuch, Marcin Soból

Urbanistyka w świecie cyfrowych analiz

Wystawę, prezentującą efekty badań naukowych uzyskane w ramach projektu 2TaLL: „Application of 3D Virtual City Models in Urban Analyses of Tall Buildings”, otwarto 18 marca 2016 r. w Galerii Architektów Forma. Projekt zrealizowali w latach 2013–2016 naukowcy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie: dr inż. arch. Klara Czyńska – kierownik projektu oraz dr inż. arch. Paweł Rubinowicz i Adam Zwoliński, w ramach polsko-norweskiego programu badawczego.

Autorzy przenoszą widza w świat cyfrowych analiz urbanistycznych, opracowanych w ramach projektu 2TaLL, pokazując nowe możliwości wirtualnego modelowania miast z użyciem najnowszych technologii oraz znaczenie zabudowy wysokiej dla współczesnego kształtowania krajobrazów miast europejskich. Ekspozycję podzielono na kilka grup tematycznych związanych z nowymi metodami badawczymi opracowanymi w ramach projektu, z warsztatem komputerowym umożliwiającym cyfrową projekcję i analizę krajobrazu miasta oraz z badaniami *in situ* zabudowy wysokiej, które przeprowadzono dla kilkunastu miast w Europie.

Autorzy wystawy i recenzenci podkreślali rosnącą popularność wysokiej zabudowy. Potwierdzeniem aktualności tematu, jego znaczenia dla współczesnej urbanistyki oraz potrzeby rozwijania badań kierunkowych była bardzo wysoka ocena wniosku o grant, który otrzymał w Polsce najwięcej punktów spośród ponad 200 aplikacji. 2TaLL był też jednym z pierwszych sukcesów Uczelni (ZUT) w pozyskiwaniu funduszy na badania w ramach norweskiego mechanizmu finansowego. Recenzenci wystawy, profesorowie Robert Barełkowski, Reinhard Keonig i Waldemar Marzęcki, podkreślali znaczenie badań przeprowadzonych w ramach projektu 2TaLL oraz wysoką aplikacyjność nowych narzędzi cyfrowej analizy krajobrazu miasta w realnym planowaniu. Metody umożliwiają precyzyjne wyznaczanie pola i siły oddziaływania wizualnego budynku

wysokiego w krajobrazie, określanie maksymalnych wysokości zabudowy w mieście przy założeniu ochrony widoków strategicznych, oraz wieloaspektowe analizy wpływu zabudowy wysokiej na jakość przestrzeni publicznych miast.

Tendencja do zabudowy wysokiej w Europie

Przez ostatnie dwie dekady obserwujemy gwałtowny wzrost popularności zabudowy wysokiej na kontynencie europejskim. Wzrosła nie tylko liczba budowanych obiektów, ale również ich średnia wysokość (wg Council on Tall Buildings and Urban Habitat). Wpływa to w dużym stopniu na uformowany przez wieki historyczny krajobraz wielu miast. W odróżnieniu od miast azjatyckich czy amerykańskich miasta europejskie zostały ukształtowane w wyniku stopniowej i raczej powolnej ewolucji. Efekty tego procesu są widoczne w strukturze urbanistycznej, charakterystycznych kompozycjach przestrzennych oraz w ich sylwetkach. Współczesna zabudowa wysoka w szybkim tempie zmienia ten ustalony porządek, wpływając, często w przypadkowy sposób, na ważne wizerunkowo założenia urbanistyczne. Przykładów niekorzystnych przekształceń ważnych widoków historycznych wciąż przybywa. Spośród wcześniejszych, najbardziej znanych, można przytoczyć ós Pól Marsowych w Paryżu z wieżowcem Montparnasse, który rozbił to symetryczne i reprezentacyjne w skali miasta założenie. Odwołując się do realizacji w Polsce, można przytoczyć niedawno ukończony budynek ING przy placu Unii Lubelskiej, który jest widoczny ponad dachem Belwederu z Łazienek Królewskich. Z kolei widok na Grób Nieznanego Żołnierza jest zakłócony poprzez wieżowiec Warsaw Trade Tower. Wydaje się, że zasięgu oddziaływania tych budynków na miasto nikt nie przewidział. Tymczasem te strategiczne widoki powinny podlegać szczególnej ochronie. Dotychczasowe techniki planistyczne, jak pokazują powyższe przykłady, nie stanowią skutecznego zabezpieczenia. Z jednej strony ważne

jest wykluczenie niekorzystnych interakcji wizualnych z zabudową historyczną, jednak nie mniej istotne jest kreowanie atrakcyjnej sylwety miasta z zabudową wysoką jako nową wartością przestrzenną oraz odpowiednie osadzenie nowych dominant, zgodnie z układem urbanistycznym miasta. Potrzebne są zatem nowe techniki, które w obiektywny i kompleksowy sposób zobrazują skutki przestrzenne lokowania zabudowy wysokiej.

Realizacja głównych założeń projektu

Badania nad zabudową wysoką w ramach projektu 2TaLL prowadzone były dwutorowo. Z jednej strony zmierzano do udokumentowania wy-

branych przykładów lokowania budynków wysokich w miastach europejskich i analizy ich wpływu na krajobraz. Z drugiej strony ukierunkowane były na stworzenie narzędzi i metod komputerowej symulacji skutków przestrzennych zabudowy wysokiej. Nowe metody umożliwiają diagnozę oddziaływania wizualnego obiektu w mieście (metodą VIS) oraz ochronę ważnych założeń krajobrazowych przed przypadkowym wpływem nowej zabudowy (metodą VPS). Dodatkowo rozwijane były zagadnienia analizy przestrzeni publicznych (3D-negative), zacieniania, Sky View Factor (SVF) czy widoków osiowych (AXV). Nowe techniki są oparte na wykorzystaniu współcześnie stosowanych cyfrowych modeli 3D miast (CityGML, DSM / LiDAR). Jednym z kluczowych założeń projektu 2TaLL było rozpoznanie i przeanalizowanie oddziaływania zabudowy wysokiej w wybranych miastach Europy. Badania terenowe przeprowadzono w 13 miastach różnej wielkości i o różnej charakterystyce przestrzennej: w Amsterdamie, Brukseli, Dreźnie, Frankfurtcie, Kolonii, Londynie, Mediolanie, Monachium, Norymberdze, Paryżu, Wiedniu, Warszawie i Wrocławiu. Analiza miała na celu udokumentowanie i ocenę wpływu zabudowy wysokiej na krajobraz. Brano pod uwagę: oddziaływanie na najbliższe otoczenie budynku, oddziaływanie

na ważne osie i wnętrza urbanistyczne oraz na szerszy krajobraz miejski (linię sylwety miasta). Przeprowadzone badania porównawcze doprowadziły do ogólnych wniosków dotyczących specyfiki zabudowy wysokiej, przedstawionych w osobnych publikacjach. Jak napisał w swojej recenzji prof. Reinhard Koenig (Bauhaus Universität Weimar, Technische Universität München, ETH Zurich), „Rezultatem projektu 2TaLL jest szereg nowych metod analitycznych umożliwiających badania wpływu nowej zabudowy wysokiej na miasto. W szczególności badania widoczności w oparciu o metodę Visual Protection Surface (VPS) wprowadzają nowe możliwości dla praktyki urbanistycznej, opartej o poszanowanie historycznej tkanki miast. (...) Uwzględnienie trzeciego wymiaru przestrzeni oraz jego integracja z analizami widoczności obszarów miejskich umożliwia nowatorską systematykę analiz widokowych. Najważniejsza jest kompleksowa analiza zasięgu widokowego budynku nie tylko w bezpośrednim, ale także dalekim kontekście”.

Klára Czyńska jest architektem, adiunktem ZUT. W 2007 r. obroniła na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej pracę doktorską pt. „Metody kształtowania współczesnej sylwety miasta na przykładzie Szczecina. Wykorzystanie wirtualnych modeli miast w monitoringu i symulacji panoram”. Jest autorką licznych publikacji naukowych o kształtowaniu krajobrazu miasta oraz współautorką opracowań planistycznych dla kilku miast w Polsce: Szczecina, Lublina, Warszawy. W latach 2013–2016 była kierownikiem projektu badawczego 2TaLL.

Paweł Rubinowicz jest architektem, adiunktem ZUT. Studiował na Politechnice Szczecińskiej oraz Fachhochschule w Oldenburgu. W 2011 r. obronił na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej pracę doktorską pt. „Chaos jako porządek wyższego rzędu w wybranych trendach współczesnej architektury”. Jest autorem publikacji z dziedziny modelowania parametrycznego w architekturze, teorii chaosu, wirtualnego modelowania miast, współautorem studiów urbanistycznych, autorem kilkunastu indywidualnych wystaw fotograficznych i artystycznych w Polsce.

Adam Zwoliński jest architektem, adiunktem ZUT. Studiował na Politechnice Szczecińskiej. Studia podyplomowe ukończył na Uniwersytecie Lund w Szwecji oraz w Instytucie Studiów Mieszkalnictwa w Rotterdamie. W 2008 r. obronił pracę doktorską pt. „Wyznaczniki urbanistycznej transformacji zespołów mieszkaniowych w oparciu o parametry użytkowania przestrzeni publicznych miasta” na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej. Jest uczestnikiem konkursów oraz autorem lub współautorem ponad 40 projektów architektonicznych i urbanistycznych.

Turniej siatkarski

I Międzywydziałowy Turniej ZUT w Siatkówce Mieszanej o Puchar Prezesa AZS ZUT rozegrano w hali sportowej 19 kwietnia 2016 roku. W turnieju brało udział 10 drużyn – po dwie z Wydziału Informatyki, Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt oraz Wydziału Techniki Morskiej i Transportu (regulamin dopuszczał udział dwóch drużyn z wydziału) oraz po jednej z Wydziału Elektrycznego, Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa i Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Frekwencja dopisała, w zawodach uczestniczyło około 100 studentek i studentów. Mecze rozgrywane były w sportowej atmosferze, z zachowaniem zasad fair play. Zawodnicy w przerwach między meczami mogli skorzystać ze słodkiego poczęstunku. Na koniec zawodów w emocjonującym finale zwyciężyła drużyna z WE w składzie: Joanna Strażnikiewicz, Marta Czernicka, Dominika Ciołek, Marcin Augustyniak, Michał Matera i Patryk Dębowski; II miejsce zajął zespół z WTMiT. W meczu o III miejsce zespół z WNoZiR pokonał drużynę z WBiHZ. W związku z dużym

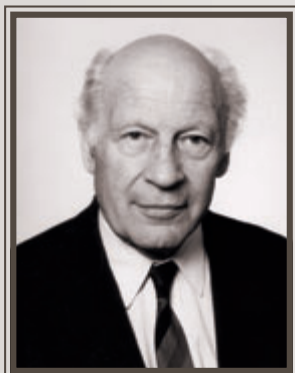
zainteresowaniem studentów grą w siatkówkę organizatorzy planują przeprowadzenie kolejnego turnieju jesienią br.

Na zdjęciu stoją od lewej: Michał Matera, Marcin Augustyniak, Joanna Strażnikiewicz, Marta Czernicka, w rzędzie dolnym od lewej: Dominika Ciołek i Patryk Dębowski.

Tekst i zdjęcie Zbigniew Pawlak

Wspomnienie o Saturninie Borowcu

(1926–2016)

22 lutego 2016 r. zmarł, w wieku 90 lat, prof. Saturnin Borowiec. Profesor urodził się 15 lutego 1926 r. w Weteranówce. Ukończył Uniwersytet Poznański (w 1951 r.) i Wyższą Szkołę Rolniczą w Poznaniu (w 1956 r.), uzyskując stopnie magistra nauk agrotechnicznych, inżyniera leśnictwa i inżyniera rolnictwa.

Całe swoje życie zawodowe związał z Akademią Rolniczą w Szczecinie. Pracę rozpoczął pierwszego października 1954 r. w Katedrze Gleboznawstwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie (później Akademii Rolniczej w Szczecinie, a obecnie ZUT w Szczecinie). Stopień naukowy kandydata nauk (doktora) leśnych uzyskał w 1956 r., a w 1963 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 1964 r. został kierownikiem Zakładu Ekologii utworzonego w Katedrze Gleboznawstwa. W 1970 r. otrzymał tytuł naukowy i objął stanowisko profesora nadzwyczajnego; w 1976 r. otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Po utworzeniu Instytutu Gleboznawstwa i Melioracji, w latach 1970–1973, był kierownikiem Zespołu Ekologii, a w latach 1973–1983 – kierownikiem Zakładu Ekologii i Ochrony Środowiska oraz dyrektorem Instytutu Ekologii i Ochrony Środowiska. Od chwili powstania Katedry Ekologii i Ochrony Środowiska był jej kierownikiem (w latach 1983–1994). W 1996 r. przeszedł na emeryturę, lecz zajęcia dydaktyczne prowadził do 2002 r.

Profesor Saturnin Borowiec pozostawił po sobie bogaty dorobek naukowy. Był autorem lub współautorem około 340 prac naukowo-badawczych. Był również promotorem dwóch prac inżynierskich, 122 prac magisterskich, pięciu prac doktorskich oraz recenzentem 42 rozpraw doktorskich i 26 rozpraw habilitacyjnych. Wydał też dziewięć opinii o dorobku naukowym w związku z postępowaniem o nadanie tytułu profesora.

Główne kierunki badań prof. Borowca dotyczyły gleboznawstwa, ekologii i ochrony środowiska.

Rozprawa habilitacyjna, prof. Saturnina Borowca, której efektem było wyjaśnienie genezy czarnych ziem pyrzyckich na podstawie analizy rzeźby terenu, wyników analiz pyłkowych, danych archeologicznych i historycznych oraz badań gleboznawczych, została przetłumaczona na język angielski przez Scientific Publications Foreign Cooperation Center of the Central Institute for Scientific Technical and Economic Information. Profesor prowadził też nowatorskie badania dotyczące występowania i właściwości gleb pływów – „lessives” i dwuczłonowych, z poziołkami pseudoglejowymi niewyodrębnionymi jeszcze w systematyce gleb Polski. Był konsultantem naukowym klasyfikacji i kartografii gleb w województwach szczecińskim i koszalińskim w latach 1955–1975.

Pracownicy Katedry pod kierunkiem prof. dr. hab. Saturnina Borowca wprowadzili i rozpropagowali w Polsce metodę Ellenberga stosowaną do oceny stanu środowiska glebowego za pomocą roślinności segetalnej. Profesor opracował i wprowadził nową cechę syntetyczną zbiorowisk roślinnych – stopień zachwaszczenia rośliny uprawnej jako wypadkową klas stałości osiągniętych przez chwasty i ich współczynnika pokrycia.

Był również inicjatorem badań mających na celu ocenę stanu środowiska na obszarach objętych oddziaływaniem emisji przemysłowych (m.in. z Elektrowni „Dolna Odra” i Zakładów Chemicznych „Police”). Zakres wieloletnich badań (1977–2000) obejmował m.in. skład chemiczny wód opadowych, cieków, gleb uprawnych i leśnych oraz wykorzystanie metod bioindykacyjnych do oceny skażenia atmosfery związkami siarki i fluoru (mchy, igły sosny, przyrosty drzew, warzywa, gladiole).

Dzięki inicjatywie prof. Borowca, który trafnie przewidział zwiększanie się zainteresowania młodzieży podejmowaniem studiów związanych z ochroną środowiska, w 1991 r. na kierunku rolnictwo na Wydziale Rolniczym powołana została specjalność ochrona środowiska. W 1993 r. Profesor został powołany na pełnomocnika rektora do spraw utworzenia kierunku ochrona środowiska na Wydziale Rolniczym. Przygotował wraz z zespołem (prof. J. Jasnowską, prof. E. Niedźwieckim, prof. Z. Zabłockim) plan zajęć, programy dla licznych nowych przedmiotów, wyszukał odpowiednich wykładowców dla tego kierunku. Zespół ten został wyróżniony przez JM Rektora E. Węgrzynowicza dyplomem za inicjatywę i prace związane z powołaniem nowego kierunku. Podkreślić należy,

że opracowany przez prof. S. Borowca plan zajęć posłużył jako wzór na innych uczelniach w przygotowaniach związanych z powołaniem kierunku ochrona środowiska.

Profesor inspirował współpracowników do podejmowania badań, których wyniki służyły do uzyskiwania stopni naukowych. Do końca swoich dni służył swoją wiedzą młodszym kolegom, nie szczędził czasu na konsultacje każdemu, kto się do niego zwrócił o pomoc.

Propagował ideę ochrony środowiska w regionie, pełniąc funkcje przewodniczącego Komitetu Ochrony i Kształtowania Środowiska przy Wojewódzkim Froncie Jedności Narodowej (w latach 1976–1983), przewodniczącego Rady Społeczno-Naukowej „Leśnego Kompleksu Promocyjnego” Puszczy Bukowej i Puszczy Goleniowskiej (od 1996 r.) oraz przewodniczącego Rady Naukowej Wolińskiego Parku Narodowego (w latach 1975–1995).

Profesor Saturnin Borowiec aktywnie działał w organizacjach naukowych PAN i towarzystwach naukowych. Był członkiem Komisji Nauk Leśnych (w latach 1960–1970), Komitetu Przestrzennego Zagospodarowania Kraju (w latach 1966–1978), Komitetu Ekologicznego (w latach 1975–1978 i 1994–1997), Sekcji Gleboznawstwa (w latach 1984–1987), Komitetu Inżynierii Środowiska (w latach 1990–1993) i Komitetu Gleboznawstwa i Chemii Rolnej (w latach 1993–1999). Był aktywnym członkiem Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego (od 1952 r.). W latach 1965–1971 przewodniczył koszalińskiemu oddziałowi PTG, w latach 1975–1994 – oddziałowi szczecińskiemu PTG, a w latach 1975–1983 był członkiem Zarządu Głównego PTG. Przez 20 lat był członkiem Komitetu Redakcyjnego „Roczników Gleboznawczych” (w latach 1974–1994). Towarzystwo, doceniając jego zasługi, obdarzyło go tytułem honorowego członka PTG.

Najważniejsze nagrody i odznaczenia prof. Saturnina Borowca to: pięć nagród Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia naukowe (w latach 1974, 1976, 1978, 1980, 1982), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (w 1973 r.), Medal Komisji Edukacji Narodowej (w 1979 r.), tytuł „Zasłużony Nauczyciel PRL” (w 1985 r.), Medal Zwycięstwa i Wolności (w 1945 r.) oraz odznaka „Gryf Pomorski” za zasługi dla rozwoju województwa szczecińskiego.

Swym odejściem pozostawił Profesor po sobie puste miejsce, które będzie trudno zapisać, ale pozostawił także wzór osobowości, który warto naśladować.

Pracownicy Katedry

Profesor dr hab. inż. Waldemar Ostrowski

(1928–2016)

25 stycznia 2016 roku po długiej i ciężkiej chorobie odszedł od nas prof. zw. dr hab. inż. Waldemar Ostrowski. Człowiek pełen energii, wybitny i znany naukowiec oraz wykładowca, wychowawca wielu pokoleń studentów, dziekan Wydziału Rolniczego naszej uczelni, a także społecznik, patriota, żołnierz Armii Krajowej i powstaniec warszawski.

Profesor Waldemar Ostrowski w latach 1947–1951 studiował na Wydziale Ogrodniczym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, uzyskując tytuł magistra inżyniera. W okresie od lutego 1951 do września 1961 r. pracował w Instytucie Sadownictwa w Skierniewicach, a od 1955 r. kierował Zakładem Przechowalnictwa i Transportu Owoców. W 1961 r., po wrocie z rocznego stażu naukowego w Stanach Zjednoczonych, podjął pracę w Wyższej Szkole Rolniczej w Szczecinie w charakterze wykładowcy. W kolejnych latach, po zorganizowaniu od podstaw Zakładu, a następnie Katedry Sadownictwa, został jej kierownikiem; w latach 1972–1976 dodatkowo pełnił funkcję kierownika studium doktoranckiego, a później redaktora Wydawnictw Naukowych Uczelni. Przez wiele lat społecznie pełnił funkcję wiceprezesa Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego oraz wiceprezesa Międzyuczelnianego Koła Kombatantów. W 1980 r. włączył się czynnie w tworzenie „NSZZ Solidarność” na szczecińskich uczelniach; był jej wiceprezesem w Akademii Rolniczej. Jesienią 1981 r. w wolnych wyborach uczelnianych został wybrany na dziekana Wydziału Rolniczego.

Stopnie naukowe doktora nauk rolniczo-leśnych w zakresie sadownictwa (w 1959 r.) i doktora habilitowanego (w 1965 r.) uzyskał na Wydziale Ogrodniczym SGGW w Warszawie. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1974 r., a profesora zwyczajnego – w 1990 r. Swój warsztat naukowy

doskonalił podczas licznych staży zagranicznych w 18 krajach świata. Spośród nich można wymienić: staż w Danii w 1957 r., roczny staż naukowy w Stanach Zjednoczonych na Uniwersytecie Cornella w stanie Nowy Jork, gdzie otrzymał stypendium Fundacji Rockefellera w latach 1960–1961, staż w Akademii Rolniczej w Moskwie i Instytucie Sadownictwa w Mieczurisku w 1964 r., staż w Instytucie Przechowalnictwa Produktów Ogrodniczych w Wageningen w Holandii, w 1970 r. staż w Wyższej Szkole Rolniczej w Brnie i Lednicach w Czechosłowacji w 1986 r.

Dorobek publikacyjny Profesora obejmuje około 370 pozycji, w tym 105 prac badawczych, 10 podręczników i skryptów, 90 prac kompilacyjnych oraz 170 prac wdrożeniowych. W okresie swojej pracy w Katedrze Sadownictwa wypromował kilku doktorów i ponad 100 magistrów. Jego działalność naukowa obejmowała pionierskie prace nad określeniem zdolności przechowalniczej owoców kilkudziesięciu odmian jabłoni i grusz, doświadczenia dotyczące transportu jabłek, pakowanych różnymi sposobami, przy użyciu zróżnicowanych materiałów prześcielających. Celem prowadzonych badań było wyeliminowanie mechanicznych uszkodzeń jabłek, jakie powstają w transporcie. Profesor zajmował się też wpływem różnego rodzaju uszkodzeń mechanicznych jabłek i ich wpływu na wartość handlową, zdolność przechowalniczą oraz intensywność oddychania i transpiracji, także doświadczeniami dotyczącymi transportu z zastosowaniem wagonów chłodni oraz lodu naturalnego i suchego (w atmosferze wzbogaconej w CO₂). Realizował liczne projekty typowych przechowalni owoców, o różnych wariantach konstrukcyjnych i pojemnościowych, prowadził również prace wdrożeniowe dotyczące kalibrowania i sortowania owoców, mechanizacji tych czynności, a także normalizacji typów opakowań, sposobów kalibrowania i znakowania. Wiele badań Profesora dotyczyło czynników sprzyjających i zapobiegających występowaniu chorób fizjologicznych jabłek. Ważnym osiągnięciem w jego pracy naukowej było wprowadzenie międzynarodowych norm na owoce i ich opakowania, mechanizacja transportu wewnętrznego w przechowalniach i chłodniach owoców, zastosowanie folii polipropylenowej w przechowalnictwie owoców, konstrukcje kompletnych linii technologicznych do mycia, suszenia, polerowania, kalibrowania, sortowania, pakowania owoców oraz znakowania opakowań.

Profesor prowadził badania nad wzrostem i owocowaniem jabłoni oraz roślin jagodowych, a także badania nad kształtowaniem się cech biometrycznych jabłek w różnych okresach ich wzrostu. Prowadził prace nad stosowaniem herbicydów oraz repelentów w sadach, nad mechanicznym zbiorem wiśni i ich transportem w wodzie. Przygotowywał wytyczne dla producentów dotyczące zakładania nowoczesnych sadów intensywnych oraz towarowych plantacji roślin jagodowych, opracował programy rozwoju produkcji sadowniczej dla województw: szczecińskiego, koszalińskiego, słupskiego, gorzowskiego i pilskiego. Zajmował się również teoretycznymi aspektami procesu intensyfikacji sadownictwa. Prowadził badania nad zależnością między najważniejszymi parametrami biologicznymi drzew sadzonych w różnym zagęszczeniu, w różnych systemach i o różnych formach koron a ich potencjalną produktywnością.

Profesor pełnił liczne funkcje w organizacjach i instytucjach naukowych: był członkiem Komitetu Nauk Ogrodniczych Polskiej Akademii Nauk (od 1964 r.), Rady Naukowej Instytutu Sadownictwa i Kwaciarnictwa w Skierniewicach (w latach 1961–1985), Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego (od 1962 r.) oraz Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych. Był członkiem Senatu AR w Szczecinie (w latach 1964–1987), zastępcą przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Współpracy Naukowej z Zagranicą (w latach 1974–1980), redaktorem serii skryptów w Wydawnictwie Akademii Rolniczej w Szczecinie (w latach 1987–1993), a także redaktorem serii Nauka-Praktyce (w latach 1991–1993).

Dla Profesora niezwykle ważne były wartości patriotyczne oraz wolność i niepodległość naszej Ojczyzny. W lutym 1943 r., mając niespełna 16 lat, po złożeniu przysięgi został żołnierzem Armii Krajowej, a następnie w okresie od stycznia do lipca 1944 r. ukończył konspiracyjny Kurs Młodych Dowódców. Brał czynny udział w powstaniu warszawskim w składzie plutonu 705, 2 kompanii, baonu „Znicz”, początkowo na terenie Legionowa, a po przeprawie przez Wisłę w składzie tegoż batalionu w walkach w Puszczy Kampinoskiej aż do bitwy pod Jaktorowem (29 września 1944 r.). 2 października 1944 r. naczelny dowódca Armii Krajowej odznaczył go Krzyżem Walecznych i awansował do stopnia kaprala. W III Rzeczypospolitej został awansowany do stopnia porucznika w stanie spoczynku. W 1981 r. współtworzył

Zarząd Okręgu Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej i Koło Powstańców Warszawskich w Szczecinie. Był aktywnym organizatorem życia kombatantów, w tym szczególnie żołnierzy Armii Krajowej na terenie woj. zachodniopomorskiego. Propagował idee niepodległościowe państwa polskiego w czasie II wojny światowej oraz w okresie powojennym, zwłaszcza wśród młodzieży szkolnej i akademickiej. Od 2001 r. był prezesem Koła Powstańców Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. Organizował liczne akademie i uroczystości rocznicowe. Od 2002 r. był członkiem Rady Kombatantów przy Wojewodzie Zachodniopomorskim i członkiem Rady Kombatantów przy Prezydencie Miasta Szczecina.

Za działalność niepodległościową prof. Waldemar Ostrowski został wielokrotnie odznaczony, między in. Krzyżem Walecznych (MON, Londyn w 1944 r., MON,

Warszawa w 1991 r.), Krzyżem Partyzanckim (w 1964 r.), Warszawskim Krzyżem Powstańczym (w 1982 r.), Krzyżem Armii Krajowej (w 1975 r.), Krzyżem z Mieczami Orderu Odrodzenia Polski (w 2014 r.), medalem „Za Warszawę” (w 1976 r.), Medalem Zwycięstwa i Wolności (w 1976 r.).

Profesor był też wielokrotnie nagradzany za swoją działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną i społeczną, m.in. kilkakrotnie nagrodami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Złotym Krzyżem Zasługi (w 1976 r.), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (w 1979 r.), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (w 1989 r.) oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej (w 1991 r.).

Wielu z nas zawdzięcza Profesorowi możliwość poznania nowoczesnego sadownictwa poprzez staże w wielu częściach świata (głównie w Stanach Zjednoczonych) czy

poprzez pomoc w karierze naukowej. Na każdym etapie naszego życia naukowego mogliśmy liczyć na radę, pomoc i życzliwość Profesora. Był dla nas mentorem, który inspirował i zawsze wspierał. Wspominając Profesora, pamiętamy jego wspaniałe wykłady, niekonwencjonalne metody nauczania oraz dowcipne wypowiedzi, niektóre cytowane po dziś dzień.

Żegnamy Profesora z wielkim żalem i smutkiem. Pozostanie w naszej pamięci na zawsze.

Profesor Waldemar Ostrowski został pochowany w Alei Zasłużonych Kwatery Kombatanckiej na Cmentarzu Centralnym w Szczecinie.

*Tekst: Piotr Chelpiński
Grzegorz Mikiciuk
Ireneusz Ochmian*

Pro memoria – Profesor Krum Petkov

(1947–2015)

W najdalszą z dróg odszedł od nas 26 listopada 2015 roku prof. dr hab. Krum Petkov – ceniony naukowiec i wychowawca młodzieży akademickiej, wybitny specjalista w dziedzinie żywienia zwierząt, długoletni kierownik Katedry Żywienia Zwierząt i Żywności na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Profesor dr hab. Krum Petkov urodził się 16 stycznia 1937 r. w Rakowski w Bułgarii. Zgodnie ze swoimi zainteresowaniami ukończył studia w 1959 r. na Uniwersytecie Agrotechnicznym w Płowdiv (Bułgaria). Kariera naukowa prof. Petkova dzięki jego uporowi i zaangażowaniu przebiegała dynamicznie. Stopień doktora habilitowanego

uzyskał w 1982 r. na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczej w Szczecinie. Decyzją Ministra Szkolnictwa Wyższego 1 sierpnia 1983 r. został mianowany na stanowisko docenta, a 15 października 1991 r. – na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W 1994 r. Prezydent RP nadał mu tytuł naukowy profesora, a w 1998 r. Minister Edukacji Narodowej mianował go profesorem zwyczajnym.

Profesor Petkov od 1986 r. pełnił funkcję kierownika Katedry Żywienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej Akademii Rolniczej w Szczecinie (późniejszej Katedry Żywienia Zwierząt i Żywności Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie). Funkcję tę pełnił do 2006 r.

Na dorobek naukowy śp. prof. zw. dr. hab. Kruma Petkova składają się książki i rozdziały w książkach, artykuły w zagranicznych czasopismach naukowych, w obcojęzycznych czasopismach wydawanych w Polsce, w ogólnokrajowych czasopismach naukowych, w zesztytach lokalnych, inne publikowane prace naukowe, prace i streszczenia w materiałach konferencyjnych międzynarodowych i krajowych, wdrożone rozwiązania konstrukcyjne i technologiczne, prace i projekty wyróżnione, nagrodzone, prace na rzecz podmiotów gospodarczych, opinie, ekspertyzy; ogółem jest to ponad 339 pozycji. Z ważnych publikowanych pozycji warto wymienić skrypt

do ćwiczeń „Genetyka zwierząt i metody hodowlane” (współautor), przewodnik metodyczny z przedmiotu chów zwierząt dla studentów ZSZ Wydziału Rolniczego (współautor), przewodnik metodyczny dla studentów zaocznych studiów magisterskich Wydziału Rolniczego (współautor), przewodnik metodyczny z zakresu żywienia zwierząt i paszoznawstwa dla studentów ZSZ, (współautor), przewodnik metodyczny dla studentów studiów zaocznych na kierunku rolnictwo Wydziału Rolnego (współautor), podręcznik „Żywienie zwierząt i paszoznawstwo” (współautor).

Profesor Petkov brał czynny udział w pracach wielu rad naukowych i komisji uczelnianych i krajowych, w tym m.in.: w pracach Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Komitetu Badań Naukowych oraz Komitetu Nauk Zootechnicznych PAN – sekcji żywienia zwierząt; był członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego oraz Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego.

Przez wiele lat prowadził różnorodne formy zajęć dla studentów, dzieląc się swoją wiedzą, wynikającą z zagranicznych i polskich badań naukowych. Profesor Petkov był bardzo lubiany przez studentów. Był uważany za wymagającego, ale bardzo sprawiedliwego nauczyciela akademickiego. Był autorem programów nauczania wielu przedmiotów

na kilku specjalnościach. Pod jego kierunkiem ponad 100 osób napisało prace dyplomowe. Profesor Petkov wypromował siedmiu doktorów. Starał się docierać z wiedzą również do uczniów na wszystkich szczeblach edukacji. Wygłaszał pogadanki w szkołach podstawowych i średnich.

Za osiągnięcia zawodowe, naukowe i organizacyjne odznaczano Profesora wielokrotnie i nagradzano. Otrzymał między innymi: medal „Zasłużony dla Akademii Rolniczej w Szczecinie”, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złoty Krzyż Zasługi oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

My, uczniowie i wychowankowie prof. Kruma Petkova, mieliśmy wielkie szczęście,

że mogliśmy spotkać go na swojej drodze i z nim pracować, czerpać z jego mądrości i doświadczenia. Zawsze chętnie dzielił się z nami swoją wiedzą, służył radą i wspierał przy doborze metody badawczej. Profesor był bardzo ciepły, dobry, pogodny i zawsze otwarty na drugiego człowieka.

Pożegnaliśmy Profesora 1 grudnia 2015 r. na cmentarzu Centralnym w Szczecinie. Podczas uroczystości pogrzebowych licznie w ostatniej drodze towarzyszyli mu przyjaciele, wychowankowie, współpracownicy, pracownicy Wydziału i Uczelni, a także koledzy z innych jednostek naukowych w Polsce.

Śmierć Profesora zaskoczyła wszystkich. Pozostawił niezrealizowane plany.

Po odejściu Profesora Petkova pozostała pustka, której nie sposób wypełnić. W naszej pamięci pozostanie zawsze jako człowiek uczciwy i życzliwy, który nigdy się nie poddawał i zawsze walczył z przeciwnościami.

Wszystkim nam będzie bardzo brakowało Profesora Kruma Petkova.

Człowiek tak długo żyje, jak długo trwa pamięć o nim... A my pamiętać będziemy.

*Wychowankowie, uczniowie
i współpracownicy*

Jerzy Korab Słonecki

(1938–2016)

W styczniu pożegnaliśmy naszego kolegę, wieloletniego pracownika Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, wcześniej związanego z Wydziałem Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, prof. nadzw. ZUT dr. hab. inż. Jerzego Korab Słoneckiego.

Jerzy Korab Słonecki urodził się w 1938 r. w Krakowie, a okres wojny spędził w rodzinnym majątku w Jurowcach koło Sanoka. Po wojnie zamieszkał w Szczecinie. Studia wyższe ukończył na Politechnice Szczecińskiej w 1960 r. na Wydziale Chemii, w Katedrze Włókien Sztucznych, kierowanej przez profesora Tadeusza Rosnera. Pod kierunkiem profesora zajmował się projektowaniem oraz konstrukcją aparatury do formowania i obróbki włókien z poli(alkoholu winylowego). W 1963 r. rozpoczął badania nad syntezą poli(uretano-moczników) i wytwarzaniem z nich wysokoelastycznych włókien. W 1968 r. ukończył pracę doktorską napisaną pod kierunkiem prof. T. Rosnera pt. „Otrzymywanie wysokoelastycznych

włókien poliuretanomocznikowych metodą chemiczną”.

W pracach naukowych i badawczych kierowała Profesorem pasją i doskonale wyczucie eksperymentatora, co zaowocowało szeregiem wdrożeń opracowanych przez niego technologii; pierwszym było wdrożenie, opracowanego w ramach pracy doktorskiej, urządzenia i technologii w skali ćwierć-technicznej w ZWCh „Chemitex-Celwiskoza” w Jeleniej Górze.

Zainteresowania naukowe prof. Korab Słoneckiego dotyczyły metod wytwarzania i przetwórstwa nowych typów poliuretanów, zwłaszcza elastomerów termoplastycznych. Opracowana z jego udziałem w latach 70. ubiegłego wieku oryginalna opatentowana technologia otrzymywania termoplastycznych blokowych poliuretanów realizowana w reaktorze dwusłimakowym, została wdrożona w ZWCh „Chemitex-Celwiskoza”.

W latach 70. był również kierownikiem zespołu opracowującego technologię otrzymywania ciągłych włókien polipropylenowych, która została wdrożona w skali przemysłowej w ZWCh „Wiskord” w Szczecinie.

Od 1980 r. zajmował się termoplastycznymi elastomerami blokowymi, w tym kopoliami(estro-eterami) i kopoliami(etero-amidami). W 1986 r. przygotował założenia technologiczne do projektu procesowego otrzymywania kopoliami(estro-eterów), proces został wdrożony w 1987 r. w ZWCh „Elana” w Toruniu. Badania nad surowcami, syntezą, budową i właściwościami kopoliami(estro-eterów) zostały zakończone wdrożeniem kilku asortymentów tworzywa „Elitel” (nazwa

handlowa) w ZWCh „Elana”. Pod koniec lat 80. był członkiem zespołu opracowującego technologię produkcji modyfikowanego poli(tereftalanu butylenu)(PBT). Technologia ta została wdrożona w skali przemysłowej w ZCh „Jelchem” w Jeleniej Górze pod nazwą handlową „Jeldur”. W 1990 r. był członkiem zespołu opracowującego technologię otrzymywania wykładzin do węży ciśnieniowych w Bielskich Zakładach Lin i Pasów „Bezalin” w Bielsku-Białej.

Profesor Słonecki był doskonałym nauczycielem akademickim i wykładowcą, który z pasją przekazywał studentom wiedzę z zakresu reologii polimerów, technologii włókien i elastomerów, chemii fizycznej polimerów i wielu innych zagadnień. Za swoją rozległą wiedzę był niezwykle ceniony i szanowany przez studentów, a jego doświadczenie sprawiło, że warsztat dydaktyczny był doskonałym wprowadzeniem każdego absolwenta w świat zawodowy i naukowy. W swojej karierze wypromował kilkudziesięciu magistrów i dwóch doktorów.

Zapamiętamy prof. Jerzego Korab Słoneckiego jako kolegę o wysokiej kulturze osobistej i erudycji, a jego pogodne usposobienie, nienaganne maniery, znajomość etykiety (wyniesiona ze szlacheckiego domu z tradycjami) sprawiała, że zawsze mówił i działał pięknie – jako szef, kolega, przyjaciel.

Takim Go zapamiętamy!

*Tekst Mirosława El Fray
dyrektor Instytutu Polimerów
(doktorantka
profesora Jerzego Korab Słoneckiego)*

Łyk Kalifornii – wystawa fotografii Jerzego Undro

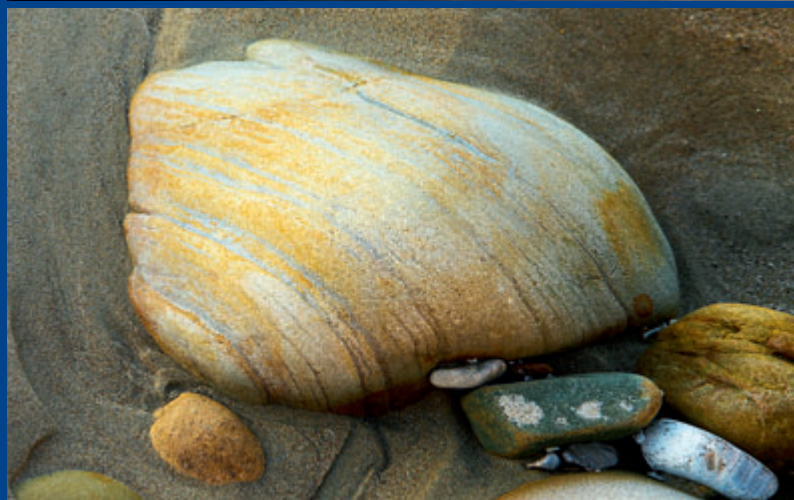
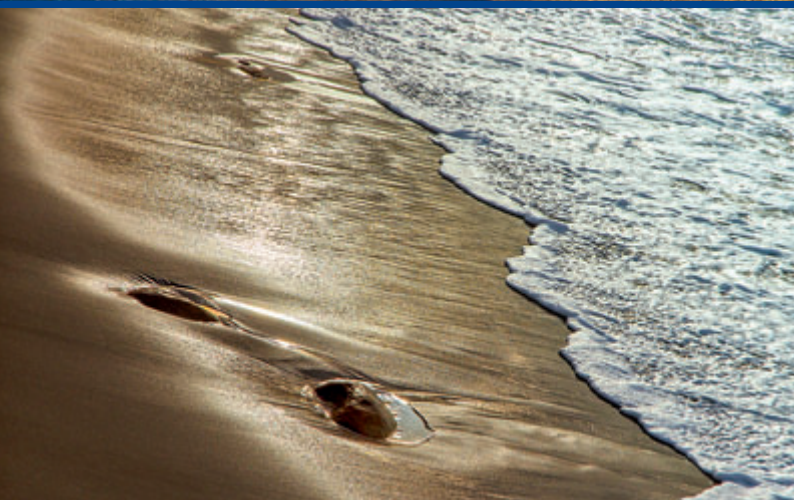
W Galerii Okręgu Szczecińskiego Związku Polskich Artystów Fotografików na Wydziale Elektrycznym ZUT w Szczecinie, przy ul. 26 Kwietnia 10, można oglądać zdjęcia fotoreportera Jerzego Undry od lat dokumentującego wydarzenia i uroczystości odbywające się na naszej uczelni. Tym razem prezentuje *zdjęcia z wyprawy na Zachodnie Wybrzeże Stanów Zjednoczonych. „Łyk Kalifornii” to fotografie krajobrazów, ale też z reporterskiego nawyku, zdjęcia „z życia”.*

Jerzy Undro – fotoreporter, od 50 lat związany jest ze Szczecinem, gdzie studiował na Politechnice Szczecińskiej. Przez ponad 40 lat pracował dla Polskiej Agencji Prasowej (PAP), wcześniej Centralnej Agencji Fotograficznej (CAF). W latach 2003–2009 jako korespondent wojenny wyjeżdżał wielokrotnie do Iraku, Afganistanu, Republiki Czadu oraz na Bałkany. Efektem tych wyjazdów było wiele publikacji prasowych, wystaw i wydawnictw albumowych

w kraju i za granicą. W Iraku spędził siedem miesięcy, fotografując życie mieszkańców oraz polskich żołnierzy w czasie misji pokojowej (wystawa i album „Irak – misja pokoju”).

W Polsce dokumentował najważniejsze wydarzenia minionych 50 lat, między innymi sierpień 80’ i wprowadzenie stanu wojennego, erupcję ropy pod Karlinem i tragiczny pożar słynnej Kaskady. W 1980 r. fotografował wręczenie Literackiej Nagrody Nobla dla Czesława Miłosza w Sztokholmie, a następnie jego podróż po Polsce. W 1989 r. robił zdjęcia podczas obalenia muru berlińskiego. Był uczestnikiem wielu konkursów i wystaw fotograficznych, m.in. zdobył Grand Press Foto 2007 w kategorii „Wydarzenia”.

Jerzy Undro jest również autorem albumów o Szczecinie i województwie zachodniopomorskim, a w archiwum Polskiej Agencji Prasowej zgromadzonych jest kilkadziesiąt tysięcy zdjęć jego autorstwa.

**Łyk
Kalifornii –
wystawa
fotografii
Jerzego
Undro**

